

NOVI Dnevnik

KLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Franc Stojan iz Loznice 82 mi piše — in se huduje, ker njegovega kakih 5000 črk obsegajočega »dopolnila« k reportaži (NE) POPOLNI AVTOBUSNI POSTAJI nismo objavili. Naš namen z objavo reportaže je bil opozoriti na nevednosti potnikov in Zalčanov — vsako ponavljanje in »dopolnjevanje« pa najbrž ni potrebno. Zlasti, če ni povedano nič novega. Bolj potrebno je stvari urediti. Tega pa midva ova s korespondenco ne moreva sama. Pa če še tako »zafkljivo« pišete, da je načrte za ureditev cestnega križišča in semaforizacijo izdelal nevedski pekovski vajenec. Ali pa, če znova opozarjate na semaforizacijo, predstavitev avtobusnih postajališč, ošvrknete počez in podolgem »občinarje«. Oba se namreč strinjava, menda pa nisva edina, da problemi o katerih smo pisali niso od muh — strinjava pa se tudi o tem, da po štirih mesecih niso pristojni ukrenili še nič, da bi prometno zmešnjavo odpravili. S ponavljajočim pisanjem se stvari ne bodo same po sebi spremenile, pa čeprav bi se pisali dr. Dreckfresser Arschduft pl. Arschloch, kot sami navajate.

VAS UREDNIK

6. str.: GLOBOKE SO KORENINE — 10. str.: V BREZNU PRESENEČENJ

Če naj za katero pomembno in široko družbeno akcijo rečemo, da je samoniklo zra-tila pri ljudeh in med njimi, potem za pričujočo to ne-ovomno lahko. Kajti, če se je katera politična manifestacija »porodila« tako samoniklo v srcih ljudi, se je oblika, ki jo neguje zdaj Vlak bratstva in enotnosti, prav zanesljivo. Pač, kadarkoli od zunaj ali notraj kdo steguje roko nad priborjeno svobodo, sega po družbeni ureditvi ali neti so- -vraštvo med narodi in narodnostmi naše dežele — da, vselej je odmev enak. Kako tudi ne, ko gre vendar za eno in isto stvar: bratstva in enotnosti ne more nihče ogroziti. In pozabiti se leta 1941 ne da!

Letos mineva 35 let kar je nemška fašistična drhal, že nekaj dni po okupaciji, po vnaprej pripravljenih načrtih, pričela izvajati obsežno akcijo preseljevanja naprednih, tavednih in napredno usmerjenih Slovencev. Vse to so delali, da bi vnaprej onemogočili in preprečili sleherni poiskus širjenja narodne zavesti, uporniške miselnosti — da bi lahko uresničili Hitlerjevo povelje »naredite mi to deželo spet nemško«.

Desettisoče Slovencev je zato moralo tiste dni v nekaj urah s skromno osebno prtljago zapustiti svoje domove. Najbolj je bila »očiščena« severovzhodna Slovenija. Iz zbirnih taborišč so bili s posebnimi transporti izgnani v razne kraje severne Bosne, Slavonije, Moslavine, v Šumadijo in zahodno Srbijo. Brez vsakršnih sredstev so se znašli v polni odvisnosti od dobre volje in razumevanja ljudi in okolja, v katerem so se znašli.

Prebivalci teh krajev, kljub težkim razmeram, v katerih so živeli, polni razumevanja, prav tako samoniklo organizirano, so sprejeli naše izgnance v svoje domove in z njimi delili vse kar so imeli. Dobro in zlo, kajti zlo je prišlo tudi nadnje. Mnogi naši izgnanci so se preko svojih gostiteljev povezali z narodnoosvobodilnim gibanjem in padli v partizane.

Z vrnitvijo izgnancev na

Oktober 1974 . . . Vlak bratstva in prijateljstva na eni od železniških postaj v Pomoravju. Nepregledna množica, od najmlajših do sivolasih očancev, vse je prišlo pozdravit »braču Slovence«, nekdanje izseljence, ki so poleg bratstva na krvavem bojnem polju najbolj čvrsta vez med obema bratskima narodoma v vsej zgodovini.

Foto: J. KRAŠOVEC

BRAT BRATU V GOSTEH

svoje domove, se družinske vezi, to skupno življenje in odvisnost ni pretrgala. Le snidenje je bolj poredko. V srcih pa je ostalo, spomini se ne izbrišejo, hvaležnost ne preneha, dolg ne zastara. Če ne drugače, vmes so pisma, kartice, voščila pa novice, kaj je novega v enem in drugem

kraju, kako otroci! In v njihova srca je vsajena hvaležnost, bolj potreba in želja, da se skovano bratstvo, tovarištvo in medsebojno razumevanje, kot sestavni del pridobitev narodnoosvobodilnega boja prenaša iz roda v rod, na mlajšo generacijo. Potreba je rodila idejo, o Vlaku

bratstva in enotnosti, kot organizirani obliki utrjevanja in razširjanja vezi, medsebojnega povezovanja. Na pobudo uredništva Večer je leta 1961 prvič krenil po tirnicah vlak, ki je takrat popeljal bivše izgnance v Srbijo — po natančno dvajsetih letih — v povsem drugačnem vzdušju. Ne

več v neznano sredino in okoli, zdaj že k starim in novim znancem, k sorodnikom. Kajti, Vlak sklepa tudi nove zakonske vezi.

Vlak bratstva in enotnosti po 15 letih dobiva venomer nove in nove spodbude in značilnosti povezovanja. Na temelju človeškega sodelova-

nja se vse bolj poglobljajo in razvijajo še druge oblike sodelovanja. Začetni stiki med posameznimi krajevnimi skupnostmi, družbene političnimi organizacijami, društvi in družbenimi organizacijami, šolami, zdravstvenimi in drugimi zavodi in občinskimi skupščinami med 29 občinami SR Srbije in 26 občinami SR Slovenije so prerastli v stalne oblike sodelovanja in povezovanja. Vzpostavljeni so stiki med različnimi organizacijami združenega dela, ki so v posameznih primerih že prerastli v trajne oblike poslovnega sodelovanja. Skoraj vse občine, sodelujoče v Vlaku bratstva in enotnosti, so sprejele in podpisale listine o pobratenju in sprejele programe nadaljnega sodelovanja. V okviru Vlaka je tudi priložnost, da se delegacije občin sestanejo in ocenijo kar je bilo v tem obdobju doseženo.

Prav zaradi tako pestrih in razvejanih oblik, ne več le priložnostnega, temveč stalnega in trajnega sodelovanja, postaja Vlak bratstva in enotnosti ne le mogočna manifestacija te enotnosti pač pa tudi priložnost in obveznost, da se sproti pregledajo in ocenijo uspehi doslejšnjega sodelovanja in pripravijo dogovori, ki bodo nadaljnje sodelovanje še bolj razvili.

Letošnji Vlak bratstva in enotnosti, ki pod pokroviteljstvom Zvezne konference Socialistične zveze delovnega ljudstva prihaja v Slovenijo po ustaljenem »voznem redu«, ko v Sloveniji slavimo Dan izgnancev. Z njim prihaja v goste okoli 1100 medvojnih gostiteljev izgnanih Slovencev in predstavnikov družbenopolitičnega in kulturnega življenja ter krajev, kjer so Slovenci med drugo svetovno vojno našli topli dom. Skupaj z gostitelji so ga zapuščali, da bi ga spet skupaj z njimi naredili toplega za vse ljudi, ki jim je svoboda pri srcu. In spet, da bi ga skupaj venomer ohranjali takšnega!

Njim, ideji in ciljem Vlaka, še posebej pa njihovim sadom gre pozdrav desetisočev naših src: pozdravljeni bratje!

Potem, ko bodo goste iz Srbije sprejeli na slovenskih tleh na železniški postaji v Krškem, kjer jim bo prirejen osrednji sprejem, se bo Vlak bratstva in enotnosti za hip ustavil v Zidanem mostu, da bi nadaljeval pot v dveh smereh: na Gorenjsko in na Štajersko.

V Celju pričakujejo prihod Vlaka v soboto ob 13.25. Celjska občina in sosednje občine Smarje, Sentjur, Sl. Konjice, Zalec, Mozirje in Velenje bodo tu pričakale svoje drage goste. Polturni postanek vlaka bodo izkoristili zato, da vsem udeležencem

Vlaka priredijo krajši kulturni program, dobrodošlico pa jim bo zaželel JOŽE MAROLT, predsednik občinske skupščine Celje.

Gostje bodo nato potovali v občine gostiteljice, gosti Celja pa k svojim. Še isti dan zvečer, v soboto ob 19.30 bo kulturna skupina iz pobratene občine Cuprija izvedla v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju svečano prireditev, za katero v Celju in širši okolici prebivalci kažejo veliko zanimanje. Omejeno število vstopnic bo na voljo dve uri pred pričetkom prireditve pri blagajni SLG.

PROGRAM BIVANJA GOSTOV IZ SRBIJE V CELJU

vstop bo brez vstopnine. Kulturna skupina bo ponovila svojo prireditev še v Šoštanj in Smartnem v R. d.

V nedeljo si bodo gostje iz Srbije ogledali rimske izkopanine in jamo Pekel v Sempetru, nato si bodo ogledali Velenje, ob velenjskem jezeru pa bodo na skupnem kosilu. Popoldne bogo gostje skupaj s svojimi gostitelji preživeli na pikniku v Domu železarjev v Storah.

Tretji dan bivanja v gosteh, v ponedeljek si bodo gostje, v Celju in Velenju bo v gosteh tudi uradna delegacija SR Srbije, ogledali ne-

katero znamenitosti in delovne organizacije Merx, Aero, Etol in Zlatarne, katerih gostje bodo. Popoldanski čas je predviden za kramljanje gostov in gostiteljev na njihovih domovih.

V torek bo v Domu JLA skupno kosilo vseh gostov in gostiteljev, pred tem pa uradni pogovori delegacij obeh občin o nadaljnjem sodelovanju med občinama Celje in Cuprija. Odhod dragih gostov z Vlacom bratstva in enotnosti 1976 s celjske železniške postaje pa bo ob 16. uri, v torek, dne 8. julija.

ŠE 15 DNI DO BAI 76

MRZLIČNO ZA STEZO!

Vse skupaj se je pravzaprav začelo že takrat, ko smo pisali leto 1974. Takrat se nam je zdelo, kako dolgo je še do BAI 76 v Celju, katere so zaupali AD Kladivar in seveda celotnemu Celju. Zdaj pa pišemo, da je do te prireditve samo še borih petnajst dni! Tako rekoč — pred nami je finiš za uspešen start!

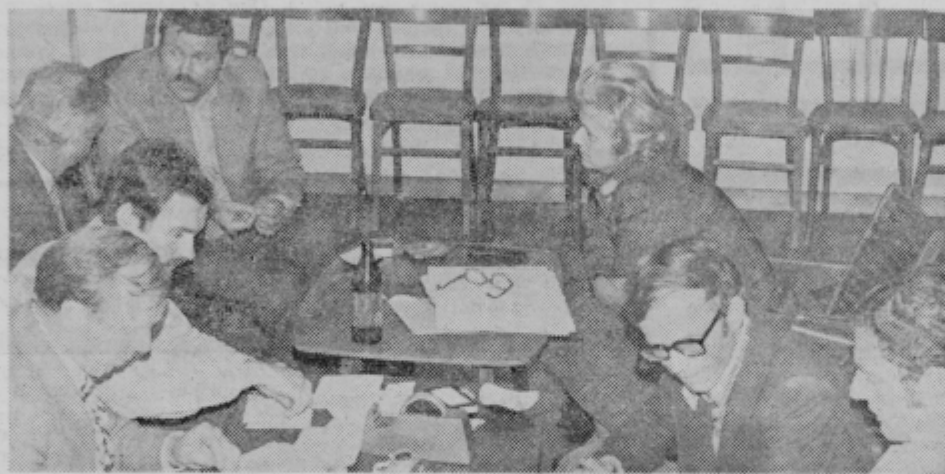
Poskušajmo ob tem natosiliti nekaj novic:

Predsednik organizacijskega odbora BAI 76 Mitja Pipan, je na zadnji seji predsedstva AZJ poročal, kako potekajo priprave. Z njegovim poročilom so bili vsi zadovoljni, pripomnili so samo nekaj: v istih dneh bo v Jugoslaviji finale za nogometni pokal Evrope. Prav to tekmovanje naj ne bi potegnilo na sebe vso pozornost, ampak jo mora tudi BAI 76 v Celju. Upajmo, da tako tudi bo, zlasti v atletskem Celju!

Na letošnjih BAI bodo tudi nekatere visoke osebnosti, kot recimo predsednik Evropske atletske federacije Paulen in minister za šport v grški vladi Karamanlis. Seveda pričakujejo tudi druge.

Najprej je kazalo, da ne bo veliko novinarjev na letošnjih BAI, zdaj pa postajajo podatki povsem drugačnejši. Pričakujejo jih preko 100! Novinarji bodo stanovali v hotelu Evropa, seveda pa bo organizator poskrbel za vse tisto, da bodo lahko iz našega mesta poročali samo o najlepših stvareh! Med novinarji iz tujine bodo prevladovali Grki, katerih tudi turisti bodo dodobra napolnili celjski stadion — 2000 jih bo!

V Celju se je mudil vodja Press centra, popularni »stari maček« za to področje, novinar DELA Henrik Ūbeleis. Opozoril je na nekatere stvari, ki jih je treba pripraviti, da bo vse O.K. Sicer pa — kdaj ni bilo v Celju na

Takšnje »bilo« sestanki v prostorih AD Kladivar že dolgo niso več nobena posebnost v zadnjem času, pred pripravami na BAI 76 pa so še bolj pogosti in praktično večkrat na dan. Morda se menjava samo struktura tistih, ki sodelujejo ob »glavi« organizacijskega odbora in sicer predsedniku AD Kladivar (pa tudi članu IS občine Celje) Mitji Pipanu (četrti z leve proti desni)! Prejšnji četrtek so bili ob njem: Viki Dorn pa Dušan Illovar, pa zdravnik (gre za zdravniški simpozij) pa Neva Iršič (protokolarni zadeve) pa Pater Drogen in pisec teh vrstic. Krog pripraviljavec je seveda mnogo širši, vendar o tem do takrat, ko bo starter Adolf Urbančič sprožil prvi strel in naznanil začetek doslej največjega tekmovanja v Celju: 35. BALKANSKIH ATLETSKIH IGER!

Foto: TONE TAVČER

atletski prireditvi vse O.K.? Kar velja za vse Celjane: vsak naj po svojih močeh prispeva, da bo takrat (najbolje bi bilo, da vedno!) Celje resnično kot »iz Skatlice vzeto«, kot temu radi pravimo. Predstaviti se moramo kot dobri gostitelji, katerim ni bilo zaman zaupano, da gosti veliko družino atletov iz Turčije, Grčije, Romunije, Bolgarije in seveda domačine.

Doslej so izredno pomembno delo opravile že mnoge delovne organizacije, kot recimo med drugimi Minerva iz Griž pri novi drenaži pa Elektrosignal z velikim in dvema majhnima semaforjema er vsem ostalim. Vrtnarstvo (tega organizator vedno izpostavlja in ne brez osnove!) z urejenimi gredicami itd. Zlasti delavci Vrtnarstva so s svojim znanjem in delom napravili tisto, kar je stadion spremenilo v prijeten park! Vsak, ki bo zašel tja, bo rekel, da je res tako. V naslednjih dneh pa je naloga vseh ostalih, da tudi oni

opravijo zaupano nalogo tako, kot je treba.

Stadion »Borisa Kidriča« leži takorekoč v srcu Celja in tudi to je motiv, da mora-

mo vsi temu srcu pomagati, da bo dobro utripalo, saj bo s tem utripalo tudi vse ostalo.

TONE VRABL

CELJE — POD GRADOM

DRUŽBENI CENTER...!

Osrednja proslava praznika celjske občine, 20. julija, je letos zaupana krajevni skupnosti Pod gradom. To pa je tudi tista priložnost, ki jo vsak organizator tako pomembne prireditve izkoristi za rešitev nekaterih najbolj perečih komunalnih vprašanj. V tej pobudi krajevna skupnost Pod gradom ni izjema.

Ob sprejemu odgovornosti za izvedbo občinske proslave, so sprejeli tudi obsežen delovni načrt raznih del, izvolili organe, ki usmerjajo to dejavnost in storili vse, da so v to razgibano življenje vključili veliko število krajanov. Ni naključje, če v tej aktivnosti kažejo večjo vnemo tisti, ki jih nove pridobitve neposredno zadevajo. »Največjo pozornost posvečamo ureditvi družbenega

centra v Zagradu, to je prostorov za delo vseh krajevnih družbenopolitičnih organizacij, krajevne skupnosti in Svobode, je dejal predsednik sveta krajevne skupnosti in predsednik organizacijskega odbora za izvedbo proslave, Franc Kumer. »V ta namen letos nadaljujemo tani začeto akcijo pri dvoranji Stegu. Lanj smo opravili del v vrednosti okoli 25 milijonov starih dinarjev, letošnja dela pa bodo brez opreme veljala okoli sto starih milijonov.

Drugo, kar želimo opraviti v tem obdobju so komunalna dela, predvsem tista, ki najbolj žulijo naše krajanje. To so ceste, kanalizacija in vodovod v Košnici. Sklenili smo, da bomo asfaltirali cesto v Košnici, cesto v spodnjem delu Polul, to

je cesta v Laško z nekaj odcepi in cesto v Zagradu proti Staremu gradu. Poleg tega so tu še nekateri krajsi odseki. Razen tega nadaljujemo z izgradnjo kanalizacije v Košnici in v Polulah. In končno gradimo cesto v Zgornjem Pečovniku na južnem pobočju Grmade, kjer rešujemo zares pereče stanje in izpolnjujemo dolgoletno željo in potrebo tamkajšnjih ljudi.

»Obseg del je velik. Kako pa z denarjem?»

»Celotni program je ovrednoten na okoli 402 milijona starih dinarjev. Od tega imamo zdaj zagotovljenih sredstev za dobro polovico. Tu so sredstva občinske skupščine v višini 50 milijonov, zatem kulturne skupnosti 30 milijonov, združena sredstva delovnih organizacij okoli

dva milijona starih dinarjev medtem ko denarja, ki bi ga naj delovni kolektivi prispevali na vsakega zaposlenega, ki živi v naši krajevni skupnosti, še ni. Veliko pripravljeno pa so pokazali občani naše krajevne skupnosti, ki so že doslej zbrali okoli 60 milijonov starih dinarjev. V posebni akciji za zbiranje sredstev za kulturni oziroma družbeni center pa so krajanje zbrali več kot tri stotine milijonov dinarjev in to po ključu deset tisoč starih dinarjev na družino. Izreden je tudi delež krajanov v prostovoljni delovni akciji. Doslej je bilo opravljenih več kot 740 prostovoljnih delovnih ur. In če te ure ovrednotimo z dinarji, pridemo tudi do lepega zneska».

M. BOZIC

CELJSKA OBČINSKA SKUPŠČINA

KAKO DOLGO?

V torek dopoldne so se najprej na skupni, zatem pa na ločenih sejah sestali delegati vseh treh zborov celjske občinske skupščine. Na skupnem zasedanju so poslušali uvodni poročili k oceni gospodarskih gibanj v občini lani ter k izvajanju kadrovske politike, na ločenih pa je tekla razprava ne samo o teh dveh zadevah, marveč še o zapisu javnega posojila za ceste v Sloveniji in zlasti še o delu sodišča združenega dela, družbenega pravobranilca samoupravljanja, občinskega sodišča, občinskega javnega tožilstva, javnega pravobranilstva, postaje milice in občinskega sodnika za prekrške Celje. Vrh tega so potrdili sklep o izdvojitvi sredstev solidarnosti za pomoč prizadetim po potresu na Kozjanskem in v Posočju. Na seji zbora delegatov krajevnih skupnosti pa je bil še predlog odloka o imenovanju ulic in trgov na območju mesta Celja.

Delegati so se torej srečali z vrsto pomembnih vprašanj. Zal pa v tej obravnavi zlasti zbor združenega dela ni dal tistega, kar smo pričakovali. Vtem, ko so poročilo o izvajanju kadrovske politike sprejeli brez vsakršnega dodatnega mnenja, pred-

loga in podobno, je bila rečna zlasti razprava o oceni gospodarskih gibanj lani in o neposrednih nalogah v zvezi z nadaljnjim pospeševanjem gospodarjenja v občini. In še nekaj — navzlic življenjsko važnemu vprašanju, je zbor združenega dela tokrat zabeležil rekordno neopravičeno odsotnost delegatov. Manjkalo jih je kar iz trinajstih enot in predvsem iz tistih, ki bi morali pravzaprav največ povedati, kaj bodo oziroma so že napravili, da bodo letos dosegali boljše proizvodne in poslovne rezultate.

In tako sta ostali poročili podpredsednika izvršnega sveta Rista Gajška in Franca Gazvoče, ki je ocenil najvažnejše gospodarske naloge tudi s stališča zaključkov seje predsedstva občinske konference SZDL brez odmeva. Skoraj brez odmeva, saj se je razprava petih delegatov več ali manj (razen železarne Štore) omejevala samo na vprašanja. In tako tudi ta primer govori, da bo treba temeljito oceniti delo delegatov in delegacij v delovnih sredinah, oceniti priprave na seje občinske skupščine, kdo v njih sodeluje, kdo sprejema stališča in podobno.

MB

GORDANA ZAVŠEK

Gordano smo zmotili sredi dela v oddelku menjalnice v Ljubljanski banki v Celju. Mnogi naši bralci se bodo verjetno še spomnili njene poroke z Darkom v Cupriji. Gordana se je v Cupriji rodila, tam je hodila v šolo in se ji še pred leti niti sanjalo ni, da se bo

kdaj preselila v Slovenijo, da bi tu živela in se celo poročila. Pa se je zakukalo drugače in zdaj je Gordana vesela in srečna kot nikoli, da je tako. Pred nekaj leti je Darko va stara mama prispela z vlakom bratstva in enotnosti v Cuprijo in je bila nekaj dni gost Gordanih staršev, ki so čez dve leti vrnili obisk v Slovenijo. In to naključno znanstvo dveh družin je hotelo, da sta se Gordana in Darko spoznala in vzljubila. Čeprav sta se, razen po slikah, videla šele tri dni pred odhodom Darka v JLA, je vez med njima ostala trdna vse do njegovega prihoda domov, do kasnejše poroke v Cupriji, do danes in tako bo tudi v prihodnje, je pripovedovala prijetna sogovornica.

V dveh letih, kolikor je Gordana v Sloveniji, se je tekoče naučila našega jezika in tako najlaže prebredla prve težave. Spoznala je nove ljudi in našla nove prijatelje, čeprav

na tiste v svojem rojstnem kraju ni pozabila. Pravi, da nima domotožja, vsaj prehuđe ga ne, čeprav kadar le moreta z možem odideta na obisk k staršem in sorodnikom v Cuprijo. Z mnogimi domačini, sorodniki in seveda s starši se bo srečala v teh dneh, ko bo v Celje pripeljal vlak bratstva in enotnosti. Vesela je, da bo lahko pokramljala z njimi in jih po daljšem času spet videla.

Z Darkom živita v Zalcu, v stari, majhni hišici in se v prostem času ukvarjata vsak s svojim konjičkom. Darko se je lotil slikanja. Gordana pa v prostem času šiva in se spoprijema s izdelovanjem tapiserij. Kot večina mladih, imata tudi ona dva rada dobro glasbo, ki jima krajša prosti čas in izlete v naravo. Ljudje, pravi Gordana, so tu drugačni kot v Srbiji, morda bolj vase zaprti, a kljub temu prijetni in so jo vsi lepo sprejeli, čeprav se je prvih stikov z novim

OBRAZI

okoljem kar nekoliko bala. Zdaj je vse to že davno mimo in Gordana se je že popolnoma vključila in živela v novo okolje in med ljudi, ki so ji bili sprva nekoliko tuji.

In če se ji le preveč stoji po rodni Cupriji, napiše pisemce staršem ali svojim nekdanjim sošolcem in prijateljicam, da tako preko pisem izve, kaj je novega in zanimivega v njenem rojstnem kraju. Toda mladi ljudje so prilagodljivi, mednje prav gotovo sodi tudi Gordana in ne iščejo težav tam, kjer jih ni in si jih tudi po nepotrebnem ne delajo. »Sicer pa,« je ob ključku pogovora dejala Gordana, »Slovenija je lepa, spoznavam jo košček za koščkom in odkrivam njene lepote. Celo z veččinami smučanja sem se že spoprijela... Lepa pa je tudi moja Cuprija.«

M. P.

VETERANSKA AKCIJA NA KOZJANSKEM

ŽE TRETJIČ PO ŽULJE

Nekateri so si zaradi delovne sobote vzeli dopust. Ker ni denarja za javni prevoz, je peljal vsak četrti s svojim avtom. Nobenega prepričevanja, nobenih obljub. Če Stane Berglez skliče svojo zvesto četo, četa pride. V tridesetih letih smo se tako osuli, da smo posvojili Staneta za skupnega komandanta. Nevo za sekretarko, Cveča za intendanta, Draga za brigadirski »bita« in finance, Danico, Kristo in še desetino drugih za vzpostavljanje hitrih zvez in stikov...

In tako je kolona prašila kozjanske ceste do Šentvida pri Planini, kjer smo bili živva podoba kratkega stika, kajti v taborišču »Kozjansko 76« nas niso pričakovali in smo jim do kraja zmešali štrine in zmotili obrambni dan, ki je bil na dnevnem redu. Kdo bi poiskal kratak stik? Na občinski konferenci ZSMS v Celju je bil sklep o delovni akciji »veteranov«

razglašen in sprejet, radio je minuli teden učil o tem čivkati vrabce in časniki so objavili vest. Nerodno nam je bilo, da smo tako pobalinsko vdrli in se opravičujemo.

Toda obljubili smo in navajeni smo obljubo držati.

Ko smo naposled le prišli »na traso« in se lotili slačenja travnatega pasu za bodočo moderno cesto, se je izkazala stara resnica »biti počasi«. Kajti prezagnani so se hitro upehali, pod rdečimi obtiski se je začela nabirati voda in tako se je mnogih srečanje s preteklimi slavimi dogodki simbolično potrdilo z dobro znanimi žulji. Dve uri smo se sami potili na soncu in ker je tudi komandant prišel delati in ne ukazovati, je bil učinek ponekod manjši od vložene energije. In naenkrat je prišla pomoč. Pobratena brigada je po zaključenih predavanjih obrambne vzgoje imela na voljo: ali počitek ali delo na trasi, skupaj z veterani.

Vsi brez razlike so se odločili za delo — tudi na prsto sobofo. In tako so se stari brigadirji pomešali z mladimi, raztegnili delovno vrsto in občutno zmanjšali starostno povprečje »združenih enot« ter delovni učinek.

Delo je bilo eden od ciljev sobotne akcije. Stik z mladimi drugi cilj. In ta je potekal med delom. Kako je bilo nekoč, je zanimalo njih, kako danes, je zanimalo nas. Nekam tesno nam je bilo pri srecih, ko smo začutili, da visi pri njih nekaj v zraku, nekaj kar utegne zatemniti pravo vrednost njihovega brigadirskega sožitja. Verjeli smo in res je tako tudi bilo, da kdor zna trdo prijeti za delo, bo znal tvorno sodelovati tudi pri reševanju nesoglasij, razpok v odnosih. In tako je bilo. Še tisti dan so najprej komunisti, nato pa vsi udeleženci akcije na brigadni konferenci razčistili zadeve in pokopali nevšečnosti. Upajmo da zares.

Ob slovesu smo komaj spet spravili s seboj naše mladince. Trije veterani so na akcijo pripeljali s seboj svoje odrasle otroke. Najraje bi ostali pri mladih. O, še bo priložnosti!

Medtem ko so v Šentvidu letošnji »kozjanci« konferirali in se dogovarjali kako v bodoče boljše in bogateje sodelovati, smo veterani na planinskem starem gradu spet zdrsnili nazaj v obdobje prog Brčko—Banovići in Samac—Sarajevo. Popisali smo nov trak za prapor prve brigade s celjskega območja. In zvrstile so se pesmi. Partizanske, brigadirske, narodne, vasovalske. Ubrano se je pesem zila čez strehe prelepe Planine, ki jo bo kmalu dosegel siv asfaltni trak. In ko so zadonele tiste o četi, ki bo strmela, kako slovensko dekle ljubiti zna, o mladosti, ki je bila in se ne vrne, se je zasolžilo prenekatero oko. Hudič vendar in ta neizprosni čas. Pa se je posve-

1. aprila na proslavi v Brčkem. 8. maja na zborovanju in pobratanju v Celju ter »na gričku«. In v tretje — na delovni akciji in obisku »pobratimom« na Planini.

Kaj žene nekdanje poveljne brigadirje z delovnih akcij, da se znova in znova snidejo? Je odkrita skrivnost naših dedov in zlatih starih časov?

Na Kozjansko po »konkreten stik« s preteklostjo in sedanostjo. »In če bo deset, dvajset let naš Stane zaukazal »zbor«, bomo prišepali ob palicah, oprti na vnuke, po kanček spomina na ponosno mladost!«

tilo v tej in oni glavi, zakaj vsak govori o zlatih nekdanjih dneh. Mladost je tista, ki zlati svoj čas pa če je bil še tako trd, neizprosen, odrekovanja poln. Tako je bilo z našimi dedi, tako je z nami, tako bo z generacijami, ki rastejo pod vrh.

Kaj je tisto, se vprašamo še enkrat, kar nas zvabi, ko Stane zakliče »v zboru? Mladost, tovarišstvo, ponost na storjeno, medsebojno spoštovanje, spomin na dni, ko smo si po sili razmer in po zavesti bili bolj enaki. Če bi govorili o današnjih dneh, o tem kaj kdo ima in kaj ni-

ma, bi se razkropili sprti. Seveda s tem ne zmanjšujem osebnosti Stanetove, ki nas tako uspešno zbere. Je bil pač tak komandant, ki je znal ustvariti kolektiv, pa se mu danes, ne glede na to, kak poiožaj kdo ima, podrejamo če gre za brigadirstvo, za akcijsko.

Pa krepak ZDRAVO mladi brigadirji na Kozjanskem. Sence bodo zginile in v spominu bodo ostali le sončni dnevi. Ni vrag, da bodo čez trideset let čutili kot mi, saj so iz istega testa...

JURE KRASOVEC

POIZKUS PORTRETA

IVAN MELIK - GOJIMIR

To bo zares samo skromen poizkus, spraviti na papir samo nekaj bežnih potez o človeku, ki je bil letos med tistimi Slovenci, ki so dobili visoko odličje — zlato priznanje OF.

Ivan Melik-Gojimir je priznanje dobil za zasluge pri organizaciji partizanskega tiska med NOV in ne nazadnje nenehno aktivistično delo od fantovskih let do današnjih dni, ko kot upokojenec z užitkom dela v organizaciji SZDL v krajevni skupnosti, kot je začetek njegovega javnega delovanja bilo na terenu, med ljudmi neposredno.

Ko takole človek poizkuša vleči iz njega o njem samem v partizanskih tiskarskih časih, sliši v odgovor vse polno drugih imen. Kako se je učil pri avtorju »billečanke« Milanu Apihu v tehniki »Krima«, kako so zadolževali za razne akcije inženir Lojze Rojc, pa Milan Skrijevaj, Petrač in drugi. In vendar je Gojimir sodeloval v najožjem pomenu besede v organi-

zaciji partizanskega tiskarstva od leta 1943, ko so ga zgodaj spomlad potegnili kot prvoborca iz enote in ga prepustili dejavnosti, ki je dostikrat zalegala več kot bataljoni in brigade — tiskano besedo o našem boju, ciljnih in prihodnostih, besedo ki je boderila, odkrivala resnico, ki je poganjala v boj in upor. Gojimir je v Kočevju pred kočevskim zborom organiziral tiskarno, lovil ljudi med novinci iz Ljubljane, med tiskarji osvojenega Novega mesta in drskal za njimi po enotah v vsej

Sloveniji. Ko je zaradi ofenzive bilo treba spet preiti na ilegalne tiskarne, se je Ivan Melik podal na Gorenjsko, pravzaprav na Moravsko, toda razmere razmaha tiskarstva tu niso dovoljevale. Poleti 1944 gre Gojimir spet čez Savo. Tokrat kot grafični vodja partizanskih tiskarn na delu Gorenjske, Koroške in na Štajerskem. Organiziraj je prevoz tiskarne v osvobojeno Zgornjo Savinjsko dolino v bližini Bošne in razvil tiskarsko dejavnost do take kvalitete, da se je le malo razlikovala od mirnodobskih tiskarskih izdelkov. Kot prej v Kočevju in Kočevskem rogu, je tudi tu na Štajerskem njegovo delo bilo neposredno pod pristojnostjo pokrajinskega partijskega vodstva.

V zimski ofenzivi, oziroma po vpadu souvažnika v Zgornjo Savinjsko in Zadrečko dolino je Gojimirjeva tiskarna, ki jo je poganjala elektrika, spet onemela, čeprav ni bila odkrita. Inicijativno so morali prevzeti drugi tiskarski centri, večina Gojimirjevih

fantov in deklet se je porazgubila po brigadah, oziroma odšla v tiskarske tehnike na Dolenjsko.

Pred koncem vojne je Gojimir opravljal še drugo dolžnost, vendar je po osvoboditvi spet šel med tiskarje. Kot delegat ministva za industrijo je prišel 16. julija 1945 v Celje, v takratno Mohorjevo tiskarno. Od takrat do danes je Celjan. Le dve leti, ko je bil v Beogradu v partijski šoli, se je Celju med tem vizeverilo. Razen odgovornih sindikalnih, partijskih in frontovskih dolžnosti je bil zvest predvsem organizaciji ZB NOV in seveda, nemalo za slug ima za razvoj grafične dejavnosti v Celju.

Upokojen je, a ne počiva. Nepogrešljiv je med borci, med rezervnimi vojaškimi starešinami in v frontni SZDL, katere odlikovanec je od svečanosti 27. aprila v Ljubljani.

Tole je teh nekaj presneto skromnih in okornih črt v poizkusu portretiranja Ivana Melika — Gojimirja.

JURE KRASOVEC

SEMINAR KP KOROŠKE — DELOVNO SREČANJE KOMUNISTOV

Pretekli teden je bilo v Velenju na delovnem srečanju deželno vodstvo KP Avstrije za Koroško s svojimi člani. Na seminarju, ki so ga pripravili skupaj z občinskim komitejem ZKS Velenje in mednarodno komisijo izvršnega komiteja predsedstva CK ZK Slovenije so obravnavali tudi vprašanja komunalnega sistema pri nas, družbenem standardu, samoupravljanju in drugih vprašanjih, ki so predvsem zanimala avstrijske komuniste. Ti so si ogledali tudi proizvodnjo in TGO Gorenje, REK, delo vzgojno varstvenih ustanov.

Koroški komunisti so se ob tej priložnosti srečali s številnimi komunisti z območja celjske regije, na ključnih razgovorih pa je sodeloval še Ratko Močilnik, predsednik mednarodne komisije Izvršnega komiteja predsedstva CK ZK Slovenije.

Avstrijski gostje, ki so bili v Velenju na delovnem seminarju so bili sprejemom in s tem kar so videli in spoznali izjemno zadovoljni. Seminar so kronali nastopi kulturnih skupin, z Avstrijskega je v kulturnem programu nastopila skupina iz Beljaka.

ŠMARJE: ZA KOMUNISTE

Da posvečajo v Šmarški občini precejšnjo pozornost izobraževanju komunistov, smo že poročali. Tako so v okviru programa idejno političnega izobraževanja pripravili minuli teden predavanje o aktualnih zunanje političnih dogodkih za vse predsednike komisij za idejno politično usposabljanje članov ZK v osnovnih organizacijah. Predaval je novinar Tanjuga Tomaž Kšela.

ODDAJNIK II. TV MREŽE NA BOČU

Konec meseca junija bo prišel na Boču oddajati oddajnik II. TV mreže. V tem primeru ni šlo za novogradnjo oddajnika, saj je že obstojal za I. program in so tega le z dodatnimi napravami usposobili za prenašanje drugega programa. To je vsekakor velika pridobitev za občane Šmarške občine, pa ne samo zanje, saj bo oddajnik deloval tudi na območju koroške občine in na območju občine Slovenska Bistrica. Dela so veljala 31 starih milijonov, kar ni veliko, plačilo pa so si vse tri občine razdelile na enake dele.

D. M.

STABILIZACIJA

ŠE PREMALO USPEHOV

Minuli teden so se v dveh skupinah sestali predstavniki občinskega koordinacijskega odbora za stabilizacijo v Celju in predsedniki odborov za stabilizacijo v tozdih. Skupno so ocenili letošnja prizadevanja za stabilizacijo in se dogovorili za bodoče naloge, ki jih nalagajo sklepi konference celjskih komunistov in akcijska brošura Stabilizacija v Celju.

V oceni letošnjih dosežkov so ugotovili, da so ti slabši od predvidenih, a vendarle boljši kot to v povprečju velja za republiko. Kljub stagnaciji v mnogih organizacijah združenega dela smo v celjski občini zabeležili 8,4 % večjo industrijsko proizvodnjo. Težave, ki se kažejo, zato niso toliko v proizvodnji

sami, kot v blagovnem pretoku od proizvajalcev do potrošnika, ki je opešal predvsem zaradi neurejenega položaja trgovine na veliko in malo. Gospodarske organizacije so se dokaj dobro prilagodile težavnemu položaju na tržišču, vendar je prav v proizvodnih programih še veliko slabosti. Tu naj bi bilo v prihodnjih mesecih torišče dela vseh, ki se borijo za stabilnejše gospodarstvo, pa tudi obiski v nekaterih delovnih organizacijah, ki nikakor ne morejo na zeleno vejo, so pokazali, da je največ težav subjektivnih. To pa pomeni, da so se v delovnih organizacijah preveč izgovarjali na zunanje vplive, vse preradi pa so pozabili nase, svoje proizvodne programe, slabo

kakovost in lastne napake. Povsod, kjer so znali najti te slabosti in v stabilizacijskih programih našli tudi pot iz težav, so zabeležili tudi lepše dosežke. To dokazuje današnji položaj tozda radiatorjev v EMO, Mefxa, nekaterih tozdv Zlatarne, pa tudi prizadevanja v Metki in še kje.

Deklarativnost v stabilizacijskih programih se je marsikomu že maščevala. Uspešni smo v stabilizaciji lahko le, če sleherni tozda najde svoje mesto v skupni bitki, opredeli svoje naloge, nosilce in roke za izvršitev stabilizacijskih nalog, pa tudi finančne učinke, ki jih z dojeno stabilizacijsko akcijo načrtuje.

Z dosežki v stabilizaciji smo lahko le delno zadovolj-

ni, so ugotovili na skupni seji nosilci stabilizacije iz tozdv. S stabilizacijskimi prizadevanji morajo zaživeti vsi delovni ljudje, predvsem pa je treba akcijo stabilizacije prenesti na raven delovnih samoupravnih skupin, ki so doslej stale preveč ob strani.

Delovni dogovor so zaključili z ugotovitvami, da se morajo stiki med nosilci stabilizacije okrepiti, še več je treba narediti za prenašanje konkretnih stabilizacijskih uspehov v vse delovne sredine, popraviti je treba stabilizacijske načrte in jih uskladiti z akcijsko brošuro in nazadnje, treba je izboljšati tudi obveščanje, saj je »vedetja pogojev za nareditja«.

BRANKO STAMEJČIČ

BOLJŠI PODATKI

Koordinacijski odbor za stabilizacijo v celjski občini si želi izboljšati stike med nosilci stabilizacije v tozdih in odborom. Stalni stiki naj bi med drugim prispevali tudi k boljšim podatkom, na osnovi katerih bi lahko začrtali nove akcije za stabilizacijo v konkretnih delovnih sredinah, pokazali na pozitivne in negativne izkušnje tozdv pri stabilizaciji in podobno.

Stiki so se doslej odvijali le na skupnih sestankih, kar vsekakor ne zadostuje. Zato so pred dnevi člani odbora za stabilizacijo prvič razposlali v tozde poseben Indok vprašalnik. Ta naj bi postal stalna vez med nosilci stabilizacije v tozdih in občinskimi odborom za stabilizacijo, podatki, ki jih bodo zbrali preko odgovorov na vprašalnik pa bodo služili za boljše načrtovanje stabilizacijskih nalog in bodo olajšali spremljanje prizadevanj delovnih kolektivov. Manjši, mesečni vprašalnik, zastavlja vprašanja o stabilizacijski dejavnosti tozdv in ukrepih, ki so že dali dobre rezultate, o najboljših dosežkih kot tudi ostalih akcijah, ki so prispevale k stabilnejšemu gospodarjenju tozda.

Mesečnemu vprašalniku bo ob koncu prvega polletja sledil tudi bodoči stalni tromesečni vprašalnik, ki bo še bolj sistematično posegel v gospodarski položaj tozdv in bo skupno s podatki, ki jih zbira SDK omogočil sprotno in hitro spremljanje vseh osnovnih kazalcev gospodarskega položaja v tozdih.

Ceprav sta oba vprašalnika že pripravljena, še vedno nimata dokončne oblike. Radi bi ju namreč opremili še z nekaterimi značilnimi odgovori in jih prilagodili mehanografski obdelavi, kar bo omogočilo hitrejšo zbiranje in obdelavo vseh potrebnih podatkov.

Tudi z boljšim komuniciranjem in boljšimi podatki bomo lahko veliko prispevali skupni borbi za kar najstabilnejše gospodarjenje, zato velja pobudi odbora za stabilizacijo vsa pohvala.

B. STAMEJČIČ

CELJE: IZOBRAŽEVANJE ZA DIREKTORJE

Celjski razvojni center je pripravil projekt izobraževanja gospodarstvenikov. Na posebnih seminarjih, ki jih bodo pripravili v več ciklusih bodo skušali še bolj usposobiti najodgovornejše delavce v gospodarstvu za kakovostno opravljanje njihovega dela. V seminarje bodo vključili predvsem direktorje tozdv. Ti naj bi se izobraževali v petih ločenih seminarjskih skupinah, ki bi imele skupaj nekaj nad sto slušateljev.

Za kakovostno izvedbo take oblike izobraževanja jamčijo tudi prizadevanja, da bi med predavatelje vključili kar največ znanih slovenskih ekonomistov, rednih predavateljev na mariborski VEKS in kranjski šoli za organizacijo dela ter drugih.

V prvem vsebinskem sklopu programa šolanja za gospodarstvenike bodo obdelali vprašanja in probleme v zvezi s stabilizacijo gospodarstva.

B. S.

KIL

SVETLEJŠI DNEVI

Opekarna Ložnica, ki je tozda Keramične industrije iz Ljubljane, se že nekaj let otepa s hudimi težavami, ki so bolj ali manj skupne vsem proizvajalcem opeke. Zaradi industrializacije stanovanjske izgradnje namreč opeko manj uporabljajo kot nekoč, proizvodne zmogljivosti v republikli pa so odločno prevelike.

Opekarna Ložnica je tako minulo poslovno leto zaključila z več kot 176 milijoni izgube. Iz težav so si hoteli pomagati z uresničitvijo stabilizacijskega načrta, ki je predvideval dvig proizvodnje. To pa ni bila ustrezna rešitev, saj je povečana proizvodnja pripeljala le do še večjih izgub, ker opeke ni bilo mogoče prodati.

Tako se je kolektiv soočil z vprašanjem likvidacije tozda kot eno možnostjo in vprašanjem priključitve tozda h Keramični industriji na drugi strani. Delavci opekarnice so se odločili za drugo možnost, ki nakazuje tako kolektivu opekarnice kot tudi

Keramični industriji mnogo svetlejšo prihodnost. Delavci iz Opekarnice bi namreč vključili v proizvodnjo KIL, kar bi omogočilo uresničitev planirane naložbe v tretjo livarno. Ta naj bi v sodelovanju s tujimi partnerji delala skoraj izključno za izvoz. Tako bi vzpostavili novo, zelo donosno naložbo, hkrati pa bi odpravili tudi žarišče izgub, ki so jih doslej solidarno pokrivali delavci obeh tozdv Keramične industrije.

Delavci Opekarnice soglašajo s temi načrti, ki predvidevajo tudi prodajo zemljišča in obstoječih objektov Opekarnice Minerve. Ta je pripravljena za takšen odkup, denar, ki bi ga dobili pa bi lahko uporabili za pokritje izgub. Po načrtih naj bi Opekarna prenehala s proizvodnjo 1. julija.

9. junija bo v Keramični industriji referendum, na katerem se bodo delavci odločili o ponujeni rešitvi. V zvezi s tem pa se odpira še ne-

kaj vprašanj; ki ji bodo morali delavci obeh tozdv ustrezno rešiti. Gre namreč za vključitev 50 zaposlenih iz Opekarnice v proizvodnjo v Keramični industriji. Tu pa je poleg ekonomskih vprašanj močno prisotna tudi potreba po zagotovitvi socialne varnosti teh delavcev. Ne bi se smelo pripetiti, da bi kateri od delavcev Opekarnice ostal brez dela. Temeljito bo treba proučiti možnosti za zaposlitev vseh, ne pozabiti na možnosti prekvalifikacije in podobno. Problema se v KIL zavedajo in pripravi smo lahko, da ga bodo ustrezno rešili.

Pred delovnimi ljudmi KIL je torej referendum, na katerem se bodo, v to trdno verjamemo, delovni ljudje odločili za najboljšo, morda celo edino možno in sprejemljivo odločitev. Odprava žarišča težav in izgub je nujna. Ceprav ni lahko ukiniti nad 50 let stare proizvodnje, tu ne sme biti sentimentalnosti. Se zlasti zato ne, ker je prijatelj temeljne organizacije Opekarnice povezana z uresničitvijo naložbe, ki Keramični industriji odpira svetlejšo prihodnost. V pripravah na referendum se morajo zato vsi delavci, predvsem pa komunisti in sindikat, zavzeti za pravilno pojasnjevanje problema in s tem prispevati k uspehu referenduma.

B. S.

ZLATI ZNAK

V ponedeljek so v Ljubljani na svečani seji republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije podelili zlate znake slovenskih sindikatov. S širšega celjskega območja so prejeli zlati znak Osnovna organizacija sindikata TOZD 114. panoge Zelezarne Store za večletno vzorno in učinkovito delovanje pri uresničevanju interesov članstva. Med posamezniki pa so za dolgoletno delo v sindikatih prejeli zlati znak: Franc Lubej iz Šenturja, Adolf Ošlovnik iz Velenja, Franc Pohlšek iz Celja in Janez Barborič, predsednik republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije. Vsem odlikovancem tudi naše čestitke.

B. S.

CELJSKI KADROVIKI

OBISK V TOMOSU

Sredi maja 1976 je tovarna TOMOS Koper gostoljubno sprejela na obisk vodje kadrovske službe iz občine Celje.

Celjski kadroviki so si naj-

MOZIRJE: 240 MLADINCEV

Tudi mladi ljudje v moziški občini so lepo počastili svoj mesec maj. S številnimi prireditvami in akcijami. Predvsem delavno. Lepo slovesnost pa so imeli v terek dopoldne na Ljubnem ob Savinji. Tu so se namreč zbrali vsi tisti mladi iz Gornje Savinjske in Zadrecke doline, ki so zapustili pionirsko in stopili v mladinsko organizacijo. Tako so v občini povečali število mladih članov v svoji organizaciji za kar 240.

MB

prej ogledali potek dela v tovarni motorjev, nato pa je bil organiziran posvet s predstavniki TOMOS-a.

Osrednja tema posveta je zadevala vlogo kadrovske funkcije in organizacijo dela v kadrovsko-spolnem sektorju. V diskusiji pa so se izmenjala mnenja in posredovale izkušnje s področja organizacije izobraževanja, problematike zaposlovanja delovnih invalidov, problem alkoholikov, reševanje stanovanjske problematike, o delovanju in organizaciji varnostne službe. Nadalje je celjske kadrovike zanimala izobrazbena in kvalifikacijska struktura ter sodelovanje kadrovske službe z družbeno političnimi organizacijami.

Srečanju so prisostvovali tudi predstavniki Obalnega društva kadrovske delavcev.

Prepričani smo, da je bilo posvetovanje koristno, saj se je izmenjalo mnogo plodnih izkušenj. Zaradi pomembnosti in odgovornosti kadrovske službe ugotavljamo potre-

bo po enotnem delu vseh kadrovikov, ker bi dosegli predvsem v večjo povezanostjo med združenji ali društvi kadrovske delavcev. Le tako bomo še uspešneje razvijali kadrovske politiko v OZD in TOZD po že zastavljenih smernicah organizacije zveze komunistov in našega samoupravnega družbenega sistema.

JOZE DROFENIK

ŽALSKI SINDIKATI O GOSPODARSTVU

Danes popoldan bo v Zalcu seja predsedstva občinskega sveta Zveze sindikatov, na kateri bodo osrednjo pozornost posvetili obravnavi stanja v žalskem gospodarstvu po uveljavitvi novih ekonomskih predpisov, pregledali pa bodo tudi osnovne podatke o gospodarjenju v minulih štirih mesecih.

Na seji bodo razpravljali še o osnutku statuta občine Zalec, o poteku javne razprave o osnutku zakona o združenem delu in pomoči prizadetemu potresnemu območju v Posočju.

B. S.

PO OCENAH ZK

ŠE OB STRANI

V večini občin celjskega območja so komunisti na sejah občinskih konferenc pregledali stanje v organizaciji, dosežke pri rasti in krepitvi Zveze komunistov in delež komunistov v družbenih prizadevanjih pri stabilizaciji, rasti, delegatskih odnosov, krepitvi samoupravljanja in podobno. Ugotovitev večine teh sej, ki nas je zbudila k razmišljanju je bila, da je skoraj povsod okoli polovice članstva slabo aktivnega. Preveč je komunistov brez vsakršne družbenopolitične funkcije, mnogi komunisti vse preradi stoje ob strani, medtem ko se mnoge družbene obveznosti znova in znova vane na pleča že tako preobremenjenih aktivistov, so ugotavljali povsod.

Ceprav smo o takšnih ugotovitvah v tedniku že nekajkrat poročali, verjetno ne bo napak, če razmišljanja zaozročimo še z nekaj mislimi. Pot, ki smo si jo začrtali z novo ustavo je jasna. Vodi h krepitvi odločilne vloge delavskega razreda pri odločanju o vseh smereh družbenega razvoja. Zveza komunistov je tista vodilna družbena sila, ki bo vsa ta prizadevanja vzpodbujala, vodila, jih pravilno usmerjala. Zato podatek, da imamo še vedno skoraj polovico članstva Zveze komunistov, ki pasivno stoji ob strani in spremlja dejavnost drugih, bolj ali manj sodeluje le v razpravah in se v glavnem usmerja na glasovanje za akcije, ki jih valji na pleča vedno istih aktivistov, ne more biti vzpodbuden. Prej narobe. Še bolj zaostruje nujnost, da v družbi končno naredimo inventuro zadolžitvev, točno ugotovimo, kdo je pripravljen delati, kdo se obnaša kot komunist in komu je le do tega, da je iz takšnih ali drugačnih pobud komunist na papirju. Takšnih »papirnatih komunistov vodilna or-

ganizacija delavskega razreda ne potrebuje. Po drugi plati drži tudi, da preobremenjeni aktivisti, in katerih sloni večina akcij ZK, vsega dela preprosto ne zmorejo več. Inventura zadolžitvev zato ni le koristna, ampak nujna. Hkrati jo bomo lahko izkoristili za preverjanje pripravljenosti za delo, pa tudi za preverjanje zmogljivosti za delo.

Ob takšni inventuri pa se bomo lahko vprašali še nekaj. Niso namreč za neaktivnost članstva krivi le tisti, ki so brez funkcij. Vprašati se bo namreč treba tudi, ali nismo takšnega stanja s svojo pretirano nezaupljivostjo spodbujali sami. Res je, da je Zveza komunistov odprta organizacija, ki nikomur od svojih članov ne brani najširše družbene aktivnosti. Res pa je tudi, da v organizaciji le ne znamo v zadostni meri vzpodbujati dejavnosti članov, ki se v preteklih družbenih akcijah niso na ta ali drugačen način dokazali kot sposobni aktivisti in družbeni delavci. Neradi še zaupamo mlajšim članom, čestokrat se bojimo, da ne bodo sposobni delovati kot starejši delavci, ki so se potrdili v mnogih akcijah. In to kljub številnim oblikam izobraževanja, skozi katere gre danes večina novospregletih članov. Če bomo ob inventuri zadolžitvev razmišljali tudi v to smer, rezultati ne smejo izostati. Stanje v organizaciji in pripravljenost, pa tudi sposobnost, strokovna ali časovna, bo na dlani. Na dlani bo tudi, kdo je resničen in kdo »papirnat« komunist. In potem bo večnim sopotnikom prizadevanj aktivistov v organizaciji Zveze komunistov mnogo lažje povedati, da ne sodijo v organizacijo.

Predvsem za to že težko čakamo inventuro zadolžitvev, ki so jo napovedali v nekaterih občinah.

BRANE STAMEJČIČ

»DONAT« ROGAŠKA SLATINA

UVELJAVIL SE JE

Prvi letošnji rezultati o zasedenosti nočitvenih zmogljivosti v zdravilišču Rogaska Slatina kažejo na povečanje števila za 6% (podatki veljajo do konca aprila), od tega domačih gostov za 4%, tujih za 8%. Gre torej za povečanje števila nočitev, pri čemer ima svoj delež zlasti novi hotel Donat.

»Novi hotel se je odlično vključil v zdraviliško turistično dejavnost v Rogaski Slatini. Lani je bil hotel povprečno zaseden za 81%, s tujci tudi do 85%« je med drugim dejal direktor temeljne organizacije združenega dela za zdraviliško dejavnost, Stane Čuješ.

Novi hotel se je uveljavil. Z njim pa seveda ni konec novih naložb v okviru zdravilišča Rogaska Slatina. Po srednjeročnem načrtu naj bi do konca 1978. leta dobil ta hotel še svojo depandanso s 150 posteljami. Depandansa ne bo imela svojih restavracijskih prostorov, saj bo v tem pogledu vezana na hotel Donat. Vrh tega so v tem obdobju predvidena preureditve dela v starih objektih, kajti s takimi posegi ohranjajo njihovo funkcionalnost tudi glede na potrebe in zahteve gosta današnjega časa.

Problem Rogaske Slatine in še posebej zdravilišča in njegovega življenja je seveda cesta, ki pelje skozi ta kraj. Kolektiv je bil presenečen, ko izgradnja obvoznice ni prišla v republiški načrt do 1975. leta. Prav tako so ostali nemi in ogorčeni hkrati, ko so ta dela izpadla tudi v tekočem srednjeročnem načrtu. Pri republiški skupnosti za ceste so obljubili, da bo ta obvoznica prišla na vrsto v naslednjem petletnem obdobju. V Rogaski Slatini hočeš nočes verjamejo tem besedam in pričakujejo, da ne bo treba več zborovanj in protestnih resolucij in da bodo dela v resnici opravljena v predvide-

Stane Čuješ

nem času. Čeprav pozno.

»Pomembne za dobro počutje gostov so razne prireditve. Kako imate rešeno to vprašanje?«

»Ze dolgo vrsto let posvečamo tej dejavnosti izredno skrb, sicer pa moram reči, da se pri tem srečujemo tudi z vprašanjem financiranja in cen zanje. Vsako leto pripravimo okoli sedemdeset najrazličnejših kulturnih in zabavnih prireditev. Poleg tega imamo v času glavne sezone v parku še dopoldanske in popoldanske promenadne koncerte. Kot rečeno pa gre pri vsem tem tudi za financiranje teh prireditev. Kot vse kaže, bo turistična taksa že prihodnje leto del občinskega proračuna. Zato kaže, da bomo morali v kraju zdraviti sredstva za te namene v okviru vseh turističnih dejavnosti, poleg zdravilišča seveda tudi s pomočjo trgovine in drugih, ki prav tako živijo od turizma. Razumljivo je, da bodo ta sredstva bremenila našo prodajno ceno, kar bo na koncu koncev imelo svoj vpliv tudi na našo konkurenčnost.

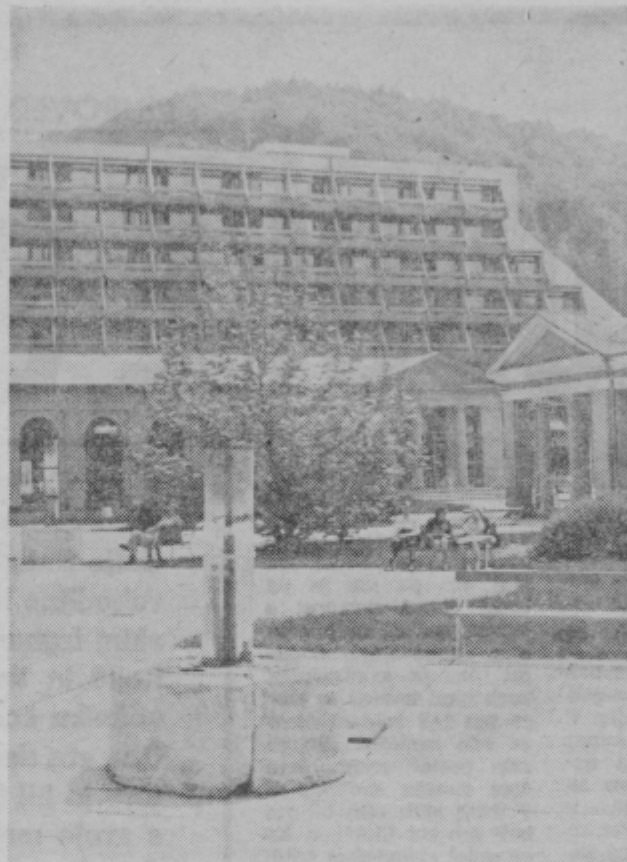
Sicer pa moram v tej zvezi še reči, da nudimo gostom brezplačno na razpolago vse rekreacijske objekte in na-

prave, prav tako imajo brezplačen vstop na vse prireditve v zdraviliški dvorani. Imamo štiri teniška igrišča, mali golf, trim stezo, namizni tenis in še druge naprave, ki sodijo tudi v program zdravljenja. Saj zdravnik predpisuje gostom tudi to dejavnost.«

»Ali ima vaš kolektiv interes, da prireja izlete gostov v druge kraje?«

»Imamo, žal pa zanje ni velikega odziva. Zato je to dejavnost opustilo tudi turistično društvo, in prav tako se tega dela izogibajo turistične agencije. Povsem razumljivo, saj so morali dostikrat napovedane izlete odpovedati tik pred odhodom, ker zanje ni bilo dovolj prijaviteljev. Naš kolektiv rešuje to vprašanje s tem, da daje na voljo za izlete svoj 20 sedežni avtobus. Ker pa tudi ta dostikrat ni poln, uporabljamo celo kombi. Tako imamo izlete gostov v bližnjo in daljno okolico. Sicer pa, da bo problem povsem na dlani, razlog za slabo zanimanje za izlete ni toliko v ceni kot predvsem v dejstvu, da je velika večina naših gostov, okoli 80%, vezana na program zdravljenja, na terapije in tako si mnogi takih izletov prav zaradi tega ne morejo privoščiti.«

Tako je tekel pomenek. Tu di o drugih vprašanjih in ne nazadnje o prednostih, ki jih daje ustrezna samoupravna organiziranost celotnega kolektiva. Odločili so se za tri TOZD. Poleg polnilnice mineralne vode (direktor Franc Ogrizek) in temeljne organizacije za investicije in vzdrževanje (Lojze Metelko), imajo še TOZD za zdraviliško dejavnost (Stane Čuješ), ki pa zaradi enotne ponudbe povezuje celotno zdraviliško in gostinsko aktivnost. In končno so tu še skupne službe, ki jih vodi glavni direktor Alojz Libnik. M. BOZIC

Rogaška razglednica: zadaj del novega hotela Donat

VOJNIK

DELOVNE AKCIJE

V krajevni skupnosti Vojnik praznujejo svoj praznik 22. julija in to v počastitev prvih talcev s tega območja. Na dan 22. julija 1942. leta je za zidovi celjskega starega pisarna padlo tudi trinajst Vojničanov, osem dni za tem še šest in 15. avgusta pet talcev. Vsega skupaj v tem letu 24 talcev iz Vojnika.

Na predlog krajevne organizacije Zveze borcev bodo letošnji praznik počastili že 20. junija in to na Dobrotinškovi domačiji v Tomažu pri Vojniku. Domačija leži sredi gozda med Vojnikom in Pristavo. Pred vojno je tod živel srečna družina. Poleg matere še tri hčere in štirje sinovi. Vsi so ljubili petje in bili so priljubljeni in dobrodošli povsod.

Toda, ko je aprila 1941. leta fašistični okupator zasužnjil našo deželo in prišel s terorjem, sta tudi na Dobrotinškovi domačiji utihnila pesem in glas harmonike. Vsi so se vključili v odporiško gibanje in na terenu Vojnika ter Škofje vasi organizirali OF. Njeni člani so že v juniju 1941. leta izvajali razne napisne akcije, trgali telefonske žice, sezigali fašistične zastave itd. V noči med 29. in 30. novembrom 1941. leta se je na sbraniškem pohodu na Dobrotinškovi domačiji ustavil za počitek Prvi štajerski bataljon pod vodstvom Franca Rozmana-Staneta.

Prihod prvih partizanov je dal Dobrotinškovi in drugim močno moralno oporo za še aktivnejše delo. Toda, tudi okupator in izdajalec niso počivali. Uspelo jim je razkriti organizacijo in pričele so se množične aretacije, streljanja, taborišča smrti... Tudi trije Dobrotinškovi fantje so padli pod fašističnimi strelji. Matj in hčerka Mimica sta končali svojo življenjsko pot v Auschwitzu. Najmlajši sin Jurček pa je kot partizan padel tik pred osvoboditvijo. Na opustošeno domačijo sta se po svobodi vrnila dve hčerki.

Vojničani se na počastitev svojega krajevnega praznika pripravljajo s številnimi delovnimi akcijami. Tako so februarja zbirali prispevke krajanov za izgradnjo mrliške vežice in za razširitev pokopališča. V gradnji je stanovanjski blok za upokojence. V akciji za olepšavo in ureditev kraja je v aprilu

sodelovalo več kot 150 mladincev, borcev in drugih krajanov ter okoli 100 vojakov celjske garnizije JLA. Pomagali so tudi avtoprevozniki.

V začetku maja so borci in mladi urejali cesto do Dobrotinškove domačije, kamor ob slabem vremenu še peš nisi prišel. Zdaj je provozna za vsak promet. Pripravili so okoli 300 kubičnih metrov gramoz, ga navozili na cesto, splanirali ter opravili še druga cestna dela. V Vojniku se namreč zavedajo, da bodo praznik in spomin vseh, ki so darovali življenje za našo svobodo, najlepše počastili z delovnimi akcijami. Razen tega se hočejo tokrat oddolžiti tudi prvi partizanski družini v kraju — Dobrotinškovi.

Na proslavo krajevnega praznika so med drugimi povabili vse preživlele borce Prvega štajerskega bataljona in člane Zveze koroških partizanov v Celovcu, s katerimi jih vežejo pobratimski odnosi. Ob tej priložnosti pa bo tudi 26 članov Zveze borcev v Vojniku sprejelo odlikovanje za zasluge med NOB in v času povojne graditve nove domovine.

IVAN SEŠEL

CELJE

ŠE DOSTI NALOG

Komisija izvršnega sveta celjske občinske skupščine, ki vodi akcijo za olepšavo in ureditev Celja, je izdala svoje prvo poročilo. Zajema obdobje dobrega meseca, vsekakor pa tisti čas do prvega maja, ko bi naj mesto v drugačni zunanji podobi pričakalo praznik dela.

Kljub razveseljivi ugotovitvi, da je akcija zajela dosti širši krog ljudi in organizacij, rezultati niso takšni, da bi lahko rekli — uspeli smo. Sicer pa pri vsem tem ne gre za enkratno akcijo. To je delo, ki se ponavlja iz leta v leto in ki bo trajalo v obliki opozoril vse dotlej, dokler se človek sam ne zavedal, da je urejeno okolje prav toliko pomembno kot vsakdanji kruh.

Komisija sicer v poročilu navaja vrsto krajevnih skupnosti in delovnih kolektivov,

ki so se v prvem mesecu akcije izkazali. Toda, če upoštevamo, da se je akcija krajevnih skupnosti v glavnem omejila samo na odvoz večjih odpadkov in smeti — tudi prav, da so ljudje počistili drvarnice, kleti, podstrešja itd. — ne pa na tisto delo okrog hiš in sosesk, ki bi naj pravzaprav dobilo glavni poudarek, potem moramo zapisati, da je pobuda vsaj v tej fazi ostala enostranska.

Odpovedal je človek, ki še vedno meče drobne odpadke po cestah, ulicah, na zelenice in drugam. Odpovedala je zavest, da moramo na vsakem koraku paziti na okolje. Odpovedali so tudi hišni sveti. Sicer pa, koliko jih imamo in koliko je delavnih? Pobiranje stanarine ni edino njihovo delo!

Odpovedale so tudi nekatere obljube. To med drugim velja tudi za koške za odpadke, ki naj bi jih dobili v Celju oziroma občini. Nekateri so govorili, da so v izdelavi novi modeli, boljše, močnejši, lepši... Obljuba je zaenkrat neizpolnjena. Prav tako ni še ničesar novega videti pri vzdrževanju posod za smeti, tistih, ki stojijo pred hišami. Tudi te dajejo podobo mestu. Nekatere bi morali že zdavnaj zamenjati. Najbrž ni naključje, da je izvršni svet celjske občinske skup-

ščine na eni svojih zadnjih sej ugotovil, da samoupravna stanovanjska skupnost ni napravila veliko pri obnovi oziroma vzdrževanju pročelij v mestu!

In da ne bo samo kritika. V akciji so se uveljavili predvsem tisti, ki so pravzaprav dolžni, da skrbijo za čistočo Celja. Vrtnarstvo se je izkazalo pri urejanju zelenic, parkov. Tudi Javne naprave pri čiščenju ulic. Prav tako nekateri delovni kolektivi pri urejanju svojih okolij. Sicer pa je v poročilu komisije med drugim še zapisano: »Precejšnja neaktivnost ugotavljamo tudi pri delu družbenopolitičnih organizacij in drugih nosilnih nalog.« Škoda, da zlasti drugi nosilci akcij niso opredeljeni, navedeni!

Akcija za ureditev in olepšavo mesta je torej v teku. Prav bi bilo, če bi dobila novi zagon. Tudi zaradi balkanskih atletskih iger, predvsem pa zaradi ljudi, ki živimo v tem okolju. Zato naj bo človek tisti, sleherni posameznik, ki naj da svoj prispevek v bitki za lepo, belo mesto Celje. Pa ne samo danes, jutri, marveč vse dni, na vsakem koraku, na ulici in v parku, okoli stanovanjske hiše in podobno. Akcija bo uspela, če človek v njej ne bo zatajil

M. BOZIC

LJUBEČNA: POMOČ POTRESNIM OBMOČJEM

V kolektivu Opekarn Ljubecna so takoj po potresu, ki je prizadel Posočje priskočili na pomoč prizadetemu prebivalstvu. Na potresno področje so že tretji dan po potresu poslali kot pomoč avtoviak opeke; klinker zidaka in modularca.

Njihova pomoč pa ni namenjena samo Posočju. Še večjo pomoč bodo v prihodnjih dneh začeli nuditi prizadetim prebivalcem v šmarnski in šentjurski občini. Zavedajo se, da so prebivalci na nerazvitih območjih še kako potrebni pomoči pri obnovi domov. Zato je njihov poslovni odbor sprejel sklep, da bodo kupcem, ki jih je prizadejal potres na šmarnskem in šentjurskem območju pripeljali opeko na gradbišča brezplačno, k tej akciji se je pridruživlo tudi Prevoznništvo s 5 odstotnim popustom Opekarn. V Ljubecni upajo, da bodo s tem kupci na teh območjih zadovoljni. Najbrž pa bodo še bolj zadovoljni z odločitvijo te organizacije združenega dela, da v šentjurski odpre prodajno mesto. S tem bodo izdelke še bolj približali kupcem, ki morajo po opravih v občinski središče. Bo pa to prodajno mesto tudi bližje kupcem na šmarnskem območju, posebej še zaradi ugodnih prometnih povezav.

V Opekarnah Ljubecna so prepričani, da bodo njihove odločitve kupci še kako toplo sprejeli.

M. BRECL

ŠENTJUR: POSOJILO TA MESEC

Za občane šentjurske občine pomeni mesec junij začetek vpisa posojila za slovenske ceste. Izrazita politična aktivnost, ki jo v tem času beležijo v šentjurski občini, je namenjena predvsem akciji za vpis, ki je v krajevnih skupnostih in tozdih zelo konkretno izpeljana. Različni kriteriji za vpis posojila, za katere so se odločili v štabih po temeljitem premisleku, samo potrjujejo, da so na vpis v šentjurski občini dobro pripravljene. Sicer bremenijo šentjurske občane velike obveznosti (samoprispevek, potres), kljub temu pa so trdno odločeni prispevati največ. Dobro se namreč zavedajo, da morajo v solidarnostni sistemu tudi sami vgraditi kamenček, če hočejo da bodo ceste na Kozjanskem takšne, kot si sami žele. Z. S.

dobra knjiga

najboljši prijatelj

OGLAŠUJE V

NOVI

tednik

PRIPOVED IZGNANCA LUKE

GLOBOKE SO KORENINE

POSTAL SEM SRB

Svojega odhoda v Srbijo se spominjam tako, kot ga je pred tridesetimi leti zaznala moja otroška zavest. Bilo je leta 1941 in star sem bil pet let. Z očetom in materjo so nas Nemci najprej odpeljali iz Slovenskih Konjic v Maribor, nato pa skupaj z mnogimi izgnanci naprej v Srbijo. Dobro se spominjam prihoda v Gornji Milanovac, kjer so nas Nemci kot živino zaprli na dvorišče nekoga internata. Bili smo lačni, saj ves čas transporta nismo dobili kaj prida za pod zob. A kmalu so se iz okoliških vasi pripeljali vaščani in nam s seboj prinesli obilo hrane. Iz zbirnega taborišča v Gornjem Milanovcu so nas nato z vozovi odpeljali v vas Stavico. Dobro se spominjam prihoda v to šumadijsko vasico, skozi katero je peljala tudi ozkotirna železnica. Ob prihodu nas je sprejel vaški župan in naši družini za nekaj časa ponudil tudi svojo gostoljubnost. Po nekaj mesecih smo se nato preselili v šolo, katere upravitelj je bil Dragoslav Kojić. Čeprav sem bil star šele dobrih pet let, sem takoj sedel za klopi v prvem razredu. Pa ne toliko iz velike želje po znanju, ampak veliko bolj zato, ker je moral moj mladi prijatelj Božidar Rančić v šolo, jaz pa seveda nisem hotel ostati niti minute brez njega. V Stavici so nam vaščani po nekaj mesecih bivanja uredili majhno hišico. Spominjam se, da smo se kmalu v celoti vključili v njihovo življenje. Še posebej pa mi je ostal v spominu odnos vaščanov do nas izseljencev. Moj oče in mati nista dobila nobene zaposlitve in

sta bila povsem odvisna od pomoči sosedov in vaščanov. Pomagali so nam po svojih močeh in nas v celoti sprejeli za svoje prijatelje in sovaščane. Moj oče pa jim je po drugi strani pomagal z izkušnjami, ki so bile za njih docela nove. Pomagal jim je z različnimi koristnimi nasveti in zato so mu bili vaščani Stavice zelo hvaležni. Jaz pa sem postal enakopraven član otroške družine in v tistih letih sem bil res bolj Srb kot Slovenec. Ko se sedaj spominjam tistih časov, ki sem jih skupaj z očetom in materjo preživel v Stavici in ko se spominjam ljudi iz te vasi, se zavem, da je tudi moja predstava o Srbiji in Srbih vezana na nekaj velikega, lepega in dobrega...

OČETOVA DRZNOST

Šumadija je bila v času narodnoosvobodilne borbe v jedru odporniškega gibanja. Tudi Stavica ni bila izjema in vanjo so zelo pogosto zahajali partizani. A skozi vas so se valile tudi sovražniške vojske, od nemške do mnogih kvizlinskih. V istem času je, kot sem v uvodu že povedal, peljala skozi to majhno vasico zelo pomembna ozkotirna železnica, ki je povezovala Čačak z Gornjim Milanovcem in Beogradom. Na to železnico se veže tudi dogodek, ki mi je še danes ostal zelo živo v spominu. Nekega dne so namreč partizani minirali progo čisto blizu naše vasi. Pri miniranju so sodelovali tudi domačini, ki so potem, ko so na minirani progi zaustavili nemški tovorni vlak, odnesli obilen plen partizanov do nas izseljencev. Moj oče in mati nista dobila nobene zaposlitve in

V soboto bo vlak bratstva in enotnosti pripeljal v Celje tiste goste iz Srbije, ki so med narodnoosvobodilno borbo nudili zatočišče številnim slovenskim izgnancem. Med njimi bosta tudi Dragoslav Kojić in Božidar Rančić, ki prihajata na obisk k sodniku Ludviku Vidmarju v Slovenske Konjice. Oba sta doma iz šumadijske vasice Stavice, v katero je bil Ludvik Vidmar med vojno izgnan skupaj s svojo materjo in očetom. Dragi prijatelji se bodo tako po nekaj letih zopet srečali, kajti korenine, ki jih vežejo med seboj, so zelo globoke. O tem priča tudi pripoved nekdanjega izgnanca v Srbijo Ludvika Vidmarja — Luke.

Spomin na Srbijo. Zdajšnji sodnik Ludvik Vidmar je na sliki še majhen pobič...

dovito. Dneve in dneve smo obujali spomine na tiste težke, a obenem tako složne čase in si obljubili, da se bomo še velikokrat srečali. A spet so minila leta, ko smo si s prijatelji iz Stavice samo dopisovali. Končno pa vse se z ženo predlansko leto odpeljala z vlakom bratstva in enotnosti v Srbijo. Snidenje s starimi prijatelji je bilo nepopisno: ganljivo in veselo obenem. Ko sem se pozdravil z nekdanjimi sošolci, sem skupaj z njimi jokal. Domačini so me kar naprej vabili na svoje domove in vsi so zatrjevali, da sem njihov in da bom njihov tudi ostal. In povem vam, da še nikdar nisem res in tako močno čutil, da je ta mala vasica v Srbiji moj drugi dom, kot sem to začutil takrat.

VLAK PRIPELJE PRIJATELJE

V soboto, ko bo v Celje pripeljal vlak bratstva in enotnosti drage goste iz Srbije, bosta med njimi tudi moja prijatelja Dragoslav Kojić in Božidar Rančić, oba s svojima soprogama. Menim, da je ravno manifestacija vlaka bratstva in enotnosti priložnost za malenkostno oddolžitev slovenskih izgnancev srbskim ljudem za vse tisto, kar so med narodnoosvobodilno borbo storili za nas. Seveda pa se vsi zavedamo, da tem ljudem ne bomo mogli nikdar povrniti dobrote, ki so nam jo v tistih težkih časih izkazovali. Kljub temu pa pomeni manifestacija vlaka bratstva in enotnosti uresničitev ideje bratstva in enotnosti med vsemi jugoslovanskimi narodi. Obenem pa je manifestacija tudi priložnost, da našim otrokom pokažemo, kako globoke so bratške vezi, ki povezujejo vse naše narode.

DAMJANA STAMEJČIĆ

Stavica, 12. 2. 1976

Dragi naši prijatelji,

dobila vsa vaše pismo, ki naju je zelo razveselilo. Prebrala sva, da ste živi in zdravi, kar vam tudi midva iz vsega srca želiva. Zelo se vam zahvaljujema za povabilo. Odločila sva se, da bova prišla k vam z vlakom Bratstva in enotnosti. Zato sva zelo vesela, saj se bomo kmalu sešli vsi skupaj. Takoj sem dal vaše pismo tudi Bogoljubu za prečitati in kmalu vam bo pisal, ali bo lahko tudi on prišel k vam. Prosim vas, da nam oprostite, ker vam pogosteje ne piševa. Pa saj veste, tudi midva sva kot vsi starejši ljudje malce lena, pa tudi malce bolna. To pa v nobenem primeru ne pomeni, da sva vas pozabila, saj velikokrat govoriva o vas in se spominjava minulih vojnih dni in življenja, ki smo ga skupaj preživljali. Pogosto se spominjava tudi na čas, ko ste bili na obisku pri nas. Vsi ste pustili v nas čudovite vtise.

In kako ste vi? Posebej naju zanima kako je z Zaliko in z mamo vaše žene.

Jaz sem že bil na Socialistični zvezi in prijavil mene in Milenko za vlak Bratstva in enotnosti.

Vsem želim veliko sreče in kmalu na svidenje. Toplo vas pozdravljata vaša iskrena in vdana prijatelja

Milenka in Dragoslav

škami so prisilili domačine, da so se postavili v vrsto na travniku ob železniški postaji. Na eni strani smo stali otroci skupaj z ženskami, na drugi strani pa so stali možje. Nemci so postavili na travnik mitraljez ter ga uperili v nas. Njihov komandir je ukazal, da morajo domačini do tretje ure popoldan povedati imena tistih, ki so sodelovali pri miniranju proge in vlaka. Če tega ne bodo storili, je tulil nad domačini, bodo pričeli streljati. Vaščani so se nekaj časa prestrašeno spogledovali in niso vedeli, kaj jim je storiti. Potem pa je iz vrste, v kateri so stali možje, nenadoma stopil moj oče. Tedaj nisem razumel, kaj je v nemščini pripovedoval namrščenemu komandirju. Šele veliko pozneje sem izvedel, da je komandirju zatrjeval, kako ljudje iz Stavice niso sodelovali v akciji in da so progo minirali partizani. Nemci so po dolgem pričevanju mojega očeta

vslednje odšli. Ljudje iz Stavice še danes ne morejo pozabiti tega dogodka in očeta, ki jih je s svojim držnim nastopom pred Nemci rešil gotove smrti.

MOJ DRUGI DOM

Po vojni, ko smo se z očetom in materjo vrnili nazaj v Slovenske Konjice, smo ohranili tesne stike s prijatelji iz Stavice. Prve zime so nas pogosto obiskovali, žal pa jim ni obiska nismo mogli vrniti. Vrsta problemov se je zgrnila nad našo družino in tako smo iz leta v leto odlašali naš obisk. Leta 1962 je pripeljal v Celje prvi vlak bratstva in enotnosti. Z njim so iz Srbije pripotovali Dragoslav Kojić, moj nekdanji učitelj, pa vaški župan iz Stavice, ki nas je 1941 gostoljubno sprejel v vasi in na svojem domu, prišel pa je tudi moj prijatelj iz otroštva, Božidar Rančić. Naše srečanje je bilo ču-

BOLNIŠKA POSTELJA

BO KDAJ NOVA?

Da razmere v zdravstvu celjske regije niso rožnate, ni potrebno posebej ugotavljati. Odveč jih je celo dokazovati, saj se več ali manj vsak dan srečujemo z njimi. Trditve velja za uporabnike in ljudi izvajalce zdravstvenega varstva. Ni potrebno oditi daleč, da jo podkrepimo. Vzemimo samo današnje stanje v celjski splošni bolnici, kaj ne odgovarja več normativom, ki veljajo za sodoben hospitalni zavod.

Da bi plašč, pod katerim se skrivajo slabi pogoji dela, tehnična in zastarela opremljenost bolnišnice, vsaj na zunanje ne zgedal beraški, se ga je v preteklosti krpalo. Eno leto so namenili nekaj sredstev otroškemu oddelku, drugo leto patologiji, tretje leto ne-uzdržnim razmeram na poškodbenem oddelku. Za vse oddelke pa nikoli ni bilo dovolj denarja, plašč pa tudi ni raztegljiv. Potrebe zdravstvene službe, med njimi specialističnih ambulant, so se večale, vse to pa je zahtevalo ustrežnejšo opremo in moderno aparaturo, ki je še danes ni kam postaviti. Število bolniških postelj se ni bistveno povečalo, domačim je narastlo število bolnikov, ki so gravitacijsko vezani na celjsko bolnišnico.

Idejni program novogradnje splošne bolnišnice Celje bo v kratkem zunaj in bo verjetno množično obravnavan. Objekt novogradnje je zastavljen širokopotezno, izhaja pa iz sedanje obstoječega stanja starih stavb, ki bodo vključene v celoto. Gradilo se bo v treh fazah, novi objekt v podaljšku novega trakta bolnišnice bo imel 20.880 m površine, predvidena investicijska vsota pa znaša 468.931.875 dinarjev.

Z novim objektom in adaptiranimi starimi prostori bi bila zmogljivost regijske bolnišnice izražena v bolniških posteljah 1.292 postelj, kar bi zadostovalo za posteljne zmogljivosti do leta 1986. Ti izračuni so napravljeni po normativih glede na patologijo prebivalstva, na rojstva v regiji in diagnostično terapevtsko terapijo ter ležalno dobo. Na vseh hospitalnih oddelkih se mora izboljšati tudi higijenski in bivalni standard, saj je ta pogosto med drugim tudi vzrok za odhajanje na zdravljenje v sosednje bolnišnice.

O dimenzijah bodoče celjske bolnišnice, kaj bodo pridobili in kako se bodo v njej modernizirali, bomo pisali kdaj drugič. Eno pa je jasno: program je pred nami in ne sme ostati samo kot vizija prihodnosti. Mi smo odgovorni, kako ga bomo izpeljali in čemu se bomo zato odrekli. Stojimo pred veliko odločitvijo, ki terja temeljit premislek. O potrebnosti take odločitve najbrž ni potrebno več razmišljati, važno pa je, kdaj bomo začeli in kako. Kakšen bo tu republiški delež, koliko bomo zmogli sami? Časa ni veliko, sosede okoli nas pa nas prehitujejo. Kako dolgo še?

ZDENKA STOPAR

SLOVENSKE KONJICE

IZOBRAŽEVANJE OB DELU

Delavska univerza v Slovenskih Konjicah opravlja dejavnost posebnega družbenega pomena s področja vzgoje in izobraževanja. Njen izobraževalni značaj ima, kot pri vseh Delavskih univerzah po Sloveniji, strokovni in družbeni značaj.

Vendar je konjiška Delavska univerza v lanskem letu delovala v neustreznih prostorih, ki so ji onemogočili razširjeno delo. Za celotno operativno delo je bil na razpolago le en sam prostor, ki je služil še za arhivo in kabinet za učila. Problem so začasno rešili s pregraditvijo hodnika. V naslednjih petih letih pa upajo, da bodo pridobili štiri učilnice in poslovne prostore v prizidku osnovne šole Dušana Jere-

ba. Uresničitev prostorskih ciljev bi omogočila tudi kadrovske okrepitve, kajti že sedanji obseg dela zahteva novo moč. Odprava tudi drugih ovir, s katerimi se je srečevala Delavska univerza v Slovenskih Konjicah bo omogočila razširitev programa dela in predvsem višjo kvaliteto izobraževalne dejavnosti v prihodnje.

Delavska univerza razvija izobraževanje v treh smereh, in sicer: v družbeno-politično, strokovno in splošno izobraževanje. Pri izvajanju izobraževalnega programa je na razpolago pre malo učnih pripomočkov, ob tem pa je pohvalno, da so to težavo pomagale premostiti osnovne šole s svojimi učili.

Plan dela za letošnje leto

temelji na že izdelanih programih družbenega, splošnega in strokovnega izobraževanja, na kadrovskih analizah in na dosedanjih izkušnjah. Planirani dohodek je v primerjavi z doseženo realizacijo v letu 1975 višji za 15 odstotkov. Zaradi vedno večje potrebe po družbeno-političnem izobraževanju in zaradi urejenega financiranja je delež tega izobraževanja v okviru Delavske univerze precej višji v primerjavi s lanskim letom.

Pri strokovnem izobraževanju izhajajo pri Delavski univerzi iz kadrovskih potreb konjiške občine. Da bi zmanjšali deficit kovinarskega kadra širokega profila, nameravajo v Zrečah organizirati dislociran oddelek

Poklicne kovinarske šole za mladino, seveda, če ne bodo pri organizaciji naleteli na prehode prostorske probleme. Zaradi pomanjkanja kovinarskega kadra je bil v tem letu v okviru Delavske univerze organiziran tudi oddelek s 30 slušatelji srednje tehniške šole, strojne smeri. To so v glavnem mlajši ljudje, ki so že zaposleni v kovinarski stroki in zato pri pouku nimajo težav.

Problematiki Delavskih univerz v Sloveniji posveča posebno pozornost ZKS. Kajti preko Delavskih univerz in drugih izobraževalnih ustanov je treba omogočiti občanom - proizvajalcem permanentno izpopolnjevanje svojega znanja.

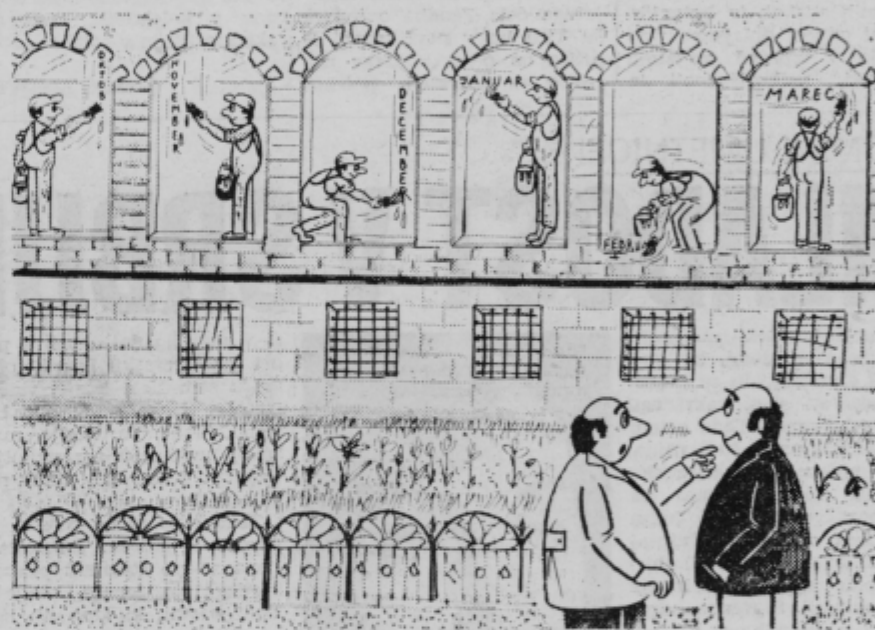
MATEJA PODJED

CELJSKA SZDL O POLOŽAJU SIS

Danes ob 17. uri bo v dvorani doma JLA v Celju tretja problemska konferenca, ki jo sklicuje občinska konferenca SZDL v Celju. Delegati konference bodo razpravljali le o eni točki dnevnega reda, in sicer o problematiki delovanja delegacij za samoupravne interesne skupnosti in uresničevanju ustavnega položaja samoupravnih interesnih skupnosti. Namen konference je, da na osnovi dveletnih izkušenj delovanja delegacij za samoupravne interesne skupnosti oceni dosežene rezultate in sprejme dogovor o nadaljnjih nalogah na tem področju.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

MILAN ALAŠEVIČ

— Kaj boš v skrbeh Francelj, saj smo šele v juniju. Za vsako okno mesec dni... dovolj je še časa. Saj ti obresti rastejo!

STEŽKA DO LOVCA

Lovci s svojim delom izpisujejo pomemben del družbene dejavnosti. Ocene večletnega dela so priložnost, da se posamezna dejavnost celoviteje spozna, preučijo dobre in slabe strani dela. Lovci s širšega celjskega območja so to storili uspešno na nedavnem občnem zboru lovske zveze, ki se ga je udeležilo okoli 100 lovcev iz 48 lovskih družin. Pomemben pa je bil občni zbor tudi zato, ker so se na njem lovci samoupravno organizirali, tako da bodo svoje delovanje usklajevali v delegatsko sestavljeni skupščini. To družbeno dejavnost bodo s tem približali širši javnosti, od katere upravičeno pričakujejo pomoč v ohranitvi živega dela narave. Poročilo izvršnega in nadzornega odbora, kinološke, strelske in gojitvene komisije, disciplinskega razsodišča ter drugih orga-

nov so spodbudile mnoge lovce k razpravi o problemih. Posebej so osvetlili vprašanja vzgoje in izobraževanja lovcev ter družbene samozastite in lovstva v njej, saj je v zvezi včlanjeno preko 2000 lovcev s kakimi 4000 puškami. Pa so na to temo dobro menili, da bi morali lovci prihajati iz vrst strelske organizacije, kjer bi se naj osposobili za streljanje na divjad. Vsekakor koristen predlog, če upoštevamo, da polovica kandidatov ne pride zlahka do lovca. Kriteriji sprejemanja so strogi, saj terjajo od lovca poznavanje biologije živali, živaloslovja, balistike itd.

Lovske družine so precejšnja sredstva vložile v gradnjo lovskih domov, pravzaprav bivakov, ki pa so slabo izkoriščeni. Zdaj so se odločno zavzeli zato, da se neodločljivo uveljavi načelo vlagati v lovišča, kar je iz njih vzeto. Kajti, poleg odstrelav tudi urbanizacija, onesnaženo ozračje in okolje, hrup in drugi človekovi vplivi tako posegajo v naravo, da zdaj na lovskem območju zveze že primumanjuje male divjadi, na primer zajca. Srnjadi pa je že kar preveč. Sicer pa kmetje to najlažje ocenijo. Lani so lovske

družine morale poravnati precej škode, ki jo divjad, zlasti pa divje svinje delajo na poljščinah. Življenje v naravi pa je lani in letos še poslabšal sneg, ki je prepozno zapadel in ogromna moča po nenehnem deževju.

Lovci pa se lahko tudi še pohvalijo s pestrostjo divjadi. V loviščih imajo gamsa, jelena, muflona, jelena-damjaka, ki so ga umetno naselili in se kar dobro razmnožuje.

Korist, da se ohrani živi del narave so izpričali lovci tudi ob razpravi o lovskem zakonu, ki bo usmerjal družbene dejavnike in društveno delo v uravnavanje vplivov na življenje v naravi. V tem pa skorajda ni dejavnika, ki vanjo ne bi posegal. Največkrat s kvarnimi posledicami.

Tako lovce v prihodnjem obdobju čaka še bolj odgovorno delo. Novo vodstvo skupščine lovske zveze in njenih organov pa bo njihovo delo, usklajevalo. Delegatski sestavi le-teh bo to olajšal. Prisotnost družbeno političnih in drugih družbenih organizacij na občnem zboru pa daje slutiti, da bo ta organizacija uživala večjo družbeno pomoč v dejavnostih, da se ohrani živi del narave. —an

IZLETNIK IN KONUS TOLMINCEM

Minuli teden so te tri Izletnikove avtobuse odpeljali na Tolminsko, da bi v njih našlo streho šest prizadetih družin. Odločitev Izletnika je bila nedvoumna v hotenju, pomagati potresnikom. Tri še dobro ohranjene avtobuse so izpraznili, konjiški Konus pa je po tleh položil tapisom, da je notranost avtobusov dobila dobro toplotno in zvočno izolacijo. V vsakem avtobusu bosta stanovali dve družini. To je seveda samo del pomoči, ki jo je Izletnik namenil potresnikom na Tolminskem, toda v prvih trenutkih, ko je najnujnejša streha nad glavo, je bila ta rešitev več kot dobrodošla. Iz deževnega Celja so avtobusi odpeljali dopoldne in še isti večer so že opravljali svojo nalogo začasnega stanovanja.

Foto: D. MEDVED

SLG CELJE IN REPERTOAR

RAZPRAVI NA POT

Smo že v času, ko se v hiši Slovenskega ljudskega gledališča pogovarjajo o novem repertoarju in ki bo v naslednjih dneh prišel tudi v javno obravnavo. Na kratko preletimo letošnji predlog za novo sezono. Videli bomo, da je to predlog repertoarja, v katerem menda res ni nobenega meščana. Če pozorno preberemo uvod v predlog del, najdemo logično povezavo v mislih, da je treba novo oblikovani repertoar snovati na kontinuiteti že ustvarjenega gledališkega dela minule sezone. Torej lahko v resnici pričakujemo angažirano in sodobno gledališče, kar nam potrjujejo tudi naslednja predlagana dela: Arthur Miller: Salemske čarovnice. Delo je bilo uprizorjeno prvič 1955. leta v New Yorku in govori o značilnih časih ameriškega »lova na čarovnice«, v obdobju najbolj izrazite hladne vojne med blokoma. Naslednje delo je Moška zadeva Franza Xaverja Kroetzja, kjer nastopata moški in ženska. Delo govori o njihovih stiskih in hotenjih. »Njuni odnosi polagoma prenašajo v izpoved socialnih zaprtosti, prikrajsnosti in

napetega ozračja intenzivnih poskusov medsebojne odreditve, ki razkrivajo ozadje nečloveškega zaledja kapitalističnega profita.«

Slovenska noviteta je tokrat delo Pavla Lužana Zlati časi lepi krasi. Videli booo delavsko družino v prostem času. vsi računajo na dobitke nagradnih žrebanj, dokler ne pridejo do spoznanja, da je sreča le v ustvarjalnem delu lastnih rok. Po daljšem času bomo na celjskih gledaliških deskah videli spet Bertolda Brechta in sicer znano delo gospod Puntila in njegov hlapec Matti. Videli bomo muhe bogatega gospoda Puntile in kako se osvosti njegov hlapec.

Maratonci tečejo častni krog je delo Dušana Kovačevića in so ga pred leti z velikim uspehom uprizorili v beograjskem Ateljeju 212. Videli bomo igro črnega humora z dokajšnjo kritično ostrino. Že za letošnjo sezono objavljen dramatičnejši Popovičev in Štaubringerjev delo Zgodba o tovarišu Titu bo v novi sezoni le prišla na oder. »Odrska priredba je enkratni poizkus

približati mladim gledalcem veliko osebnost, vtakano v temeljne obrate naše preteklosti in sedanjosti...«

Iz predloga torej vidimo, da imamo samo šest del. Ta številka ustreza dolgoletnemu prizadevanju gledališkega ansambla, da bi lažje delali v smislu poglobljenega odnosa, več časa bi ostalo za študij dela in vzporedno bi lažje pripravljali dvoje del, kar je pri tako maloštevilnem ansamblu kot je celjski, izredna pridobitev. vsebina repertoarja bo našla v javni razpravi svoje mesto, podoba, kakršna se kaže v sedanjem predlogu pa nedvomno govori o gledališču vsebine, družbene angažiranosti in odprtosti. Odprtosti predvsem v smislu svobodne gledališke izraznosti, ki bo smela, kot so smeli in aktualni predlagani dramski teksti od Brechta do Lužana. Javna razprava pa naj s pomočjo vseh družbenih dejavnikov, predvsem pa interesa skupnosti kulture najde pot do slehernega občana v kolektivih, krajevnih skupnostih in v šolah.

DRAGO MEDVED

SPOMINI UMETNICE

MLADOST V SRBIJI

Točneje delček mladosti. Tiste lepe mladosti, ko obiskuješ gimnazijo in se ti prične odpirati svet, kakršnega prej nisi poznal. Toda s tem spoznanjem pride tudi vojna, Stari pisnik, mariborska mejska kasarna, nato pa transport v začetku julija 1941. leta v Srbijo. Najprej Arandželovac, kjer je bil zbirni center in kjer so bratje Srbi sprejeli Slovence odprtih rok in odprtih src.

Takšen je uvod v spomine slovenske likovne umetnice Darinke Pavletič-Lorenčkove, zdaj ob prihodu vlaka bratstva in enotnosti v Celje. Vezi, ki so se stakale v tistih usodnih dneh, tako za slovenski kot za vse jugoslovanske narode, ne poznajo molka in se tkejo trdnjeje iz leta v leto. Del svoje mladosti, preživete v Srbiji je posebila na letošnji razstavi v čast dneva žena v Paračinu. Tja so namreč odšli — Darinka, dva brata in starši. Stanovali so v veliki hiši mestnega lastništva. Darinko je čakalo vsako jutro delo v bližnji tovarni stekla, kamor je zahajala ob štirih zjutraj. Delala je do opoldneva, popoldne pa v šolo, v peto gimnazijo. Učenje je bilo na vrsti šele zvečer. Proti koncu

vojne so jih preselili v Vrnjačko Banjo, nato nazaj v Paračin, tako da je tam maturirala. Ob letošnji razstavi za osmi marec je temu mestu, kjer so jo izredno toplo sprejeli, predstavila dvajset likovnih del in sicer deset olj in deset grafik. Vse z enako tematiko: obrabi, z izro predse, velike žalostne oči in stisnjene ustnice, ptice, ulete v molk in mirovanje.

»Starejši ko je človek, bolj se s spomini vrača v mladost. Dva brata sem izgubi-

la v zadnji vojni, eden je padel na sremski fronti, obiskala sem tiste kraje, videla strelske jarko, vsak dan beremo, kako se ljudje med seboj uničujejo, zastrupljajo... Kako bo, ostal neprizadet?«

Takšne so njene besede, ki govore iz platen. Razpostavljena so po številnih policah svetlega in lepega ateljeja. Tudi pesmi, ki smo jih lahko slišali v nedavni televizijski oddaji so nastale iz notranje potrebe, v dolgih nočeh iskanja in premišljevanja. Ko misel išče izhod iz vprašanja, ko se v krogu zapira večna uganka življenja in ko z močjo človeške topline prebije, svojo stisko in pomagaš drugim. Da zbereš moči in poguma za čopič in barvo, za kretinjo ki preseže okvir slike in za besedo, ki mora od tebe do drugega.

Pa otroci, ki te popeljejo na sončno stran življenja. Vse to je tista značilna intimna celota, ki veje v ateljeju slikarke Darinke Pavletič-Lorenčkove, vse to je tisto, kar ji pomaga v spominih na Srbijo v teh trenutkih svečanih dni osvetliti vero v človeka in njegovo bodočnost. DRAGO MEDVED

PREJELI SMO

ZREČE POJEJO!

Dolgoletna tradicija Zrečanov je lepo zborovsko petje. To so dokazali tudi v nedeljo, 23. maja, ko se je zastor prvič odgrnil v zreški dvorani za letošnje prireditve v okviru meseca kulture. Z redeljskim koncertom, katerega pokrovitelj je bil »Union« Zreče, je pet zreških zborov predstavilo enoletno delo. V uvodnem govoru ob otvoritvi prireditve je predsednik Delavsko prosvetnega društva »Svoboda« Zreče, Bogomil Vogelsang, podčrtal kako potrebna je kultura. V Zrečah so na pravi poti, kajti kultu-

ra je tu dostopna vsakomur, kdor jo želi. Zreški kulturniki pa s svojim delom segajo tudi daleč izven svoje občine. Prav petje je tista dejavnost, ki vključuje največje število Zrečanov.

Zbor najmlajših cicibanov osnovne šole Zreče, poštvalno vodi in vzbuja ljubezen do kulture in petja ob najrosnejših stikih s to dejavnostjo, Anica Matavž.

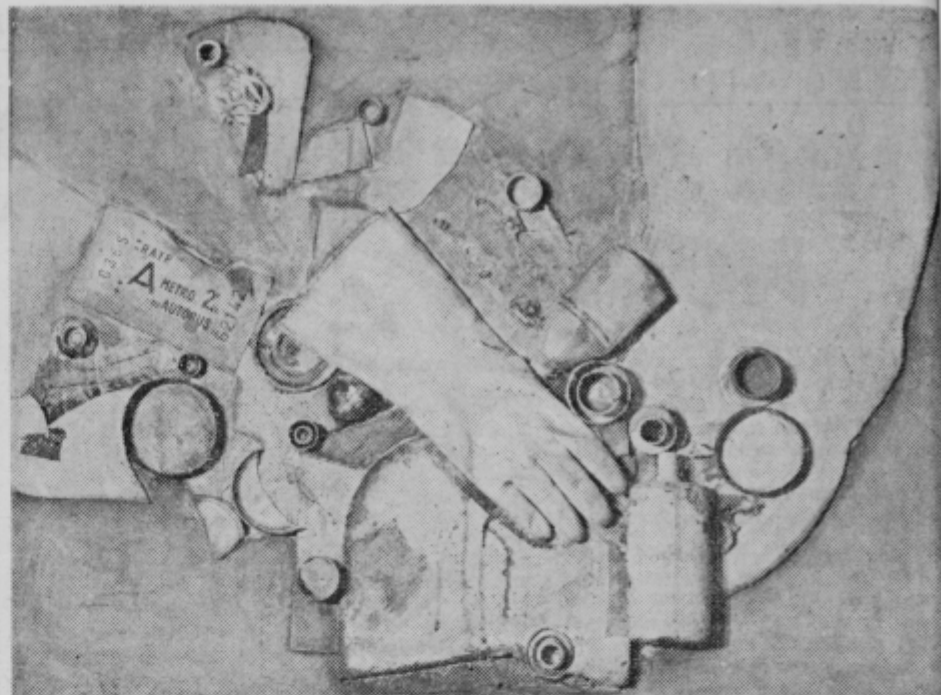
Pionirski zbor osnovne šole Zreče vodi Nančka Ravnjak. Mladi pionirji ob zvokih harmonike vedro uberejo pesem

in se ob njej počutijo sproščene in razigrane.

Mladinski pevski zbor, ki ga že vrsto let poštvalno vodi Vilma Ceglar, ni znan samo v mejah konjiške občine. Poleg tega, da nastopa na skoraj vseh proslavah, se tudi stalno udeležuje srečanj pevskih zborov. Letos bodo med drugim tudi sodelovali na republiškem srečanju pevskih zborov v Zagorju.

Vilma Ceglar pa pomaga tudi osmim mladim dekletom, ki sestavljajo zreški oktet.

VILI RAVNJAK

Emerik Bernard, Morost, akril — mon-taža, 1974

ZADNJA RAZSTAVA V LIKOVNEM SALONU

EMERIK BERNARD

S slikarsko razstavo Emerika Bernarda v Likovnem salonu v Celju zaključujejo razstavno sezono 1975/76. Otvoritev bo v četrtek, 3. junija ob 18. uri v stalnem razstavišču. O slikarjevem opusu, slikah, nastalih v sedemdesetih letih, bo spregovoril likovni kritik iz Ljubljane Aleksander Bassin, s krajšim glasbenim programom, skladbami za rog, pa bo nastopil Božo Rogelja.

Slikar Emerik Bernard je po rodu Celjan in se je rodil leta 1937. Končal je akademijo za likovno umetnost v

Ljubljani, nato pa leta 1968 še slikarsko specialko pri profesorju Gabrielu Stupici. V Celju je pred leti sodeloval na skupinski razstavi, tokrat pa se bo Celjanom prvič samostojno in celoviteje predstavil.

Emerik Bernard je med izraznimi slikarskimi sredstvi izbral kolaž, lepiljenko in assemblaž, ki temeljijo na selekciji in montiranju, izhajajo pa iz jasno opredeljenega odnosa do materialov, do njihovega surovega videza in želje, da se v sami pojavnosti ohrani perceptijska kontinuiteta.

RAST SAMOUPRAVE

Na nedavni seji občinske konference Zveze komunistov v žalski občini so ugodno ocenili delež, ki ga je k razvoju samoupravne organiziranosti združenega dela prispevala aktivnost žalskih komunistov. Komunisti so mnogo prispevali k temu, da je iz devetih enovitih organizacij združenega dela v občini sedaj nastalo 21 tozdov. Kljub dosežkom pa proces novega organiziranja združenega dela v občini še ni in ne more biti

zaključen. Komunisti so ocenili, da vsaj še v treh organizacijah v občini obstojajo realni pogoji za ustrežnejšo organizacijo združenega dela. V razpravi so komunisti poudarili, da so s stanjem pri organizaciji združenega dela lahko zadovoljni, več pa bo treba narediti za vsebinsko rast samoupravljanja v tozdih, predvsem na področju dodelave dohodkovnih odnosov in med tozdi.

Organizacije ZK v tozdih so

se ustrezno prilagodile novi organiziranosti. Tako je bilo v tozdih samo minulo leto ustanovljenih 19 novih osnovnih organizacij, za koordinacijo dela med osnovnimi organizacijami v delovnih organizacijah pa vse bolj skrbijo komiteji ZK, ki uspešno delujejo že v treh organizacijah združenega dela, v kratkem pa načrtujejo ustanovitev teh usklajevalnih teles še v nekaterih večjih organizacijah.

B. STAMEJČIČ

PREMIERA BELIH TRAV

Prednji četrtek je bila v Celju premiera novega slovenskega filma Bele trave, za katerega je napisal scenarij Branko Šömen, režiral pa ga je Boštjan Hladnik. Film so snemali v okolici Celja, v njem je nastopilo tudi nekaj statistov — znanih celjskih obrazov in zato ni čudno, da je bila dvorana kina Union nabito polna pri obeh predstavah. Po projekciji filma so se predstavili tudi nekateri ustvarjalci filma, ki jih vidimo na sliki. Od leve proti desni: montažerka Marička Pirkmajerjeva, snemalec Jure Pervanje, igralka Andreja Videnškova, igralka Marina Urbanc in režiser Boštjan Hladnik.

Foto: D. MEDVED

SREČANJE GODB NA PIHALA

BILO VELIČASTNO

Tradicionalno III. srečanje pihalnih orkestrów Slovenskih železarn zadnjó majsko soboto je bilo nadvse prijetno, toplo in tovariško srečanje. Godbeniki vseh treh slovenskih železarn — Jesenic, Raven na Koroškem in Stor ter iz Lesc — so že v dopoldanskem sprevedu skozi mesto dodobra presenetili Celjane, ne nazadnje zaradi svoje imenitne oprave. Mirno lahko zadržimo, da je vsem, ki jih niso videli, lahko samo žal. Se posebej so prišli na svoj račun Storjani, saj je bila osrednja slovesnost na Lipi. Po uvodnih pozdravnih govorih predstavnikov, letošnjih gostiteljev srečanja Zelezarne Store ter družbenopolitičnega vodstva Slovenskih železarn, se je s svojim samostojnim nastopom najprej predstavil

pihalni orkester štorskih železarjev pod vodstvom prof. Franca Zupanca. Odigrali so Učakarjevo koračnico štorskim železarjem, ki jo je avtor skomponiral posebej za letošnje srečanje, jazz fantazijo Mixed Pickles in živahno Dixie Parado. Manj številni pihalni orkester Veriga iz Lesc je pod vodstvom Branka Lacka poleg koračnice Solenne in Baumanove uverture požel aplavz še z Ambos polko. Jeseniški godbeniki so se predstavili z najbolj »domačim« sporedom, glede avtorjev igranih skladb. Imenitno sta izzveneli koračnici Sarajevo 75 in Herojem Kadinjače, za poslušalska ušesa pa še zlasti španski ples Impresija. Zadnji dve skladbi sta avtorstvo njihovega prizadevnega kapel-

nika Ivana Vidica. Zadnji so nastopili ravenski godbeniki pod vodstvom Jožka Hermana, njihov program pa so sestavljale prav tako tri skladbe, in sicer Mirkova uvertura Vidojka, Leemanova jazz fantazija Zlata linija in znana koračnica iz filma Bitka na Neretvi.

Srečanje je zaključil skupni nastop vseh pihalnih orkestrów, ki so pod vodstvom prof. Franca Zupanca izredno impresivno odigrali Učakarjevo Partizanko, uverturo iz Verdijevega Nabucca in koncertno koračnico Zlatorog. Na vsak način nastop, ki bo še dolgo v spominu poslušalcev in gledalcev kot izredno doživetje.

MITJA UMNİK

S srečanja godb na pihala minulo soboto v Celju

ŠENTJUR: SPREJEM GOSTOV

Obširne organizacijske priprave, ki potekajo v šentjurski občini ob bližnjem prihodu udeležencev Vlaka bratstva in enotnosti, se bližajo h koncu.

Sentjurčani jih bodo pričakali v Celju in jih odpeljali v Sentjur, kjer jim pripravljajo sprejem pred poslopjem občinske skupščine. Igrala bo godba na pihala, mladinci pa bodo prijateljem pripeli cvetje, v pozdravnem govoru pa bo ime besedo predsednik občinske skupščine Vinko Jagodlič.

Stiski prijateljskih rok in izmenjava spominov se bodo nadaljevali v domačem krogu, ko bodo nekdanji izgnanci skušali ljudem, ki so jim nudili med vojno varno zavetje, povrniti gostoljubje. Prijateljski stiki so vedno redkejši, pa zato toliko bolj pristi.

Udeleženci in delegacija iz Uzičke Požege se bodo ponovno zbrali na pikniku pri lovski koči na Slatini. Ponedeljek je namenjen za ogled gospodarstev organizacij. Udeleženci bodo obiskali novo cevarno v Alposu, Elegant, Modo in Bohor, naslednji dan pa si bodo ogledali na Planini POZD TAJFUN in se preko Dobja vrnili v Sentjur ter še istega dne krenili proti domu. Z. S.

JUTRI V SLG GOSTUJEJO MARIBORČANI

Jutri, v petek, bo zadnja premiera v Slovenskem ljudskem gledališču Celje. Zavrlo mnogih bolezní med sezono malostevilni celjski ansambel ni mogel naštudirati svoje premiere za zaključek sezone, saj bi trajal študij vse do konca meseca junija. Tako je bila povabljená mariborska Drama, ki je prvotno nameravala odigrati za celjske abonmaje Zindelovo dramo »Vpliv gama žarkov na rast rumenih marjetic« (nekaj teh predstav je že bilo), zavrlo nenaadne obolevosti v njihovem ansamblu pa prihajajo zdaj s komedijo hrvaškega dramatika Milana Grigica »Jimmy odhaja«. Delo je sodobna malomeščanska družinska komedija, kjer dva para, navelična vsega, ubijata dolgčas z družabnimi večeri in s puhlimi domisljicami, slučajni povabljenec pa postavi njihov svet na glavo, prisili jih, da se soočijo s stvarnostjo in s seboj. Komedijo je naštudiral zagrebški režiser Vladimir Gerić, igrajo pa Anica Vebietova in Marjan Bačko (na sliki), Rado Pavalac, Anica Sivčeva in Iztok Valič.

OTROCI IN MLADOSTNIKI NAŠEGA OBMOČJA - ŽRTVE RAZMER IN ODNOSA DRUŽBE?

PIŠE MGR. LUDVIK VIDMAR, SODNIK ZA MLADOLETNIKE

Sedaj se vrača zopet tja, kjer kjer je bil morda pred dvema, tremi ali celo štirimi leti. Ljudje so se spremenili, spremenili so se odnosi in ta presaditev v prejšnje okolje lahko pravzaprav pomeni novi dejavnik, novi impulz za novo, morda celo kaznivo dejanje. Tudi to je področje preprečevalne dejavnosti, vendar ne samo socialne službe, ampak vseh — od pravosodja, organov pregona, družbeno političnih skupnosti pa do družbenopolitičnih dejavnikov in organizacij ter društev. Takšnega človeka bi bilo treba neopazno vklopiti v prejšnje okolje, pred tem pa pripraviti to okolje na njegov sprejem. To je silno delikatno delo, ki bi ga sicer lahko izvedel socialni delavec, vendar dokler ga bo izvajal sam, bo težko dosegel učinkovite uspehe. Vprašanje je, če smo storili dovolj, da smo to skrb prevzeli na ramena enega strokovnjaka in si s tem zagotovili mirno vest. Sicer smo lahko zadovoljni, če je to izvedeno, vendar še težje je to vprašanje, če povzame mo stališče udeležencev tega posveta, ki so ugotovili, da takšna vprašanja sploh niso urejena in da dejansko to vklapljanje v prejšnje okolje praktično skoraj ni nikjer izvedeno.

7. VLOGA SREDSTEV JAVNEGA OBVEŠČANJA IN JAVNIH OBCIL:

Ta problem se navezuje direktno na zgoraj opisani problem. Če nadaljujemo s prejšnjim stališčem in razumemo težavo mladoletnika, ki se vrne v prejšnje okolje, potem se k vsem te-

žavam priklopi še nova in sicer v tem, da okolica govori o njem kot o »re-stantu«, »kriminalcu«, obsojencu, povratniku — skratka daje mu vse tiste vzdevke, ki jih Slovenci pri moraliziranju in obravnavi svojega sočloveka tako radi uporabljamo. Kjerkoli se pojavi, doma, na ulici, na delovnem mestu, se to vleče za njim. S tem pa se začneja spreminjati tudi sam. Obupan nad sprejemom, ki ga je doživel, nad tem tituliranjem in vsem tem odnosom začne iskati družbo sebi enakih, torej se tudi sam začne pod pritiskom vsega tega vračati na prejšnjo pot. Ves dosedanji prevzgojni postopek začne izgubljati svoj smisel. Če se v tem sklopu sprašujemo, kakšna pa je sedaj vloga sredstev javnega obveščanja, od radia, televizije, do časopisov, pa marsikdaj naletimo na podobno mentaliteto. Naletimo na revolverske vesti, kjer se navajajo začetnice takšnih »kriminincev«, opisujejo dogodki, pri polnoletnih storilcih, katerih usoda je v bistvu enaka, pa se navajajo imena, priimki in vrsta kaznivih dejanj. Mnenje udeležencev posveta ni bilo v tem, da bi se o tem ne smelo pisati, vendar je izzvenel zaključek, da naj takšno pisanje ne doprinaša k opisanemu žigosanju in obsodi človeka že vnaprej, ampak naj pisanje zasleduje po eni strani vzgojni, preprečevalni cilj, da bi se preprečevala podobna kazniva dejanja v bodoče in vzgojno vplivalo na občane, po drugi strani pa naj s takšnim pisanjem opozarja in vzgojno vpliva na ljudi in občane, da bi se morda

doprineslo k spremenjenemu, bolj človeškemu gledanju na bivšega »obsojenca« (ne glede na njegovo starost), ki je ravno tako človek s svojimi težavami, kot smo vsi ostali in ki je imel nesrečo v življenju, kot smo jo imeli vsi, takšno ali drugačno in ki mu je sedaj treba pomagati, da se vključi v družbo in skupnost. Naša družba, kot socialistična družba, ki goji socialistično moralo in je prežeta s socialističnim humanizmom, pa mora imeti do takih ljudi še bolj strpen in človeški odnos. To vlogo sredstev javnega obveščanja pa marsikdaj pozabljamo.

8. DRUŽEBNA KLIMA ZA SOCIALNO DELO:

Ze uvodoma so bili navedeni podatki, da narašča kriminaliteta otrok, tu bi opozorili še samo na ugotovljeno dejstvo, da pa pokazatelji kažejo, da na tukajšnjem območju padajo težja kazniva dejanja mladoletnikov, predvsem iz okrožne pristojnosti. Ta analiza bo itak pozneje enkrat posebej obdelana, prav gotovo ta podatek kaže na pravilnost stališča o porastu prestopništva otrok. Če po drugi strani pogledamo zgoraj navedena dejstva, ko ugotovljamo kadrovske težave, neenotno organizacijo socialne službe, njene takšne ali drugačne probleme, ki se javljajo, po vsebini pa nekoordinirano delo na posameznih področjih s strokovnimi in ostalimi organi, potem lahko ugotovimo, da družbena skupnost vsaj v tem trenutku zanemarljivo področje dela in ne polaga temu področ-

ju dovolj pozornosti. Takšen odnos do tega dela bo prav gotovo slejkoprej pokazal svoje posledice. Stališče udeležencev posveta je bilo v tem, da je čimprej treba ta odnos spremeniti in ustvariti takšno vzdušje, ki bo podpiralo to dejavnost, da bo uspešno vršila naloge in cilje socialnega dela. Prav gotovo pa odnos družbe kaže, da ni ustrezen tudi v tem trenutku, ko kaže svoj pristop do tega dela z dodeljevanjem sredstev za delo.

Ob koncu bi opozoril še na to, da so udeleženci posveta sprejeli vrsto sklepov, ki so strokovnega značaja, da pa je bil namen tega tudi v tem, da se javnost seznaní s to problematiko, da se osveži spomin in da se tudi koordinira delo med strokovnimi dejavniki kot ostalimi družbenimi dejavniki. Sodelovanje na tem področju, kot tudi dogovarjanje in sporazumevanje v duhu socialističnih družbenih načel pa bo doprineslo uspeh k delu na tem področju ter zagotovilo cilje in namen teh dejavnosti. Prav gotovo pa je to opozorilo prišlo v zadnjem trenutku, ko verjetno se ni vse zamujeno. Zagotovitev sodelovanja vseh odločujočih dejavnikov bo že eden od tistih, ki so si ga udeleženci posveta zadali kot cilj za delo in urejevanje problemov na tem območju. Prav pa je tudi, da javnost pove svoje mnenje na takšen ali drugačen način in zavzame tudi svoje stališče. Težko bomo kdaj pozneje klicali na odgovornost strokovnjake in druge činitelje, če jim danes ne bomo zagotovili najnujnejše pogoje dela.

PREBOLDSKI JAMARJI

V BREZNU PRESENEČENJ

Niti leto dni ni poteklo, ko so preboldski jamarji zabeležili v Breznu preseenečenj svoj drugi globinski rekord kluba. Takoj za Klemenškovo vrvim peklo. Ze takrat so vedeli, da lahko Brezno preseenečenj prevzame na njihovi lestevci vodilno mesto. Da bi to tudi dokazali, so pripravili ponovno odpravo, ki je bila po obsegu največja doslej in ki je vključevala vsa razpoložljiva tehnična sredstva, večje število članov itd.

Načrt je bil skrbno pripravljen. Delo ni bilo zaman. Prodrli so kar 362 m v globino in se tako povzpeli na tre. tje mesto na jugoslovanski globinski lestevci. Nov uspeh, tudi v darilo bližnjemu srečanju slovenskih jamarjev.

Ura je tri popoldne. Pred klubom se zbirajo udeleženci odprave. Gora materiala vzbujala nekakšen strah. Kako bomo spravili vse to v brezen, vsaj do prvega tabora, če že ne do konca?

Vreme ne obeta nič dobrega. Po nebu se podijo črni oblaki. Polni lepih občutkov in velikih pričakovanj se končno po dobi uri vožnje z avtomobili znajdemo pred ciljem. Del ekipe je že dopoldne pripravil bazni tabor, tako da smo po pregledu opreme in drugih nujnih opravilih kmalu zapustili površje. Se zadnji pogled na zahajajoče sonce in hip nato že premagujemo prve ovire. Napredujemo zelo počasi. Največ preglastic povzročata transport, saj mora-

mo spraviti do tabora, kjer bomo bivačili, kar 18 transportnih vreč. In vsaka ima po okoli 20 kilogramov. Tu pa je še telefonska žica, ki jo sproti odvijamo.

Preko številnih pasaž, dvoran in dvoranic, zavitih meandrov, krajših vertikalnih odsekov, končno uspemo prodreti do mesta, ki smo ga izbrali za bivač in našo odskočno desko.

Polnih osem ur smo potrebovali za to pot. Močno utrujeni. In ko smo se okrepčali s toplim obrokom, ki smo ga pripravili na dveh plinskih kuhalnikih, smo se zavili v spalne vreče in pogreznil v spanec.

Se pred tem smo sporočili dežurnemu na površju, da lahko zbudi preostale člane, ki se naj pripravijo za spust.

Le enakomerno šumenje vode je motilo tišino podzemlja.

Zaslišimo glasove. Pogledamo na uro in ugotovimo, da smo spali polnih pet ur. Prišli so člani druge ekipe. Kaj neradi zlezemo iz toplih vreč in jih prepustimo svojim tovarišem. Hitro smo nared in znova se podamo na pot. V globino. In spet mučno transportiranje, ki je zaradi ozkih pasaž in vode toliko težje.

Pred nami zazija ponovno globoko brezno, v katerega pada peneca se gmota vode in ustvarja neprijetno prho. Naše prodiranje se za nekaj časa ustavi. Potrebno je namestiti lestvice. Precej časa

traja, da jih pritrdimo in da se spustimo v globino.

V breznu smo že polnih 20 ur. Telefon neprestano brni in sporoča tovarišem na površju vsak naš premik. Počutimo se mnogo bolje kot na prejšnji akciji, ko nismo vedeli drug za drugega.

Kmalu pridemo do mesta, kjer smo končali našo prejšnjo akcijo. Del ekipe odide naprej, da razišče neznane prostore. Merilska ekipa pa začne meriti in risati. Pot nas vodi vse globlje in globlje. Nekaj časa že hodimo po ravnem in že mislimo, da se bo brezno kmalu končalo z vodnim sifonom. Toda, ne! Kar naenkrat se pred nami odpre okoli petnajst metrov globoko novo brezno. Zaradi padca vode lep slap, ki ga pa nismo veselili. Kljub temu smo uspešno premagali tudi to oviro ne da bi se preveč zmočili. Brezno pa se je takoj nadaljevalo z naslednjim. Na globini hitro pridobivamo. Značilni erozijski profili prihajajo tu še bolj do izraza in ponazarjajo moč vode. Vse več je strmih vertikalnih odsekov in globina se čedalje bolj veča. In spet pred nami okrog 30 metrov globoko novo brezno. Zdaj moramo uporabiti vse lestvice, da pridemo do dna. In kako naprej? Odvečno vprašanje, kaj ti kmalu smo ugotovili, da se brezno končuje po nekaj metrih ravnega dna in to v ozki razpoki, skozi katero je imela prehod le voda. Lahko bi šli še naprej, toda ne brez

kopanja. Zaradi utrujenosti in ker smo ostali brez opreme, smo sklenili, da se vrnemo. Po desetih urah mučne poti smo prišli do bivaka. Druga ekipa, ki je doslej počivala je odšla in pobrala lestvice in vrvi. Ostali smo slekli premočen kombinezone, se okrepčali in smuknili v tople spalne vreče. Zaspali smo kot ubiti. Zbudili so nas tovariši, ki so prišli do nas in ki so prinesli opremo.

V breznu smo že polnih 38 ur. Zato se odločimo, da se čimprej vrnemo na površino. S skupnimi močmi in v želji, da čimprej zagledamo sončno svetlobo, napredujemo nitreje.

Opoldne smo na površini. Nedelja je in zazdi se nam vse skupaj še bolj svečano. Mokri, umazani, utrujeni a neizmerno srečni smo bili, ko smo ugotovili, da smo bili 362 metrov globoko. Naš največji uspeh.

DARKO NARAGLAV

ŠMARTNO OB PAKI

POMOČ POSOČJU

Pod strmim pobočjem Gore Oljke je z zelenjem obdan prijazen kraj Šmartno ob Paki, nekdanj izhodišče avtobusov izpred železniške postaje za Gornjo Savinjsko dolino. Kraj, čist in urejen, se ponaša s slikovito okolico in neomadeževanim zrakom, kjer lahko zadihate s polnimi pljuči. V zadnjih letih je zrastle veliko novih stanovanjskih hiš in drugih objektov družbenega standarda, ljudje pa se večinoma vozijo na delo v Soštanj, Velenje in tudi v Celje. Skratka, kraj se razvija in širi ter z delom raznih društev vnaša življenjski utrip tamkajšnjih prebivalcev.

Izredno so aktivni podmladkarji Rdečega križa na novi šoli, ki nosi ime po prvobornu domačinu Jožetu Letonji-Kmetu. Šola je prostorna in svetla, v avli pa so številne vitrine z različnimi priznanji, ki so jih prejeli

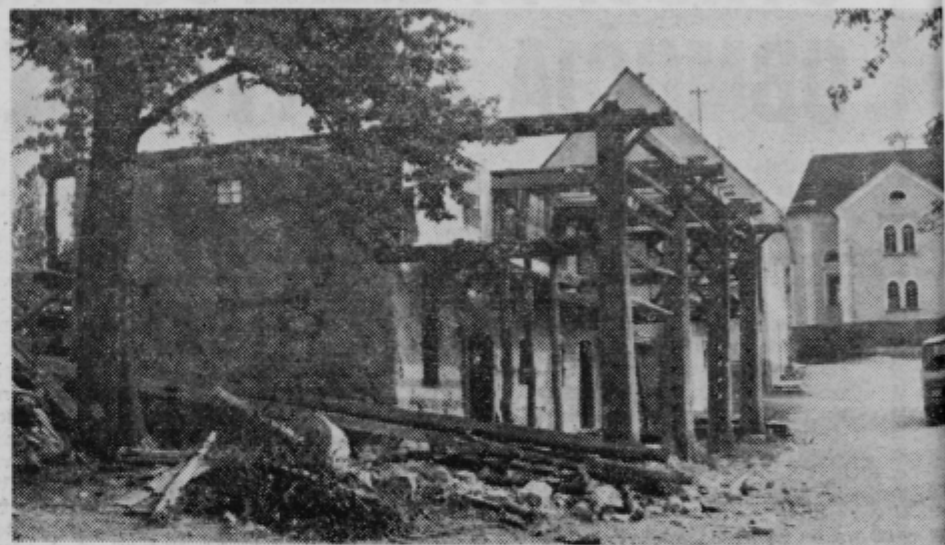
učenci za svoje aktivno delovanje. Poleg šole je še moderna telovadnica in športno igrišče ter prijeten, z raznobarnimi rožami zasajen šolski vrt.

Na šoli so sprejeli v organizacijo Rdečega križa pionirje obeh prvih razredov. Sicer pa deluje na šoli kar 16 paralelek oziroma oddelkov. Ob sprejemu so pripravili program. Na rdeči podlagi izpisano geslo »Pomoč sočloveku nas plemeniti« me je vzpodbudilo, da sem se bolj podrobno pozanimal za delo podmladkarjev in mladih članov Rdečega križa na šoli. Mentorica Marta Katičeva mi je navdušeno pripovedovala o tem, da so po nedavnem potrebu na Tolminskem učenci po vseh razredih začeli samoiniciativno z zbiralo akcijo denarja za prizadeto območje. Zbrali so skupno 3.514,80 din, kar je vsekakor razveselivo dejstvo, ki pre-

seneča spričo tega, da so akcije lotili učenci sami. Prilike proslave na šoli obljubili, da bo očistili kraj ni da se bodo naspriključili prizadevanjem š in krajevne skupnosti, da se kar najbolje vključili različne akcije in s tem ppevali svoje k razvoju kja. Se zlasti pa me je ganilo, da odlično sodelujejo krajevno organizacijo Rdega križa, katere predstavniskupaj s predsednikom Stuparjem so prisostvovali proslavi.

Ravnatelj šole Andrej Centrihu, kakor tudi ostali krvodajalci iz vrst učiteljev Mariji Crnac, Emi Heč Slavici Pečnik, Miji Zerjav, Mariji Cigale pa so pokazili rdeče nageljne kot simbolično priznanje za njihovo humano delo na področju krvodajalstva in organizacirdečega križa tako v šoli kakor tudi v kraju samem.

V. KOU

DOBJE: GRADILI BODO

Večkrat smo že pisali, kako bi Dobjani (pri Planini) potrebovali kulturni dom. Vse dejavnosti, ki so jih skozi leta razvijali od pevskega zbora, tamburaške, folklorne in dramske skupine terjajo urejene delovne pogoje. Ze pred časom so sklenili, da bi gradili kulturni dom na mestu, kjer je stal kozolec, oziroma staro večnamensko gospodarsko poslopje. Uspelo jim je odkupiti objekt, ki je bil za rušenje in lastnik je z rušenjem že pričel. Zemljišče na katerem bo stal novi kulturni dom je last krajevne skupnosti.

Ko bodo končali s podiranjem, bodo pričeli z gradnjo novega doma, od katerega si veliko obetajo. Velik del sredstev bo dala občinska kulturna skupnost, nekaj pa pričakujejo od gradbenega podjetja Bežigrad iz Ljubljane, ki je že doslej pokazalo veliko razumevanje za Dobjane, saj so jim pomagali pri gradnji po potresu in pred kratkim so prevzeli tudi pokroviteljstvo nad osnovno šolo. V novem domu bodo naše mesto tudi vse družbenopolitične organizacije v kraju in gasilci, ki so nedavno tega osnovali svoje prostovoljno društvo.

Tako vidimo, da Dobjani nikoli ne mirujejo in najboljši porok za bogato kulturno in družabno življenje v novem domu je že doslej opravljeno delo, dobra volja, predvsem pa veliko srčne kulture s katero ne skoparijo. Anica in Franci SALOBIR sta še dejala, da pripravljajo igro Prežihovega Voranca »Pernjakovi«. Naš posnetek prikazuje rušenje, ali kako se staro umika novemu.

D. MEDVED

K ČLANKU: CELJSKO GOSTINSTVO NA DOBRI POTI

Če pogledamo po opremi, so celjska gostišča res na dobri poti. Opremljena so lepo, tako da je na videz vse v redu. Vendar je to le ena stran. Gostišča v predvojnem času pa so imela le večji posluh za svoje goste, večji smisel tudi za kulturni videz. Na razpolago so bili časopisi, ki jih danes v naših gostiščih ne vidiš več. Ne domačih, ne tujih, tako da lahko rečem, da je celjsko gostinstvo v kulturi nazadovalo in to zelo. Preko meje ima vsaka najbolj zanikrna oštarija na razpolago več časopisov in revij kot vsa celjska gostinska podjetja skupaj. Pri nas pa je gost takorekoč kulturno degradiran: naj pije (čimveč) in je (čim dražje), skratka, v njem gledajo le nekoga, ki bo čim več pustil pa čimmanj kulturnega zahteval. Če je to sklep samoupravnih organov, potem je njihova politična zavest zelo nizka, če pa je to kaprica posameznika, je njihovo samoupravljanje na zelo nizki ravni.

Torej, celjsko gostinstvo

je lahko vložilo lepe nove milijone v obnovo pa še novo gostišče smo dobili. Brez referendum. Zanima me, če so med pomornimi člani društva zdravljenih alkoholikov tudi gostinska podjetja?

V naši državi imamo kar 900.000 alkoholikov. Registrirani vsi stroški, ki so v zvezi z zdravljenjem, ki gre večinoma v breme socialnega zavarovanja in to iz prispevkov iz rednega delovnega razmerja. Torej morajo tisti delovni ljudje plačevati končno ceno pijančevanja. Zakaž ne bi del prometnega davka na alkoholne pijače bil namenjen tudi za zdravljenje alkoholikov?

V Celju so nenehne potrebe za novimi šolskimi prostori, vrtni, nimamo primerne mladinskega doma, nimamo javnega kopališča. Za to ni denarja nikoli. Vse to naj reši referendum. Za gostinske lokale pa je denar takoj.

Celjsko gostinstvo ni vsaj v kulturnem smislu na predvojni ravni. Odgovoreni časopisi pa kažejo prav čudne oblike varčevanja. Nuditi čimmanj, vzeti čimveč. To je menda nova poslovna deviza.

Ne celjsko gostinstvo, temveč alkoholizem je na dobri poti. Tako je vsaj moje mnenje.

HERMAN MUSEC

CENJENI TOVARIŠI!

Oglašam se vam kot bivši naročnik in zvesti bralec tega priljubljenega tednika. Prosim vas, prav odkritosrčno, da oprostite mojim napakam v pisanju. Ne bom tajil resnice, da mi je doba skoraj tridesetih let že vzela nekaj, kar je vezano na materin jezik. Zal.

Naj se vam zahvalim za vsak izvod Novega tednika, ki mi prihaja sem v Argentino. In to kljub temu, da nisem poravnal naročnine. To dejanje potrjuje veliko razumevanje uredništva, najlepšo solidarnost in tovarištvo do rojaka v daljnji tujini. Težko mi je zapisati, kaj občutim, ko vidim, da so v domovini še ljudje, pri katerih še nisem pozabljen. Življenje, izkušnje v tujini so me pripeljale do prepričanja, da znam vsak dan bolj ceniti, kaj pomeni domovina in kaj dragi rojaki, ki ji služijo.

Tovarištvo, ki sem ga občutil in videl s svojimi očmi, ko sem bil na obisku v domovini, je najlepši dokaz socialistične vzgoje naših ljudi in narodov. Zato menim, da je prav, če je vsak Slovenec, ki živi v tujini, naročen vsaj na en domači list in da z njegovo pomočjo spremlja in spoznava, kaj se dogaja doma in kako hiter je napredek. Zato želim tudi v prihodnje redno sprejemati Novi tednik. Tukajšnje nemirne razmere so mi velikokrat preprečile, da bi redno poravnal naročnino za tednik. Novi tednik je zame poseben dar iz domovine.

Oprostite, ker sem napisal to pismo, toda, naj vam povem, da ne morem živeti brez tednika, brez te povezave z mojimi rojaki.

Sprejmite iskrene pozdrave!

JOŽE STOKOVNIK, Argentina

PRIPIS: Hvala za lepo in ljubeznivo pismo. Vse, kar tiče plačevanja naročnine za Novi tednik, vam bomo obrazložili v posebnem pismu, ki vam ga bomo poslali te dni. Uredništvo Novega tednika.

NAŠ KRAJ

CELJE: PO AKCIJI RK

Slabo vreme je pretekli četrtek nekoliko zavrio zbiranje oblačil obutve, posteljnine, ki ga je organiziral teški križ Slovenije. Kljub temu pa so celjski občini zbrali tega dne 3.000 programov različnega uporabnega blaga. Zlasti so se v akciji izkazali člani žiljskega društva Store, mladina in različna podjetja (gospodarska in trgovska), ki so poskrbeli za brezplačen prevoz.

Nekaj blaga pa še vedno niso uspeli prebrati, zato naj tisti, ki so ga pripravili, počakajo, da se bo akcija povrnila. Občinski odbor Rdečega križa Celju bo poskrbel za ustrezen prevoz in tudi pravočasno objavil ponovno akcijo zbiranja oblačil. Z. S.

HORTIKULTURA 76 IN IZLET V BREŽICE

Od 4. do vključno 6. junija bo v Brežicah letošnja republiška prirediteljska hortikultura 76. V teh dneh se bodo izvršile številne kulturne prireditve, razstave cvetja, pomladna poteka in drugo. Na prireditvi, zlasti pa v povorki, bodo sodelovali tudi člani celjskega hortikulturega društva. Ker pa bodo v tem času vozili v Brežice izletniki avtobusi. Izlet v Brežice bo združen tudi z obiskom nekaterih drugih krajev.

VITANJE: DAN MLADOSTI

Letošnji praznik mladosti je bil v Vitanju izjemno slavnosten. Krajanji so ga dan sprejeli v goste okrog 230 študentk srednje vzgojiteljske šole iz Ljubljane. Dopoldne so učenci osnovne šole tekmovali v raznih športnih panogah, 52 učencev pa so sprejeli v organizacijo Zveze socialistične mladine.

Po dvanajsti uri pa so pričele v Vitanju prihajati kolone mladink, ki so se v več kolonah in različnih smereh po poteh štirinajste divizije. Med premiljevalci in tolmači pohoda so bili tudi mnogi nekdanji udeleženci in borci te slavne divizije. Mladinke so tudi na tej poti doživele veliko gostoljubnost kmetov, ki je ostala takšna, kot je bila nekoč. Hvala vam, prijatelji hribovski kmetje, ki hranite v svojih srcih izročila prednikov.

V Vitanju pa so gojenke vzgojiteljske šole pripravile skupaj z učenci pravi miting. Nato so se gostje okrepčale v vitanjskih gostilnah, ki so kar tekmovala, katera jim bo boljše in boljše postregla.

Vodstvo vzgojiteljske šole pa je sklenilo, da bo pohod po poteh štirinajste divizije postal tradicionalen za vsako generacijo bodočih vzgojiteljic.

FRANJO MAROŠEK

STRMEC: USPEL KONCERT

Ob koncu maja je imel moški pevski zbor »France Prešeren« prosvetnega društva Strmec v nabito polni dvorani navdne uspel koncert narodnih in svetnih pesmi. Dirigent je bil Rafko Gorenšek iz Celja.

Zbor šteje več kot trideset pevcev. Sicer pa ni naključje, da se je povzpelo tako kakovostne kvalitete in števila. V Strmecu ima zborovsko petje dolgoletno tradicijo. Prvi zbor je ustanovil in vodil na začetku tega stoletja učitelj Leskovar. Po prvi svetovni vojni je zbor vodil učitelj Sinigoj, sledili so pevski vodje Haber, Gorenšek, Križnik, Kač, Stratnik in še kdo. Omeniti je vredno, da sodelujejo v zboru kar trije bratje Premrlovi. V prvem zboru pa je sodeloval njihov ded Janez, skozi dolga desetletja pa tudi njihov oče Ivan.

Zboru želimo veliko uspehov in še več uspešnih ter prijetnih nastopov.

V odmoru na koncertu je predsednik turističnega društva razdelil med najbolj prizadene gojitelje okenskega vrtnega cvetja pohvalne plakete.

POSUSALEC

TRNOVLJE: HVALEŽNI UPOKOJENCI

V Trnovljah imamo tudi društvo upokojencev in naš predsednik je Ivan Majerič. Odbor vsako leto pripravi več izletov. In tako smo imeli tudi ob koncu maja po zaslugi velikega razumevanja EMO in požrtvovalnega šoferja Vida Biatnika prijeten izlet.

Najprej smo se ustavili pri Trnu, kjer smo se enkrat podoživljali strahote vojne in mučenja talcev. Od tam smo se zapeljali v Cankarjevo Vrhniko, pa v muzej v Bistro in potem se na Turjak. V Moravčah smo se ustavili, okrepčali in se tudi zavrteli.

Bilo nam je lepo, zato vsem, ki so nam omogočili ta izlet, posebej še kolektivu EMO, prisrčna hvala v imenu vseh upokojencev iz Trnovelj in Ljubljane. TEREZIJA LEBEN

TRI IZ ŠMARTNEGA OB PAKI

NASI UPOKOJENCI, ki so se jeseni osamosvojili, so pred kratkim razvili svoj prapor. Po razviltju je bila prosta zabava še dolgo v noč, kar pa ni čudno, saj je moški pevski zbor tako lepo prepeval, da že dolgo ne. Ob tej priložnosti je zbor prvič zapej himno upokojencev, ki jo je zložil Tine Steblovnik, uglasbil pa Franček Klančnik. Pa kako so se upokojenci sukali ob vižah, ki jih je izvajal ansambel »Srnič« iz Smartnega ob Paki!

x x x

ODVOZ SMETI. Od sredine maja dalje odvažajo smeti tudi iz našega kraja. Ljudje odvoz pozdravljajo, niso pa navdušeni nad tem, da puščajo kante po izpraznitvi kar ob cesti. Znano nam je namreč, da jih drugod postavljajo nazaj na svoja mesta.

x x x

POPRAVILO CESTE. Po dolgem čakanju so prebivalci Rečice in Smartnega ob Paki le dočakali, da so začeli popravljati cesto iz Rečice skozi Smartno in naprej proti Gorenju. Cesta je bila namreč takšna, da je bilo po njej nevarno voziti, pa tudi bankine niso ustrezale namenu. Dolgo smo čakali, a le dočakali. ZORKO KOTNIK

RIMSKE TOPLICE: KOČA NA KOPITNIKU TUDI OB SOBOTAH

Planinsko društvo Rimske Toplice obvešča, da je koča na Kopitniku (914 m) poleg nedelj in praznikov odprta in oskrbovana tudi ob sobotah.

V petih sobah je dvajset postelj. Koča stoji na prijetnem kraju in v njeni okolici je dovolj prostora za razne igre. Ker pa bi radi najbližjo okolico ohranili, prosijo vse, ki se pripeljejo z motornimi vozili, da le-te pustijo na označenih prostorih za parkiranje.

Vse poti na Kopitnik so markirane: iz Rimskih Toplic 1.30 ure, iz Rimskih Toplic po Zasavski poti preko vrha do koče 2 uri, iz Smarjete 1.30, Zidanega mosta 2 uri, iz Marnega (do tu je avtobus) po cesti 1.30 ure.

Izleti: na vrh Kopitnika 20 minut, na Gore (planinski dom) 45 minut.

MIRO MALGAJ

LJUBEČNA: POSOJILO

V krajevni skupnosti Ljubčna so že začeli vpisovati posojila za slovenske ceste. V ta namen so imenovali petčlanski odbor, ki bo skrbel za to, da bo vpis posojil teklen nemoteno. Kmetje, upokojenci in delavci v svobodnih poklicih, ki vpisujejo posojilo v krajevni skupnosti so pred dnevi prejeli še posebno dodatno obvestilo krajevne skupnosti, v katerem jih seznanja z vsemi pomembnejšimi stvarmi okrog vpisa. Med drugim jih v tej okrožnici krajevna skupnost seznanja o vpisnem mestu in času vpisa. V Ljubčni je vpisno mesto na sedežu krajevne skupnosti vsak torek od 8. do 12. in od 14. do 18. ure. M. BR.

ŽALSKI TABORNIKI

NOV PROSTOR?

Zalski taborniki imajo že več časa težave z razvijanjem svoje dejavnosti, saj nimajo več ustreznega stalnega tabornega prostora. Stari taborni prostor v Malih Braslovčah je dobesedno obkoljen z vikend hišicami, pa tudi komunalno ni zadovoljivo ureden. Zalski taborniki, ki že dalj časa načrtujejo izgradnjo skupnih prostorov, v katerih bi bila jedilnica, kuhinja in morda še kaj, zato niso zadovoljni z obstoječim prostorom in si že dalj časa prizadevajo, da bi poiskali nov, primernejši prostor.

Kaže, da so tak prostor končno našli. Tako lahko vsaj sodimo po sklepih izvršnega odbora zveze tabornikov občine Zalec, ki je pred dnevi po ogledu mogočih lokacij za nov taborni prostor kot najprimernejšega izbral prostor na levem bregu Savinje ob Podvinskem jezu. Taborniki so se dogovorili, da se s predstavniki občinske uprave pogovorijo o možnosti odkupa tega prostora na račun prodaje obstoječega. Vse kaže, da bodo v teh svojih prizadevanjih našli na ustrežno razumevanje.

Nedvomno so si z bogato dejavnostjo v minulih letih in z doseženimi uspehi zaslužili več pozornosti, kot jim je trenutno namenjeno. V korist njihovih načrtov pa govori tudi dejstvo, da bi svoj novi taborni prostor ustrezno komunalno opremlili ter izgradili vse načrtovane objekte. Tako bi se lahko ob Podvinskem jezu razvil nov rekreacijski center za bogatenje interesnih dejavnosti, mnogo pa bi s postavitvijo takšnega tabora prispevali tudi k razvoju priprav na splošni ljudski odpor v občini Zalec.

B. STAMEJČIČ

CELJE:

VARSTVO ZRAKA

Koordinacijski odbor za uredničevanje ustave pri občinski konferenci SZDL Celje je pred dnevi skupaj z iniciativnim odborom pri občinski skupščini razpravljalo o predlogu samoupravnega sporazuma, ki predvideva ustanovitev skupnosti za varstvo zraka v celjski občini.

Priprave na ustanovitev te skupnosti so se pričele že lani. Zato je bil v javni razpravi osnutek samoupravnega sporazuma za ustanovitev skupnosti za varstvo okolja v občini Celje, ki je zajemal tudi varstvo zraka. Javna razprava je potrdila veliko zainteresiranost in potrebo za ustanovitev te skupnosti. V tem času je bil sprejet tudi zakon o varstvu zraka, ki določa obvezno ustanovitev skupnosti za varstvo zraka na območjih, kjer je onesnaženost preko četrte oziroma tretje stopnje. In Celje je takšno območje.

Predlog za ustanovitev te interesne skupnosti predvideva, da bi skupnost ustanovili že konec letošnjega junija. In tako so tudi na omenjeni seji sklenili, da je treba postopek za ustanovitev te interesne skupnosti v Celju pospešiti.

VIKI KRAJNC

MALA ANKETA

DOBRODOŠLI

Tokrat samo pet srečan, pet izjav. Kratkih. Toda, v njih je dosti več kot povedo besede. V vseh je veliko ljubezni, sreče, prisrčnih in globokih vtisov. Spominov, ki ne bodo nikoli zbledeli, ki se prenašajo iz roda v rod. Zdaj se ne srečujejo samo nekdanji slovenski pregnanci s svojimi srbskimi gostitelji. Poznanstva in vse tisto, kar je te ljudi združilo v najtežjih časih naše zgodovine, prehajajo zdaj na otroke, vnuke... In tako bomo med udeleženci letošnjega vlaka bratstva in enotnosti srečali tudi mlade ljudi, ki niso okusili strahot vojne. Pa jih poznajo, zlasti pa se oprijemljejo tistih korenin, ki so vzklile med vojno in ki govori o bratstvu in enotnosti med našimi narodi in narodnostmi, ki govori o velikem poglavju našega bogastva.

In še nekaj, udeležence vlaka sprejemamo tudi drugi, ne samo nekdanji pregnanci. Tudi tiste, ki so po zaslugi tega vlaka spoznali nove prijatelje.

Krog velikih prijateljev se širi. Postaja naša odlika in značilnost.

MAJDA TROGAR: Nismo bili med pregnanci

MARIJA COKAN: Z možem sva bila septembra 1941. leta pregnana v Šid. Svoj novi dom sva našla pri srbski družini Slavujevič. Zbližala nas je ljubezen in trpljenje. In ko je tudi žena Ljubica odšla za možem v Srbijo, sva ji pomagala ne samo pri begu, marveč tudi pozneje, da sva ohranila njuno premoženje. Postali smo si prijatelji in velikokrat si pišemo pa tudi obiskujemo. Komaj čakava, da pridejo. Vem, da nam bo lepo.

va, da pridejo. Vem, da nam bo lepo.

LEOPOLD VEBER: Poznanstvo s srbskima gostitelji

MARICA TOMAZIČ: Naša družina je bila v sedmem transportu, ki je iz Maribora krenil na pot 28. junija 1941. leta. Ustavili smo se v Gornjem Milanovcu, mi pa smo vojno preživeli v vasi Zagradže pri Dragoljubu Jevtliću. Od tedaj smo se že večkrat srečali pri nas in v Srbiji, da o pismih ne govorim. Veže nas iskreno prijateljstvo in hkrati tudi naša zahvala, saj je rešil možu življenje. To prijateljstvo prehaja tudi na naše otroke.

teljstvo prehaja tudi na naše otroke.

MARIJA BOBEN: Bili smo v drugem transportu, ki se je ustavil v Cupriji. Naše prijateljstvo, ki prehaja na otroke in vnuke, pa je najbolj iskreno s družino Stanoja Sibinovića. Považili smo šest članov, vse pa kaže, da bodo prišli le trije. Teško jih čakamo. Sicer pa smo se že večkrat srečali, v Celju in Cupriji. Vesela sem, da v ta krog prijateljstva zdaj posegajo tudi otroci.

Povsod velika pripravljenost na sprejem dragih gostov. Dobrodošli! Povsod izredna skrb, da bi te dni preživeli lepo. Med svojimi, ki jih cenijo, spoštujejo in imajo radi!

M. BOZIC

BILI SMO V LIBOJAH

LEPO, KOT MALOKJE

Prvo javno radijsko oddajo v letošnjem letu smo pripravili (KDO DRUGI KOT NOVI TEDNIK IN RADIO CELJE SKUPAJ Z DPD SVOBODO LIBOJE) v Libojah! S tem nadaljujemo našo željo, da vsake toliko časa pripravimo v manjšem kraju občine celjskega območja oddajo, s katero želimo poživiti najprej kulturno življenje v določenem kraju (kjer oddaja je) in istočasno to približati vsem, ki poslušajo naš radijski program in ne vedo, kaj se pravzaprav dogaja v sosednjem kraju. Z našimi javnimi radijskimi oddajami bomo nadaljevali in že zdaj lahko povemo, da bodo naslednje v celjski, laški in šentjurski občini!

Vrstni red (za nedeljo, kajti v soboto je že bila generalka):

Ze pred osmo uro zjutraj, ko je sonce vsiljeno zlezlo v brezno nederij, kjer počivajo že dolgo vrsto let Libojčani, je prizadevni in s kravatno odevi ter v nedeljsko srajco oblečeni Tone Mlinarič odprl vrata hrama, kjer se skozi vse leto dogajajo pomembne stvari. To so vrata, ki vodijo v dom kulture v delavskih Libojah, kjer krajanom kultura pomeni skoraj takšen kruh (dober) kot delo prej v rudniku, zdaj pa v Keramični, Montani ali Mirošanu in tudi drugje.

Ce iščemo primerjavo — vse skupaj pomeni to: dobra bela kava z žgancil. Ljudje v tistem koncu imajo radi oboje, ker jim to pomeni življenje. Ne samo tisto življenje, ki jim daje denar ali jih ohranja zdrave po telesni

ker mu določene stvari uničujejo živali, ki imajo roge na glavi — baje so to srnjaki! Potem so počasi pridržali še nastopajoči, kot libojska godba na pihala pod vodstvom Franca Kovača pa moški pevski zbor pod vodstvom Ivana Gostečnika in »Veseli Libojčani« z vodjo Herbertom Kuzmo. Seveda ne gre pozabiti tudi tistih, ki so zastopali Svobodo in delovne organizacije, kot keramično, Montano in Mirošan. Utečeni zbor prireditelja je že zavijal rože pa darila. Šlihtal oder s cvetjem in pripravil bife za — sokove (vseh vrst!) in žemljice, polnjene z... Saj veste, kaj je v žemljicah — narezana šunka (lahko tudi klobasa, ta bi bolj ustrezala)! No, pričakali smo tudi fotoreporterja TT (Toneta Tavčarja), ki se je razburjal, da pred dvorano ne more nič slišati, ker ni dovolj ljudi! V

Volodje Peera. Bila je tudi nagradna igra, kjer so trije zakonski pari »inscenirali« na satiričen način zakonski prepri. In glejte: za to so dobili nagrade! Kako bi se šele pripravili doma, če bi vedeli, da vas čaka servis kera mične ali trije zaboji sadja Mirošana ali nekaj ku bikov peska Montane? Nekdo je rekel: doma bi se stalno prepiral, če bi vedel, da bom za takšen prepri dobil vsaj — stanovanje! Optimist!!!

Moramo pa povedati nekaj: vsi razgovori za nagrado so se začeli z ženskim glasom, moški pa so jecljaje odgovarjali. Upamo, da si tako tudi ne bodo razdelili »skupno« priborjenih nagrad, da bi recimo žena uporabljala servis, mož pa pomival, da bi mož domov pripeljal sadje, žena pa jedla in da ne bi mož s peskom dograjeval hišo, žena pa v njej stanovala... Ostala

Volodja Peer, igralec Slovenskega narodnega gledališča iz Maribora, je bil naš gost. Kar je zelo bistveno, prispel je točno (uro in pol pred začetkom) in kar je najvažnejše — njegov program je bil takšen, da je izvalil krepak aplavz iz rok prisotnih v dvorani pa tudi natančneje poslušanje pri radijskih sprejemnikih. Volodja je bil nad oddajo zadovoljen in rekel je, da bo vedno v te kraje rad prišel. Morda že v jeseni, ko so ga povabili »Veseli Libojčani« na svojo četrtotrevno revijo narodno zabavnih ansamblov. Verjame, da se bo Volodja držal obljube, kot tokrat!

do na malce humorističen način (kdo si ga pa v današnjem času ne želi?) samo potrdilo, da se radi srečamo z ljudmi v majhnih krajih. To je pristno! In prepričani smo, da bo tudi v naših naslednjih javnih radijskih oddajah tako. To je naš cilj — čimširši stik z ljudmi! Liboje so bile zadnji dokaz za to. Zda so na vrsti nekateri kraji v celjski, šentjurski in laški občini...

Tekst: TONE VRABL
Foto: TONE TAVČAR

RADEČE

SPREJEM, KI TO NI BIL!

Dan mladosti. To naj bi bil datum, ki bi si ga morali pionirji, ki smo bili sprejeti v mladinsko organizacijo, dobro zapomniti. Vsi smo ga nestrno pričakovali, toda upanje, da nam bo ta dan ostal v lepem spominu vse življenje, je prekmalu usahnilo.

Ta dan smo se pionirji iz Radeč stiačili v avtobus in se odpeljali proti Kumrovcu. Bilo nas je 75, toda avtobus je bil le eden. Stisnili smo se po trije na en sedež in še vedno jih je nekaj stalo. Tovarišice so nas tolažile, da bo v Laškem bolje, ker se bomo preselili k laškim pionirjem. Toda, spet smo bili razočarani. Avtobus, ki je imel še nekaj prostih mest, je odpeljal pred našim prihodom, v drugem avtobusu pa ni bilo več prostora kot so sami zatrjevali. Stisnjeni kot sardine smo se odpeljali proti Celju in se jezili nad takšno organizacijo. V avtobusu je bilo vroče in nikomur se ni ljubilo niti peti.

Najprej smo se ustavili v Stubicah, si ogledali spomenik Matiji Gubcu, medtem ko nas znamenitosti kraja niso pritegnile. Zato pa smo se bolj veselili programa, ki naj bi bil ob sprejemu v mladinsko organizacijo in srečanja z brigadirji akcije »Kozjansko 76«.

Toda, v Kumrovcu smo bili spet razočarani. Vodnica

je odšla svojo pot, mi pa smo jo ubrali proti spominskemu domu borcev in mladinc. Pred domom smo posedli na betonsko ograjo. Po malici smo odšli v dvorano, kjer smo si skupaj s celjskimi pionirji ogledali film, ki nam je dal nekaj podatkov o domu in pa kratek film »Imela je 15 let«. Nato smo si ogledali rojstno hišo maršala Tita in se odpeljali domov.

In kako smo bili sprejeti v mladinsko organizacijo?

Ta sprejem nas je najbolj prizadel. Mladinske izkaznice so nam razdelili v avtobusu na poti iz Rimskih Toplic do Laškega, značke pa smo dobili, ko smo se vračali iz Kumrovcu proti domu. Bili smo razočarani.

Kaj je bilo s kulturnim programom, v katerem bi morali sodelovati tudi mladinki iz naše šole in naš ansambel? Predstavnica občinske konference ZSMS nam je dejala, češ da ni dovolj časa in da moramo dvorano zapustiti. O programu in častnem sprejemu ter srečanju z brigadirji Kozjanskega ni bilo ne duha ne sluha.

To je bil le izlet, ne pa slavnostni sprejem v mladinsko organizacijo in morda bi bilo bolje in lepše, če bi ta sprejem pripravili kar doma, v Radečah.

KARMEN STRNAD,
v imenu 7. a raz. osn.
Šole v Radečah

ŽALSKO GOSPODARSTVO

KAŽE DOBRO

Koordinacijski odbor za stabilizacijo v žalski občini je na svoji seji, ki je bila pretekli teden, ugodno ocenil stabilizacijska prizadevanja v občini, pa tudi dosežke v prvih mesecih gospodarjenja. Razveseljuje je predvsem, da vsaj najpomembnejši nosilci gospodarskega razvoja žalske občine ne beležijo prehudih težav.

V prvem četrtletju se je fizični obseg proizvodnje realno dvignil za približno 10 odstotkov, kar pomeni, da je povsem v okvirih, ki jih je zahtevala letošnja resolucija o družbenoekonomskem razvoju občine. Upadla pa je fakturirana realizacija, ki je kljub dvigu cen ostala na enaki ravni kot v enakem lanskem obdobju. Oba podatka kažeta tudi na osnovno težavo v žalskem gospodarstvu, na izredno visoke zaloge gostih izdelkov.

Ze na seji sami so predstavniki SDK povedali, da tudi prodaja v zadnjih tednih močno oživlja. Tekstilna, pa tudi pohištvena in še nekatere druge industrije v občini so se dokaj hitro prilagodile novim pogojem na tržišču, ki jih je ustvaril prehod na obračun po plačani realizaciji in zakon o zavarovanju plačil. Prav v tem mesecu je bilo sklenjenih več ugodnih prodajnih aranžmanov, še bolj kot doslej so si industrijske organizacije prizadevale za živoz in posledica takšnih reakcij na tržne razmere je tudi zmanjševanje zalog, ki ga je v žalski občini čutili zadnje tedne.

Vsi drugi kazalci gospodarske aktivnosti kažejo ugodno sliko. Tako so se močno zmanjšale terjatve in obveznosti, tudi pojavov nelikvidnosti gospodarskih organizacij ni več.

Člani koordinacijskega odbora za stabilizacijo so pohvalili prizadevanja izvršnega sveta in oddelka za gospodarstvo, ki skupaj s službo družbenega knjigovodstva tekoče spremljata stanje v gospodarstvu občine. Takšno delo je tudi v težavi gospodarski situaciji dalo svoje sadove, saj so lahko v vse potrebne primerih pravočasno ukrepali in gospodarskim organizacijam pomagali iz težav. Ob tem pa so člani koordinacijskega odbora opozorili tudi na to, da sorazmerno dober položaj žalskega gospodarstva ne sme uspavati vseh, ki se borijo za še uspešnejše dosežke. Tudi analiza, ki kaže ugodne rezultate namreč opozarja na nekaj problemov. Poleg omenjenih težav z zalogami so tu še zelo nizke naložbe, stagnacija v zaposlovanju, odpori povezovanju in dokaj neurejeno stanje na področju delitve osebnih dohodkov.

Vse to opozarja odgovorne dejavnike na stalno budnost, še posebej zato, ker je predurmi čas dopustov, ko se stanje v gospodarstvu vedno nekoliko poslabša in problemi zaostrijo. Izvršni svet zato že pripravlja nekaj pomembnih analiz, od katerih veliko pričakujejo. Ena bo obdelala perspektive povezovanja razdrobljene žalske industrije v občini in izven nje, druga pa bo kompleksno obdelala področje nagrajevanja, v povezavi z nalogami iz kadrovske politike, težavami pri zaposlovanju in iz socialnega vidika. Prav tako bo izvršni svet še naprej vsak teden dobival najpomembnejše podatke o položaju gospodarskih organizacij in stanje v gospodarstvu tako tekoče spremljal.

BRANKO STAMEJČIČ

V nagradni uganki »kako se pripravite doma«, so sodelovali trije zakonski pari: (stojijo od leve proti desni) Vlado in Jožica Čadej, Jože in Irena Majhenšek ter Vinko Čater, katerega žena Ivica je v ozadju in jo je zakril (brez posebnih namenov!) vodja igre, novinar Tone Vrabl.

sposobnosti, ampak tudi drugače.

Prišli so, da bi »v živem« videli in slišali tisto, kar smo jim pripravili za nedeljsko predajo — javno radijsko oddajo in to dobro. Kot se pač za organizatorja Novi tednik in Radio Celje spodobi. Ocvirk pa je dodala tamkajšnja Svoboda, društvo, ki ne pozna oklevanja, ampak samo stalno voljo napredovanja do najlepšega!

Prvi za Tonetom Mlinaričem in njegovim prijateljem je »zagazil« v dom kulture avtor teh vrstic. Potem so prišli drugi, kot piščanci h kuri. Zbirali smo se v veliko družino, ki se je pripravljala na to, da podari tistim v dvorani in onim pri radijskih sprejemnikih prijeten odih v nedeljskem dopoldnevu, času počitka.

Za nama so prihajali ostali: odgovorni urednik Radia Celje Milan Seničar je pripeljal trojko — napovedovalko Matejo pa napovedovalca Mitjo in tehnika Marjana. Za njimi je priropotal iz Maribora gost Volodja Peer in takoj začel hvaliti lepo Savinjo, ki je v primerjavi z Dravo kot bela svila proti sajam in poudarjati, da mora po kosilu takoj nazaj v Maribor, da si okoli »rančar« napelje ograjo,

dvorani pa je bilo vse polno! Le kje so potem prišli v dvorano? Ljudje namreč!

Potem smo začeli. Začeli s prijetnim rompopomom uigrane godbe na pihala pa nadaljevali s simpatičnim petjem moškega zbora ter razigranimi melodijami navlihanih fantov v rdečih in modrih srajcah. Vmes smo natrosili še nekaj razgovorov (z domačini seveda) in pridali smetano

je še ena nagrada, ki bo podeljena, ko bomo dobili poročila o tem, kako Libojčani ocenjujejo svoj kraj in okolico. Nagrada je lepa — pet sadik sadnega drevja, darilo Mirošana.

Kaj naj rečemo ob libojski javni radijski oddaji? Za nas je bilo prijetno in soorganizatorjem hvala. Upamo pa, da je bila všeč tudi ostalim, za katere smo jo delali. Te libojske skice pa naj bo-

Libojčani in okoličani so znani po tem, da radi napolnijo njihovo dvorano ob najrazličnejših prireditvah. Tako je bilo tudi na naši javni radijski oddaji, ko je bila dvorana popolnoma polna. Ko smo se po zaključku oddaje pogovarjali z njimi, so rekli v en glas: takšne in podobne prireditve imamo radi, pridite še!

KMETIJSTVO

STRNJENI VINOGRADI!

Gostišča in trgovina v Sloveniji dobijo od slovenskih vinogradnikov komaj polovico vina, ki ga prodajo porabnikom. Le leta 1973, ko je bil pridelek največji, so dobila okoli dve tretjini. Zakaj ne pridelamo več vina, saj imamo veliko vinorodnih hribov?

V Sloveniji je več kot 20.000 ha vinogradov, od tega družbenih okoli 3500 ha. Ob najboljši letini v zadnjih 10 letih so v poprečju dali le 5000 kg grozdja na hektar, ob najslabši pa le malo več kot 3000 kg. V obnovljenih večjih vinogradih načrtujejo 10.000 kg na ha.

Vinogradov torej ne potrebujemo več, le obnoviti bi bilo treba stare. Pri tem bodo seveda tudi nekatere nove parcele med vinogradi zasajene z vinsko trto, druge male, razdrobljene, ki se jih ne splača obdelovati, pa bodo

opuščene. Velike vinograde bo treba delati tudi na malih zasebnih parcelah. Na Primorskem se je to že močno uveljavilo. Tudi na Dolenjskem so že vidni prvi uspehi. Drugod pa bo treba stvari bolje pripraviti.

Na podravskem vinorodnem območju je zasebnike še vedno težko pregovoriti, da bi na združenih parcelah naredili večje vinograde. Za nekatere menda ni dovolj spodbudno, da bi taka obnova bila cenejša in da bi tudi obdelovalni stroški s stroji bili nižji. Pri agrokombinatu Krško opozarjajo zlasti na posameznike, ki jim vinogradništvo ne pomeni posebnega vira dohodkov. Njihove parcele so razmetane med dobrimi vinogradniki, ki bi bili za skupno obnovo. A oni tega ne marajo. Raje jih na-

menijo za počitniške hiše ali kaj drugega.

Vinogradniki pravijo, da bi bilo treba določiti — to pravico imajo občine — katera območja bodo namenjena za sodobno vinogradništvo in kje se lahko gradijo počitniške hiše. Razmejiti bi bilo treba enako kot med kmetijstvom in za gradbene potrebe. Dovolj je takih hribov, ki ne ustrezajo za večje vinograde, za počitniško vinogradništvo pa bi bili dobri.

Zasebni vinogradniki zadnja leta veliko obnavljajo. Po načrtu naj bi obnovili vsako leto po 240 ha, a so nekatera leta kar dvakrat toliko. Po teh izkušnjah naj bi v sedanjem petletnem obdobju obnovili letno 813 ha, družbena posestva pa še 265 ha. To je kar dvakrat toliko, kot je bilo določeno z dolgoročnim načrtom razvoja vinogradni-

štva. Po uresničitvi načrta bo organizirano, sodobno obnovljenih 11.240 ha ali skoraj dve tretjini vseh vinogradov v Sloveniji. Všetj so vsi družbeni vinogradi in večje obnove zasebnikov v kooperaciji.

Pri obnovah vinogradov ne gre le za zvečanje pridelka, da ne bi bilo treba vina kupovati drugod, temveč tudi za nižje pridelovalne stroške. Tudi v drugih republikah namreč precej obnavljajo in bodo vse večji konkurenti na trgu. Kdor bo znal pridelati z nižjimi stroški, bo tudi lahko prodajal po nižji ceni, ne da bi zaradi tega imel izgubo. Drugi cilj pa je, v sodobnih vinogradih pridelati tako kakovostno vino, da ga tudi po ustrezno višji ceni ne bo težko prodati.

JOZE PETEK

SOCIALA

IZLET HVALEŽNOSTI

Ze skoraj tradicionalni izlet socialnih podpirancev celjske občine, na katerega so krenili v preteklem tednu in obiskali Krapino, Stubičke Toplice, Kumrovec in Podčetrtek, se je kot običajno zaključil s solzami hvaležnosti in stiski rok, ki so želele skorajšnjega svidenja.

Izleta, ki ga je tako kot vsako leto, tudi letos organiziral občinski odbor Rdečega križa v Celju, se je udeležilo 122 ostarelih, ki

so uživali v lepem vremenu in dobrem kosilu. Ogledali so si spomenik Matiju Gubcu, enkratno pa so doživljali ogled filmov iz življenja maršala Tita. Sprehodili so se tudi po Kumrovcu, del izletnikov pa je obiskalo tudi podčetrtsko osnovno šolo in se seznanilo z dejavnostjo pionirjev.

Od 425 socialnih podpirancev, kolikor jih danes šteje celjska občina, se je torej izleta letos udeležila le četr-

trtina. Za vse ostale pa so poskrbeli tako, da jih bodo obiskali odborniki krajevnih organizacij Rdečega križa in jim izročili paket s hrano in vrednosti 100 dinarjev. Vedno več namreč ostaja doma takšnih, ki se zaradi bedežnosti izleta ne morejo udeležiti. Tudi odgovornost organizatorjev je iz leta v leto večja in zato že nastopi vprašanje nadaljnje organiziranosti. Vendar tisti, ki izlet organizirajo, pozabijo na nevednost in ker vedo, da nanj stari ljudje težko čakajo, znova izlet pripravijo. Pa tudi z udeleženci je nekaj podobnega. Ko odhajajo, vedno znova zatrjujejo, češ, letos pa sem bil zadnjič. Ko pa izlet zaživi, oživijo tudi

oni. Kako dolgo še? Dokler ne bo zmanjkalo poguma in ljudi, nasmejano povedo tisti, ki so izlet vodili, čeprav jim iz obraza bereš utrujenost.

Hvaležnost poplača vse, prav pa je, da so se letos spomnili tudi tistih, ki niso zmogli na pot. In še to: ko so se vrnili iz izleta, so jih vprašali, kaj bi raje — izlet ali paket, pa so se vsi odločili za izlet.

Letos organizatorjem ni bilo potrebno »prosjati« za sredstva, ker jih je prispevala samoupravna interesna skupnost socialnega skrbstva, nekaj sredstev pa je bilo namenskih, zbrana pa so bila v tednu Rdečega križa. Z. S.

POLITIČNA ŠOLA

USPEŠNI SLUŠATELJI

Osnovna, najbolj splošna ugotovitev pri ocenjevanju uspešnosti šolanja absolventov srednje politične šole v Dobrni je izrazito pozitivna. Vsi podatki in konkretne ocene dokazujejo, da je večina absolventov veliko bolj usposobljena za praktično politično delovanje in da to usposobljenost tudi s pridom uporablja pri opravljanju najrazličnejših pomembnih družbenih funkcij.

Cilj politične šole je, da posamezne kandidate, ki že imajo prakso delovanja znotraj družbeno-političnih in samoupravnih dejavnikov, tudi teoretično usposobi za delo.

Srednjo politično šolo v Dobrni je v dveh letih zaključilo 69 absolventov, in sicer iz revirske regije 17 in iz celjske 52. Kadrovanje v vse dosedanje letnike srednje politične šole je potekalo na lastno iniciativo slušateljev, po programu kadrovske komisije Ok ZKS, na iniciativo OO ZKS in na iniciativo vodstva družbenopolitičnih organizacij, samoupravnih organov in poslovnih struktur v delovni organizaciji. Kadrovske komisije so imele precej problemov zaradi odnosa dejavnikov v organizacijah združenega dela, ki so pogosto utemeljevali, da posamezni

perspektivni kandidati zaradi proizvodnje in drugih razlogov ne morejo nadaljevati šolanja na srednji politični šoli.

Občinski komiteji, oziroma kadrovske komisije so uspešnost družbenopolitičnega delovanja in opravljanja funkcij pred odhodom v šolo ocenili takole: Večina vseh slušateljev je svoje funkcije opravljala uspešno. V kolikor pa delo ni bilo uspešno, je vzrok v pomanjkljivosti znanja na raznih področjih, zaradi nerazumevanja sredine, v kateri so delali, kljub temu pa so bili vsi pri opravljanju funkcij prizadevni.

Po zaključnem študiju je pri teh slušateljih opaziti porast funkcij, ki jih opravljajo. Večina slušateljev opravlja najmanj eno funkcijo, drugi tri ali štiri, med njimi pa so tudi taki, ki opravljajo osem in več funkcij. Ti podatki so pokazatelj potrebe po izobraževanju, kajti njihovo sedanje opravljanje funkcij je bistveno boljše kot pred šolanjem. Slušatelji se sicer v samoupravljanje v TOZD in OZD vključujejo v manjši meri kot pred šolanjem, ker mnogi izmed njih opravljajo profesionalne funkcije v družbenopolitičnih organizacijah. Zastopani so v skupščinskih organih in organih SIS, v

krajevnih skupnostih in drugod.

Slušatelji sami so v oceni svoje uspešnosti šolanja navedli nekatere pomanjkljivosti oziroma pomanjkanje znanja na področju politične ekonomije in ekonomike za še boljše vključevanje in razreševanje gospodarskih problemov s katerimi se srečujejo v svojih delovnih sredinah. Pri svojem družbenopolitičnem delu po končanem šolanju opažajo, da jih je sredina lepo sprejela in da je njihovo pridobljeno znanje koristno na področju kjer živijo in delajo.

Občinski komiteji oziroma kadrovske komisije, ki ocenjujejo uspešnost in pomanjkljivosti pri sedanjem opravljanju funkcij slušateljev menijo, da se le-ti še vedno srečujejo s preobremenjenostjo, vendar pa je kljub vsemu njihovo delo uspešno. Viden je kvaliteten premik v delu, kar je prav gotovo pogojeno z novo pridobljenim znanjem med šolanjem ter z nadaljnjim študijem in individualnim izobraževanjem. Večina slušateljev se tekoče in idejno-politično izobražuje ob delu preko sredstev javnega obveščanja, s prebiranjem in študiranjem marksistične literature, sko-

raj vsi pa čutijo potrebo po organiziranem izobraževanju preko seminarjev, preko javnih tribun in problemskih sestankov iz raznih področij in panog. Kar 35 od skupno 52 slušateljev je izrazilo željo, da bi nadaljevali šolanje na višji politični šoli, če bi bila ustanovljena. S šolanjem na srednji politični šoli so mnogi slušatelji, tako so sami zatrčili, dobili zaupanje v lastne sposobnosti, da se lahko še bolj aktivno vključujejo v razreševanje družbeno-politične problematike.

To je torej nekaj ugotovitev in podatkov o družbenopolitični aktivnosti slušateljev enoletne srednje politične šole v Dobrni. M. P.

I š č e m o

SODELAVCA — AKVIZITERJA

za prodajo knjig na področju Celja in okolice za določen čas

Ponudbe pošljite Partizanska knjiga, Trg ošvoboditve 13, Ljubljana.

PETROVČE:
VSI NA KOLO

Partizan Petrovče slavi te dni 50-letnico obstoja in je v ta namen pripravil več prireditev. Prva med njimi je bila kolestarska akcija »Vsi na kolo za zdravo telo«. In tako smo se tudi učenci četrtega razreda osnovne šole zbrali na igrišču in šli s kolesi na pot. Ko smo startali, je bilo nekatere strah, saj so mislili, da ne bodo zmogli predpisane poti. Toda, že po nekaj minutah je strah splahnel in vsi smo pogumno vozili.

Prva kontrola je bila na križišču, kjer se cepijo ceste nazaj v Petrovče, dalje v Liboje, Griže in

na Brnico. Kmalu smo imeli podpisane kartone in brž naprej. Ko smo pripeljali na asfalt, sta Iztok in Jani trčila, vendar k sreči brez posledic. V Migojnicah je bila druga kontrola. Dobili smo še en podpis, Boris pa je tako splašil kokoš, da je zakokodakala in zbežala. Tretja kontrola je bila v Zalcu, četrta pa za Novim Celjem. Tam, kjer smo startali, je bil cilj in oddali smo kartone. Dobili smo nalepke in značke pa tudi kolektivno nagrado — vazo. Ker smo se bali, da bi jo v razredu razbili, smo jo dali v zbornico. IVI ČAKS

ŽALEC: MALO
KMETOV

Potem ko so se žalski komunisti na seji občinske konference ozrli na prizadevanja pri obnovi članstva v preteklih letih in ugotovili, da so dosegli lepe uspehe v večini tozdov, so pohvalili tiste organizacije, ki so se s sprejemi novih članov v ZK najbolj izkazale. Pohvalili so predvsem prizadevanja Tekstilne tovarne Prebold, SIP-a, Tovarne nogavic, Ferralita, Gradnje in nekaterih drugih, medtem ko s prizadevanji Juteksa, Montane, nekaterih tozdov KK Hmezd, Sigme in večine osnovnih šol v občini niso bili zadovoljni.

Najbolj nezadovoljivo stanje pa v tej, še vedno pretežno kmetijski občini, beležijo med kmeti. Teh je v članstvu ZK le 10. Zato so se žalski komunisti odločili za širšo akcijo, s katero naj bi izpolnili tudi nalogo, da bi v vrste komunistov vključili več mladih kmetov. Akcijo bodo pričeli nemudoma, predvsem pa jo bodo usmerili na aktivne mladih združnikov.

Po predvideni rasti organizacije v žalski občini, naj bi bilo do leta 1980 v članstvu že 1.500 občanov ali 10 odstotkov vsega aktivnega prebivalstva.

B. S.

KONJICE: MLADI OB PRAZNIKU

Dan mladosti so mladi v Slovenskih Konjicah počastili 24. maja, na predvečer praznika. Občinska konferenca ZSMS Slovenske Konjice, DPD Partizan in DO Konus so v njihovem kulturnem domu pripravili prireditev, katere osrednja točka je bila modna revija. Poleg revije so obiskovalcem pripravili žrebanje vstopnic in praktične nagrade, v zabavnem delu pa je sodeloval vokalno-instrumentalni ansambel Veriga iz Maribora.

V prvem delu revije je sodelovala priznana tovarna modne konfekcije TOPER iz Celja s svojimi modeli damskega in moškega perila (spalne srajce, kopalke, moške srajce).

V drugem delu pa se je s šestimi modeli iz svoje večerne kolekcije predstavil BOUTIQUE STASA iz Celja. In pa seveda KONUS, vodilni izdelovalec usnjene in krznenne konfekcije pri nas. Konus je prikazal nekaj ekskluzivnih, sejerskih modelov in tudi nekaj modelov iz redne, serijske proizvodnje.

S. G.

LESIČNO: GLEDALI SMO FILM

Imeli smo uro kemije. Pa nas je sredi dela zmotilo obvestilo dežurnega učenca, naj se vsi zberemo v sedmem razredu. Tam smo zvedeli, da sta nas s kinoprojektom obiskala predstavnika Ljubljanske banke. Prikazala sta Disneyev film o življenju na Aljaski. Film je prikazoval tujnje v nenehnih bojih za obstanek.

Za učence je bil film zelo zanimiv.

PETER KLAČOČER

NOVI PROSTORI

Te dni so si ribiči združeni v ribiškem društvu Sempeter uredili prostore društva. Turistično društvo jim je pred časom dalo v uporabo prostor, ki pa je bil premajhen za delo te največje ribiške družine na celjskem območju. Pred mesecem dni so zato pričeli urejevati zapuščene kletne prostore in si tu uredili veliko sobo, v kateri bodo lahko tudi sestanki, predavanja in podobno.

EDI MASNEC

ZIBIKA

IGRA IN PETJE!

Prizor je z uprizoritve komedije Vdova Rošinka, na sceni pa vidimo Marico Planinšek, Branka Vrbecka in Ivanko Planinšek. Mnogo truda in žrtvovanega prostega časa je potrebno, da predstava lahko steče.

Prosvetno društvo Zibika že od nekdaj aktivno deluje. Letos so uprizorili že dve odrski deli: komedijo Vdova Rošinka in dramo iz kmečkega življenja Pri Hrastovih. Obe predstavi so domačinom lepo sprejeli, zato razmišljajo o gostovanju v okoliških krajih. Poleg dramske skupine deluje v okviru PD tudi moški pevski zbor, ki ima za seboj že več samostojnih koncertov, nastopali pa so tudi s šolsko mladino in z dramsko skupino. Trenutno pa se pripravljajo za nastop na občinski reviji pevskih zborov v Podčetrtku.

Zibiški oder pa je pripravljen sprejeti vse ostale, ki žele nastopiti. Med topló sprejetimi gosti so med drugim otroški pevski zbor osnovne šole Bičevje iz Ljubljane in mešani zbor Poštar iz Ljubljane. 30. maja pa bo v Zibiki nastopil komorni zbor iz Celja pod vodstvom tovariša Cirila Verčiča. To bo za Zibičane in okoličane pomemben kulturni dogodek, ki se ga vsi ljubitelji lepega petja že dolgo veselijo.

PD Zibika kljub težavam, brez katerih ne gre v nobeni krajevni skupnosti, vneto deluje. Po potresu močno poškodovani gasilski dom je še vedno redno prizorišče kulturnih dogodkov. Trudijo se, da bi objekt izboljšali in mu dali lepši in estetski videz, česar pa sami brez družbene pomoči ne bodo mogli. Ugotavljajo pa, da aktivno razvita dejavnost ključ do potrebnih sredstev.

TONE GABERSEK

CELJE: TITOV SKLAD

Za štipendiranje delavcev in otrok delavskih družin je bil pred dvema letoma ustanovljen Titov sklad. Sklad pa ni našel svojega mesta v sistemu štipendiranja in upravljalcem še ni povsem jasno, kako bi zagotovili njegov pravi namen, da omogoči študij mladim delavcem, ki so se v proizvodnji in s svojim družbenopolitičnim delom še posebno izkazali.

Ceprav je sklad namenjen v prvi vrsti delavski mladini iz neposredne proizvodnje, njihovem nadaljnjemu izobraževanju, je bilo kandidato za Titovo štipendijo manj kot je bilo pričakovati, kljub ponovnemu razpisu. V letošnjem letu sta iz Celja zapro-

sila za štipendijo iz tega sklada samo dva mladince.

Se ena značilnost se kaže pri sprejemanju teh štipendij, da večina delavcev ni izbirala študijskih usmeritev, s katerimi bi se izpopolnili v svojem osnovnem poklicu, ki so ga prej opravljali v proizvodnji. Značilna je njihova preusmeritev iz tehničnih poklicev na študij za pisarniško delo — družbenoslovnih študij.

Namen Titovega sklada pa gre v smeri, omogočiti delavcem, da se izpopolnijo predvsem v svojih strokah in da se po končanem študiju bolj usposobljeni vrnejo nazaj v neposredno proizvodnjo kot strokovnjaki. Javni razpis Titovih štipen-

dij za študijsko leto 76/77 je razpisan in zajema 60 štipendij za mlade delavce in 60 štipendij za otroke iz delavskih družin.

To opozorilo velja še posebno mladinskim organizacijam v TOZD, ki bi se morali bolj kot doslej vključiti v sistem stalnega izobraževanja in tudi delovanja tega sklada ter izbora mladincev za Titovo štipendijo. ZSMS bi morala iz vrst mladih delavcev v celjskih delovnih kolektivih predlagati tiste, ki Titovo štipendijo najbolj zaslužijo.

To bo tudi dobro ogledalo ZSMS Celja, njenega delovnega med delavci in mladimi nasploh. VIKI KRAJNC

Velika izbira športnih rekvizitov in camping opreme na športnem oddelku veleblagovnice T

HČI GROFA BLAGAJA

61 RADO MURNIK

»Ne pogajaj se! Pokaži! Hitro!«

Vitez Ahac je poslal dva moža v grad po bakle. Večji oddelček je takoj odjahal preko Kolpe proti Frauensteinerjevemu gradiču in zasedel vse izhode. Vitez Ahac pa je počakal z majhnim oddelkom, da sta prinesla ona dva plamenice, sledili so ciganki, oddali na levem bregu konje dvema varuhoma in se odpeljali v čolnu po Kolpi.

Nenadoma je pokazala Cirikli na precej strmo obrežje na levi. Skočila je iz grma in odgrnila bujno zagrinjalo zelenih plezalk in ovijalk ter pokazala temno votlino. Privezali so čoln ob vrbo, prižgali bakle in šli za ciganko. Sprva so tavalj globoko sklonjeni, kmalu pa se je jela jama večati. Vsi zavzeti so stopali po vlažnih, s kristali posutih tleh. Od prelepih belih kapnikov so čarobno odsevali podolgasti odbleski, od kristalov na stenah in stropu so se bleščale in se tesketale stoterobarvne lučke kakor živožarne pisane zvezde. Iskre in utrinki so padali od prasketajočih plamenic in ugašali z rahlim cvrketom na mokrotnih tleh ali v tolmuncih.

Klečala je v svoji izbi ob omari in brskala po predalih. Po sobi je bilo vse razvečeno na odgrnjeni veliki pernici, na lični nizki mizici, na težkem stolu s previsokim naslonjalom, na klopi, na hrastovih stopnicah pod oknom, na risji koži pred posteljo, prav povsod je bila razmetana razna šara, odrezki, na pol dodelani okraski, pahljace in druga drobnjarija. Okroplo ogledalce med dvema razbitima lesenima globoma je ležalo počeno pri stojalu s preslico in srebrnim vretenom.

Vstala je. Črna obleka in črni lasje so jo delali še bolj blede. Na ponosno dvignjeni glavi se je svetil rdečevišnat šapelj z zlatimi motvozi. Izza gostih dolgih trepalnic so šarele velike temne oči, še vedno krasne, demonske. Vzorno lep bi bil njen duhoviti obraz, da ga niso kazile ohole, zasmehljive ustne in nekoliko premočne čeljusti. Črnobaržunasta obleka s širokimi rokavi je bila nad bujnimi prsmi globoko izrezana in pod njimi prepasana z usnjatim pasom, okrašenim z opali in zlatimi arabeskami. Na levem podlaktu se je svetila srebrna zapestnica z dvema kačjima glavama. S palcem in kazalcem levice je držala

votel benečanski prstan, ki je imel na zunanjem robu ostro iglico, skrito v plitvi luknjici.

»Izgubila sem vse. Mrtev je moj brat, mrtvo je moje življenje. Pričakovati ne morem ničesar, ničesar več! Kaj bi meni tako ničevno, jalovo življenje, tako životarjenje, neplodnejše, slabše nego v vsakem samostanu! Odživela sem... O, da bi bilo le skoraj že vsega kraj in konec! Ali ni mi še odživel srce, to neugnano srce! Blagajevi le veselite se, le! O — vaše veselje zamori prav kmalu neizprosna žalost. Kar je Salda započela, Salda tudi završi. En sam pritisk — hahaha — en sam pritisk tega prstana odpahne vrata večnosti. O človek, ponosno bitje, ničevno bitje, ki te more ugonobiti le ena sama kapljica! Jutri osorej me morda že ne bo. In vse bo, kakor je bilo. Sonce bo veselo sijalo nad šumami. Kolpa bo šumela in pela svojo skrivnostno pesem... Vse bo tako, kakor je bilo. Pa tam? Kaj bo tam, v večno tihi deželi, kjer jih je več nego tukaj? Ah... vseeno, vseeno. Pot je jasna, gre naravnost. Le naprej, le dalje, dalje...«

Odmaknila je šilo na prstani in vliła v vdolbino brezbarvno tekočino iz drobne stekleničke. Vzela je bronasto svetilko, prižgala ovoščeno dušo in odšla po ozkih zavojnatih stopnicah v pritličje. Konec hodnika med ječami je s kolenom pritisnila na skrit glavič. Zaobrnil se je širok kamen in stopila je v podzemeljski hram. Vsa zamišljena je stopala po vlažnih tleh. Na stenah, na kapnikih, povsod je vse prelestno zaigralo v belem, žoltem, zelenem, višnjevem, rdečem svitu, se iskriilo v prirodni pralepoti in opaliziralo s čarobnimi lučmi kakor samo dragoceno kamenje. Počasi je šla dalje.

Nenadoma je stalo pet mož okoli nje. V vseh obrazih je videla mrke sovražne oči. Zaničljivo se je nasmehnila.

»Gospodična Frauensteinerjeva, povabljeni ste na Blagajev grad!« je spregovoril vitez Ahac. Rezek in čudno je odmeval njegov nizki glas v podzemeljskem hramu. »Vaša navzočnost je nujno potrebna. Dovolite, da vas spremimo!«

Zavila je oči in onemogli topi jezi kakor ujeta tigrica. Odvedli so jo iz jame, ugasnili bakle, jo odpeljali v čolnu in ji naposled ponudili konja. Šele tedaj so opazili, da je

bila izginila Cirikli. Nihče se ni zmenil zanjo. Ne da bi črhnila besedico, je Salda prispela v Blagajev grad. Vitez Ahac jo je zaprl v ječo z najmočnejšimi vrati.

Kontesa Alijana o vsem tem ni vedela ničesar. Zvečer je pripovedovala Marku in vitezu Ahacu o žalostni usodi dobre Fatime, svoje druge matere. Omenila je tudi njeno svarilo na smrtni postelji: »Omar, varuj se črne kačle!«

»Črne kače...« je ponavljala vitez Ahac počasi. »Umirajoči vidijo baje v prihodnost...«

Pozno zvečer je prijahal sel in javil, da zjutraj dospeta grof in grofinja.

28.

Alijana od neizmernega veselja dolgo ni mogla zaspiti. Vstala je zarana, oblekla novo modrobaržunasto obleko in hotela staršem naproti. Toda ujec Ahac je zahteval trmasto, naj ju počaka v rojstnem gradu, kjer ju je videla poslednjikrat.

Nemirno je hodila po veliki dvorani, lepo okrašeni z zelenim smrečjem in rdečimi rožami. Odhitela je na dvorišče. Povsod so se gnetli hlapci in dekle. Vsi so se oblekli pražnje. Jutranji žarki so lili belorodečo svetlobo na sivo zidovje, koder ga ni opregala bujnolistnata loza. Od balkona in oken so viseli dragoceni gobelini pod cvetnjaki, venci s kitami in pisanimi praporci. Nad najvišjim stolpom je vihrala dolga belo-rdeča zastava. Vitez Ahac je z važnim obrazom ukazoval in dal tu pa tam kaj prestaviti ali popraviti. Vojniki so nabijali topove.

Alijana se je vrnila v prvo nadstropje, da bi mogla zagledati starše že od daleč. Kadarkoli je zaslišala ropot od spodaj, vselej je skočila k oknu, meneč, da so že prišli. Tudi Marko je bil razburjen.

Naposled je zatrobil vratarjev rog in zagrmeli so topovi. V grajski kapeli je pozvanjalo.

»Gredo! Ze gredo!« je kriknila Alijana. Vroče jo je spreletelo. Po licu se je prelila živa rdečica. Zastala ji je sapa in srce ji je utripalo tako močno, kakor da ji hoče skočiti iz prsi. Pritisnila je roke nanje in se jela tresti. Kar planila je skozi vrata, po hodniku, po stopnicah. Ujec in Marko sta hitela za njo.

SPET MODEFEST

Prefekti četrtek nas je v Celju po letu dni spet obiskal MODEFEST — jugoslovanski festival mo-

de. V Celju se je ustavil kot v enem izmed številnih mest na svoji poti po Jugoslaviji.

Modedefest je tako kot vsako leto tudi letos pripravil novo kolekcijo modelov. Tokrat ta kolekcija ne sega daleč, včasih kar za celo leto naprej, pač pa je namenjena poletju in jeseni — torej obdobjema, ki sta tik pred nami. Del prikazane kolekcije že izdelujejo in je modele mogoče že kupiti na specializiranih Modedefestovih prodajnih mestih — tako imenovanih STUDIO MODEFEST. Tak studio so pri nas v Celju odprli s sodelovanjem Tehnomercatorja v Veleblagovnici T. Drugi del kolekcije pa je tudi pripravljen tako, da lahko gre takoj v proizvodnjo, če bi bilo za modele dovolj zanimanja. S tem Modedefest prerasča osnovne, prvotne cilje, pokazati potrošnikom le nove modne tendence in vse, kar je z novo prihajajočo modo v zvezi.

Na modni reviji Modedefesta v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju je sodelovalo s svojimi kolekcijami 22 proizvajalcev, od teh pa prav gotovo velja opozoriti na nekatero. Predvsem je izstopala Almira iz Radovljice s svojo lepo ubrano in enotno rdečo-belo-črno kolekcijo v športnem slogu, na katero je kreatorica Vesna Gaberšek lahko ponosna.

Lepe in modne so bile tudi moške obleke tovarne Kamensko iz Zagreba. Pohvaliti velja Toprovo TOZD Prevent iz Slovenj Gradca, ki se je predstavila s svojo usnjeno kolekcijo.

Modna revija je bila prikazana na neposreden, prisrčen način. Vendar pa je treba reči, da Modedefest tokrat za poznavalce in tiste, ki imajo modo radi, ni pokazal nič bistveno novega.

Morda je pri kom vzbudil željo po novi modni obleki. Če bo to obleko mogoče res kupiti, kot so nam objubil, bo Modedefest (z njim pa tudi naši trgovci) dobil zvezdico več.

STAŠA GORENŠEK

ALPINISTIČNI KOTIČEK

CELJANI V KLEKU

V soboto, 29. in nedeljo, 30. maja so člani celjskega oddelka Franc Canžek, Andrej Palir, Jož Zupan in Tone Zuntar obiskali steno Kleka. V naših hribih je zapadlo ponovno precej snega in tako je bilo treba za tehnični trening poiskati goro na Hrvaškem. Stena Kleka je relativno blizu in ob odhodu iz Celja v petek popoldne ima alpinisti čas za težke smeri v soboto in krajše ter nekoliko lažje v nedeljo, ko vozi nazaj. Preplezane smeri: Zoharjev steber VI., HPD 90 VI., Tajanstvena VI., Draganova IV., Omladinska III., HPD III. Torej zopet tri šestice, ki se seveda ne morejo meriti s smermi z isto oceno v Julijcih, ker so precej krajše, še manj s smermi v Dolomitih ali Alpah, ker v Kleku odpadejo veliki in tvegani dodatni elementi dolgega pristopa, višine gore in spusta. Kljub temu je to drug plezalski svet in tudi kamenina, v Sawinjskih pa Celjani tako poznajo vsak stop in prijem tudi v visoko ocenjenih smereh.

Marsikdo se bo upravičeno vprašal, zakaj se celjska plezalska imena pojavljajo posamič v odpravah, na visokem nivoju in v smereh po Evropi, pa tudi v težkih stenah Julijcev, samostojne odprave izven Evrope pa odsek oziroma PD Celje ne organizira. Odgovor je preprost. Najcenejša odprava v Himalajo, Karakorum, Ande ali v podobno zvenече gorstvo, zahteva znesek od 20 starih milijonov navzgor. Od TRS dobi alpinizem v Celju za redno delo letno dva milijona, društvo da polovico tega, če sploh zmore, ostalo pa naj zberó alpinisti kakor veje in znajo. Dvomim, da bi s trkanjem na vrata delovnih organizacij zbral vse potrebno, ko se same vedno bolj ogorčeno borijo za lastno likvidnost. Alpinističnega kadra ne manjka, problem je tudi še dobra oprema. Delno lahko priskoči na pomoč TOPER, ki razširja svoj športni proizvodni program tudi v planinsko smer.

Ljubljana-Matlea je pravkar slavila svoje fante za uspeh na Trisulu, Kranjčani gredo v Karakorum, Mojstrana pa v Ande. Ker je v Mojstrani alpinizem na prvem mestu in tudi v Kranju TRS zanj ne skonari z denarjem, niti kranjska podjetja, čeprav so na istem tiru s celjskimi, tam ni problem samostojne izvenevropske odprave.

Celjske alpiniste bomo trepljali po ramah, dali v časopis za dobro smer doma, v Dolomitih ali Mont Blancu, ker to plačajo sami. Če bi morali zbrati nekaj milijonov za celjsko odpravo, pa postanemo Celjani: zahtevamo velik uspeh »za vsako ceno« iz praznega žaklja in zaženemo hrup, če izbrana ekipa ne gre v Hindikuš s kolesi in štruco pod pazduho.

Če kak Celjan, delovna organizacija ali športni forum le misli drugače in želi pomagati se opravičim za to oceno v naslednjem tednu.

CIC

mladinska knjiga

PE CELJE, STANETOVA 3

VABI K SODELOVANJU

absolvente srednjih, višjih in visokih šol za delo v novi knjigarni.

Prijave pošljite na naslov: MLADINSKA KNJIGA PE CELJE, STANETOVA 3.

ljubljska banka

Podružnica CELJE

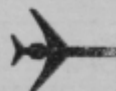
proda

- leseno pisarniško opremo (ogled in prodaja v Višnji vasi ŽAGA REMONT). Prodaja bo 7.6.1976, in sicer od 8. do 9. ure za družbene organizacije in od 9. do 10. ure za ostale;
- osebni avto kombi 850 v nevoznom stanju v delavnici AVTA CELJE v Ipavčevi ulici istega dne od 10.30 do 11.30;
- knjigovodski stroj Ascotta 35 številčni v Vodnikovi ulici 2, prodaja 7.6.1976 od 12. do 13. ure.

Predstavniki družbenih organizacij morajo razpolagati s pooblastili in zakonskimi plačilnimi instrumenti, fizične osebe pa z gotovino.

Podrobnejše informacije dajemo po telefonu 26-240, interna 140.

air tours yugoslavia

in njihov prodajni agent

Izletnik

Celje

TOZD turistična agencija Stanetova 2, Celje

vas vabita na letni oddih z letalji INEX ADRIA AVIOPROMETA.

Lahko izbirate med tedenskimi in dvotedenskimi aranžmani. V kraje ob jadranski obali, imate možnost potovanja tudi z lastnim prevozom. Na izbiro so vam Njivice na otoku Krku, Poreč, Portorož, Medulin, Bol, Supetar, Sutivan, Postira, Orebič, Prižba, Lumbarda, Korčula, Kaštel Stari, Trogir, Miljevac, Dubrovnik, Srebreno, Lopud, Jelsa, Vrboška, Bečići, Budva, Ulcinj.

Če ste se odločili letovati v tujini, izbirajte med Mallorca, Costa Bravo, Costa del Sol, Tunisom, Rodosom in Kanarskimi otoki.

Vse podrobne informacije dobite pri IZLETNIKU CELJE.

Od 25. do 27. junija vas vabimo na zanimiv izlet v München in na Kinsko jezero.

Stasa Gorenšek

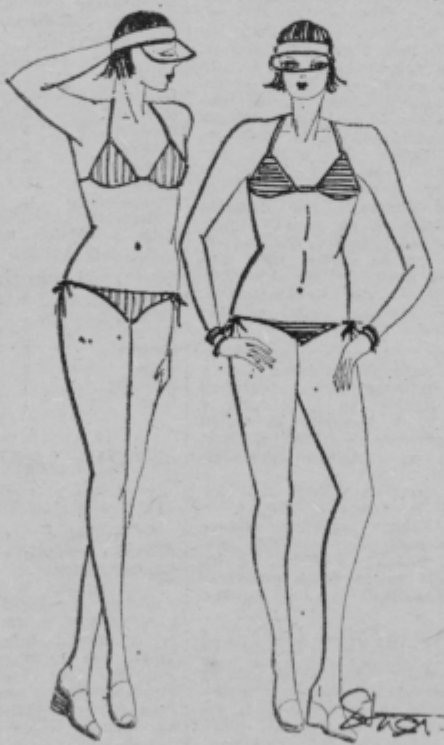
KOPALNA MODA

Se malo, pa se bomo nenaadoma znašli sredi pravega vročega poletja. Plaže in kopališča bodo polne kopalcev in brez lepe in praktične kopalne obleke najbrž ne bo šlo. Nekatere boste želele imeti tudi novo in moderno.

Med modnimi kroji letošnjih kopalcev spet prevladujejo bikinke. Morda je nov bikini le še skromnejši in manjši od prejšnjih. Pravzaprav so to le majhne krpice tkanine, trikotniki iz blaga, ki so med seboj povezani in privezani na telo s trakci ali vrvicami.

Največkrat so letošnje kopalke narejene iz preprostih bombažnih tkanin in največkrat so tudi črtaste. Sicer pa so sešite ali iz sintetičnih jerseyev ali pa iz drugih raztegljivih in tankih materialov.

Seveda je takšen drzen bikini, ki je resda zelo moderen, a tudi zelo izdajalski do vseh odvečnih kilogramov, primeren le za lepo oblikovane visoke in vitke postave. Vse ostale pa se boste to poletje lahko odločale med nekoliko bolj zaprtimi dvodelnimi kopalkami ali med enodelnimi, ki so lahko prav tako lepe in morda še bolj praktične.

STOP — vaš TV vozni red

JADRALNO LETENJE

PETERKA PRVI

Celjski jadralski piloti so ponovno potrdili svojo vodilno vlogo v Sloveniji in to na letošnjem republiškem jadralskem prvenstvu, ki je bilo v Slovenj Gradcu. Vsi tekmovalci so imeli zaradi slabega vremena samo pet tekmovalnih dni. Zadnji tekmovalni dan je bil najbolj zanimiv in naporen. Toda kljub temu je prinesel največ uspeha celjskim tekmovalcem. Pri preletu 300 km od Slovenj Gradca do Osljeka je premočno zmagal Franc Peperko iz Celja. Drugi je bil Vojko Starovič, ki je na delfinu prijel do Osljeka in pristal pred letališčem dobrih deset kilometrov. Škoda, da je v petem tekmovalnem dnevu popustil Miloš Pe-

sec. Pri preletu je pristal že pri Cakovcu in s tem izgubil tretje mesto. Ob koncu je bil osmi. Zlata kolajna je torej pri Francu Peperku, srebro pa pri mlademu Vojku Staroviču, oba pa sta člana celjskega Aero kluba.

S tem pa ni zaključena tekmovalna sezona pri Celjanih, ki se že pripravljajo za državno prvenstvo, ki bo v Novem Sadu od 7. do 24. junija.

V celjski vrsti bo kar pet tekmovalcev: Franc Peperko, Vojko Starovič, Miloš Pešec, Marko Kljnar in Črtomir Rojnik. Škoda, da zaradi pomanjkanja ustreznih tekmovalnih jedrilic ne bodo štartali še ostali.

J. KUZMA

ROKOMET

NEJASNOSTI

Celjani so končali tekmovalje v II. zvezni rokometni ligi in postali prvaki. Zal s tem niso dosegli možnosti direktne uvrstitve v I. zvezno ligo, ampak jih čakajo vedno neahvalne kvalifikacije. Pa tudi te bi bile v redu, če bi rokometiški in vsi ljubitelji rokometu vedeli, KAKO SE BODO IGRALE! Ker pa tega nihče ne ve, so se vsi, zlasti pa Celjani, znašli v gordijskem vozlu, ki ga bodo (odločilno) morali poleg njihov presekati drugi. KDO in KDAJ ter NA KAKŠEN NAČIN?

Namesto, da bi se Celjani v miru pripravljali za prestop zadnje stopničke, jih mori način kvalifikacij. Lahko bi rekli, da so kuharji ponovno na delu. Samo ob tem je treba dodati še nekaj: da bo prišlo do takšne situaci-

je smo vedeli že vrsto mesecev. In zato bi bilo treba UKREPATI že prej. Vsi! Od uprave celjskega RK do republiške zveze. Če ni šlo v srokovavca, bi pa bilo potrebno malce ostreje. S prom!

To, kar se dogaja zdaj, pa je mlo povedano otročje. Kdo je kriv, ne vemo. S podobnimi »igrami« pa se naj bi v bodoče v našem na novo utrjačem sistemu telesne kulture KONCALO! Prizadeto je Celje in rokometiški, samo nihče drug jim ne bo pomagal, kot sami s svojim trdim delom in voljo na vseh področjih. Tudi pri uveljavljanju, da se naredi red glede kvalifikacij oz. njihovega načina. To je žal resnica! Vse drugo je več ali manj brezpredmetno!

T. VRABL

NOGOMET

NIČ NE POMAGA

V predzadnjem kolu republiške nogometne lige je situacija za predstavnika celjskega območja poprečna: eden je dober, drugi slab! Nogometišem Kladivarja kljub vsem injekcijam, ki jih prejemajo z leve in desne strani, pa še kod drugod, enostavno ne gre. Kje so vzroki, da žoga z nog Kladivarjevih nogometišev noče v mrežo nasprotnega vratarja, vedo edino pri Kladivarju. Mi pa vemo to, da je Kladivar v zadnjih letih zabredel v tiste vode, iz katerih dolgo (ob sedanjem delu) ne bo izplaval in povrnil Celju nekoč cenjeno slavo v tej športni panogi. Pred zadnjim kolom je Kladivar deveti z 21. točkami (dve je dobil za mi-zo!) med 14. ekipami v republiški ligi! Včasih pa je igral malce višje. Zadnji poraz doma proti Iliriji ni toliko boleč zaradi tega, ker so izgubili (saj navsezadnje lahko vsak izgubi), temveč bolj zaradi tega, ker so ti porazi pogosti in igre slabe. Ljudje,

beri ljubitelji nogometa, zapuščajo Glazijo. Tam, kjer je bilo še nedolgo tega po 1000, 1500 in tudi 3000 gledalcev, jih je zdaj samo še 600... Toliko v razmislek za vse načrte, ki ležijo po mapah in v glavah!

Smartno je drugo! Takoj za Mariborom! Pred dvema leti so se uvrstili v republiško ligo in zaradi čudne politike (nabava igralcev iz tujih lo-gov!) izpadli, se postavili ponovno na svoje noge, se vr-nili in zdaj so — DRUGI! Komentar ni potreben.

V zadnjem kolu gostuje Kladivar v Izoli, Smartno pa bo kasneje odigralo tekmo z Muro zato, ker bo dalo dva mladince v republiško reprezentanco!!!

V vzhodni conski ligi je Rudar iz Velenja izgubil možnosti za prvo mesto, nič bolje pa ne igrajo tudi ostali naši predstavniki, kot Steklar iz Rogaske Slatine pa Strah iz Dravinja iz Slovenskih Konjic.

DANES POPOLDNE PIONIRSKA OLIMPIADA

Pionirska atletska olimpiada, na kateri bodo nastopili učenci enajstih osnovnih šol celjske občine, bo danes popoldne ob 16. uri na stadionu Atletskega društva Kladivar.

To tekmovalje, ki ga prireja Telesno kulturna skupnost Celje, pokrovitelj pa je Občinska konferenca ZSMS Celje, bi moralo biti že prejšnji četrtek, vendar ga je moral organizator opovedati in preložiti, ker je bilo izredno slabo vreme. Program in vse okoli njega je ostalo isto, tako da se danes popoldne (četrtek, 3. junija) ob 16. uri obeta zanimiva športna prireditve naših najmlajših. Prav bi bilo, da bi jo s svojo prisotnostjo popestrili tudi starši.

TRIA

V počastitev 10. ustanovitve OOS PM 13. maja — praznika novotrnanjih zadev obletnice VOS in zaščite sta OOS PM UJV Celje organizirali tekmovalje v kegljanju, boju, namiznem tenisu, streljanju, puško, šahu in ta. Na vseh omenjenih vanjih je sodelovalo movalcev in tekmovalcev. Vrstni red v po-panogah je bil naslednji: 1. PTT, 2. Skupščina občine UJV Celje; odbojka: Celje, 2. PM Zalec, 3. Sčina občine Celje; gomet: 1. VP 4680, TVD Gaberje, 3. UJV streljanje: 1. PM UJV Zalec, 3. UJV Celje, 1. Zaporje Celje, 2. lje, 3. Skupščina ob-lje.

Med posamezniki v kegljanju najboljši Ahovar (PTT Celje), goboju Dušan Antolov Celje), v namiznem Ivan Kiš (VP 4680, v streljanju Jože Peč Celje) in v šahu Kar-dot (UJV Celje).

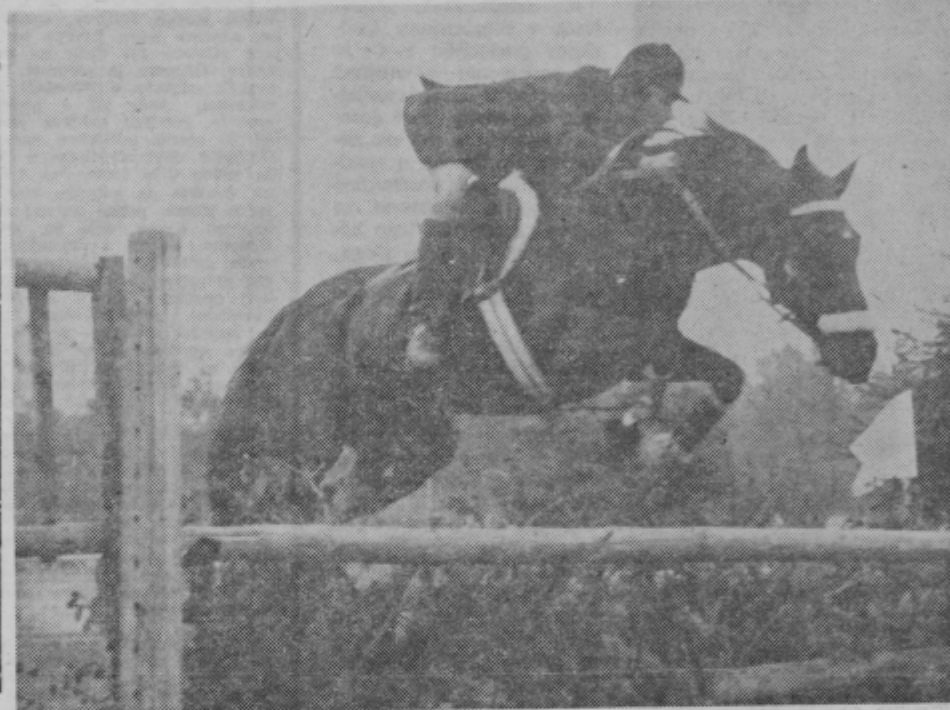
Trim akcije VSI NA ZA ZDRAVO TELO kljub dežju in hladni menu udeležilo 233 nov, ki so prevozili dolgo pot okoli Celje je se je udeležilo družin. Zveza za športne kreacije je sklenila ponoviti v septembru.

Občane pa vabimo začnejo pripravljati slednjo trim akcijo tek, ki bo od 10. do nija na tekaških ste-Gričku, Hudinji in v

PRVAKINJE KOBRE NI VE

Malce čudno se b na športni strani obj-vest o tem, da je Cel-njeniški klub izgubil svojih najboljših tek-mkonj in to kobilo Ko- kor je recimo disk- je atletu, pa smuča- ke smučarju, ozirom- cu in kopalke plav- obrabi lahko zamen- to zanj ne pomeni- težav, pa je to veliko tekmovalnem športu. nogi, kot je konjeniš- Vrsto let so različni ki konjeniki prav s osvajali najvišje na tekmovalnih v Jugos- tudi na mednarodnih vanjih doma ter v Zmago Herman, vel- senjak tega športa- CKK je ves obožen da so prav s tekmo- bilo, ki jim je zveš- la vrsto let ter prin- go uspehov, s kat- lahko na športnem- postavljamo vsi Cel- redno veliko izgubili.

Zadnje tekmovalje opravil v nedeljo m- jan Herman in to z- zenskih točk! Potet- zgrudila in ni ji bil- či. Na Kobri, ali pi- di nje, so postali sli- ski športniki konje- Matjaž Čik pa Vla- čigaj in Eva Završn- resnično sama zna- ki so veliko doseg- in Eva sta zaradi- tudi med najboljšimi ki v Celju, Sloveni- svoji stroki v Ju- Vzreja in dresura tekmovalnega konja in dolgotrajna, da- di tekmovalne uspe- pripisujejo samo člo- movalcu. Zal pa člo- taknega konja, ko- Kobra, ne bo mog- doseči. In prav v te- bolečina izgube za- njeniški klub in nje- movalno sekcijo.

ŠAH: REPUBLIŠKO PRVENSTVO PIONIRJEV

Jutri se bo v Zalcu pričelo republiško prvenstvo pionirjev v šahu. Prvenstva se bo udeležilo 80 mladih šahistov iz vseh večjih šahovskih društev.

Sahovski klub Zalec, ki je prvenstvo pripravil, je organizacijo dobil kot priznanje za organizirano delo v minulih letih.

B. S.

CEGLER PRVI

V Celju se je končalo regijsko prvenstvo občinskih prvakov v šahu. Zmagovalec si je priboril pravico sodelovanja na republiškem članskem prvenstvu. To je predstavnik SK Celje ROBERT CEGLER, ki je v peteroboju z najboljšimi predstavniki ostalih občin zmagal v vseh igrah. Poleg njega so sodelovali še JANEZ NEDELJKOVIČ iz Laškega, MAKS DJURKOVIČ iz Rogaske Slatine, EDVARD PLANINC, mladinski prvak Celja in JOZE PETERNEL iz Sempetra.

J. KUZMA

VODI PLANINC

Na rednem mesečnem brzopotnem turnirju »maj 76« je presenetljivo zmagal Petrinač iz Ce-

lja z 9,5 točkami. Sledijo: Skok (Zalec) 9, Planinc (Celje) 8, Zorko 6,5, J. Pešec 6, Gobec 5, Suhel in Kokotec 4,5 točke. Po petih turnirjih vodi za pokal SK Celje mladi Robert Planinc iz Celja z 19. točkami. Sledijo: Skok (Zalec) 18,5, Pešec (Celje) 18, Goršek (Velenje) 11,5, Bervar (Celje) 11, Petrinač in Cegljar (oba Celje) 6 itd.

J. KUZMA

INGRAD DRUGI V SLOVENIJI

Na Bledu je bilo letošnje sindikalno prvenstvo v šahu. Med 64 sindikalnimi ekipami so lep uspeh dosegli šahisti Ingrada iz Celja, ki so osvojili drugo mesto. Zmagala je ekipa RTV Ljubljana s 25 točkami pred Ingradom, ki je zbral 22 in pol točke. Predstavniki Rek iz Velenja pa si delijo sedmo do deveto mesto.

KOŠARKA: CELJANI OB VODSTVO

Po seriji zmag so celjski košarkarji utrpeli v SKL proti neposrednemu tekmcu za naslov prvaka kranjskemu Triglavu poraz s 67:71 (38:43). Srečanje je bilo izredno razburljivo. Domačini so sicer odločili prvi del igre v svojo korist, v drugem pa so

večji del vodili Celjani s tremi — štirimi koši prednosti. Ko sta zaradi petih osebnih napak morala na klopo obrambna igralca Rozman in Trobiš, nato pa še Subotič in Golc, so domačini ušli Celjane in so s skromno razliko štirih točk prihorili dragoceno zmago. Trener Zmago Sagadin je komentiral srečanje: »Lahko trdim, da smo nesrečno izgubili. Bili smo brez Stefanca in Juga, kar je ob štirih izključitvah naših igralcev v samem finišu odločilo izid tekme v korist Triglavu. Naši centri niso bili na višini. Vse tekmo je odločno odigral mladi Trobiš v obrambi, uspešen pa je bil tudi v zaključnih metih z 12 koši. Tudi Golc in Pipan sta zalgrala odločno. Praktično smo zadnji del igre bili brez obrambnih igralcev, kar je odločilo izid tekme. To je bila groba igra, ki so jo domačini dobili s silo, pa tudi oba sodnika sta bila slaba, navijaška v prid domačinov. Ne glede na takšen razplet se nisimo brez možnosti za osvojitve naslova republiškega prvaka. Jeseničane in Vrhniko imamo še na domačih tleh, Bežigrad pa zmagaj. Dosegljive so štiri točke. Bežigrad in Triglav pa še čakajo težja srečanja na tujih igriščih, kjer lahko tudi doživijo kakšen poraz. V Celje prihajajo sedaj v goste Jeseničani.«

Zenske Celja so premagale Elektro v regionalni vzhodni ligi z 49:39, Celjanke imajo sedaj 4 točke, izgubile so le srečanje v Radencih. V Nazarjih so kadetki Celja premagali GLIN s 73:49, pionirji pa v Laškem domačine s 108:27.

Lep napredek kažejo tudi košarkarji Kovinarja iz Štor. V regionalni tekmi vzhodne skupine so premagali po podaljšku Slovensko Bistrico s 76:75. Pionirji Kovinarja pa so doma premagali Prebold s 60:57.

K. JUG

V DRUGIH LIGAH

V nadaljevanju tekmovalja v medobčinski košarkarski ligi Zalec-Zasavje so se srečanja 4. kola končala z naslednjimi izidi: Zalec : Velenje 41:42, Pikapolonica : Prebold 56:57, Vitanje : Sentjur 55:72 in Zlatorog : Glin 80:90.

LESTVICA

Sentjur	4	3	1	242:218	6
Zlatorog	4	3	1	284:273	6
Velenje	4	3	1	229:225	6
Glin	4	2	2	298:283	4
Pikapolonica	4	2	2	219:216	4
Zalec	3	1	2	174:163	2
Prebold	4	1	3	193:241	2
Vitanje	3	0	3	196:226	0

Rezultati medobčinske članske lige, 3. kolo: Polule : Sempeter 57:52 in Zlatorog : Mislinja 66:44.

LESTVICA

Sempeter	3	2	1	176:156	4
Polule	2	2	0	109:87	4
Zlatorog	2	1	1	118:100	2
Garani	2	1	1	112:124	2
Mislinja	3	0	3	122:161	0

Rezultati mladinske lige, 3. kolo: Vitanje : Velenje 20:0, Pikapolonica : Elektra 49:77 in Celje : Kovinar 97:53.

LESTVICA

Celje	3	3	0	356:179	6
Elektra	3	2	1	235:219	4
Zlatorog	2	2	0	158:147	4
Prebold	2	1	1	147:138	2
Vitanje	3	1	2	112:135	2
Kovinar	3	1	2	183:221	2
Velenje	3	1	2	168:154	1
Pikapolonica	3	0	3	137:321	0

Rezultati kadetske lige, 3. kolo: Celje : Velenje 73:76 in Garani : Zlatorog 101:63.

LESTVICA

Velenje	3	3	0	240:161	6
Elektra	1	1	0	47:41	2
Garani	3	1	2	181:179	2
Sentjur	2	1	1	122:122	2
Celje	1	0	1	73:76	0
Zlatorog	1	0	1	65:101	0
Glin	1	0	1	35:81	0

TONE TAVČER

STRELJANJE: JERAM PRVI

Na celjskem strelišču je bilo občinsko prvenstvo za člane in članice. Tekmovali so z malokalibrsko puško serijske izdelave. Kvaliteta doseženih rezultatov je bila poprečna. V članski konkurenci je zmagal Jože Jeram s 499 krogi. Na naslednja mesta so se uvrstili: Tone Jager 489, Jože Strajbar 476, Ervin Seršen 465, Ivan Kočvar 455 itd. Normo za nastop na prvenstvu Slovenije je doseglo 10 članov. Pri članicah je po pričakovanju zmagala Heda Dobovičnik s 450 krogi. Zal je tudi edina, ki je dosegla nor-

mo za prvenstvo Slovenije. Ob resnih skupnih težbah bi se forma celjskih strelcev sigurno izboljšala. Zal pa vedno bolj ugotavljamo, da so treninji zelo slabo obiskovani. Dokler ne bo večje volje za doseg dobrih rezultatov in s tem tudi uvrstitev med najboljše, si od celjskih strelcev ne moremo obetati nič vzpodbudnega.

V ŽALCU MESEC ŠPORTA

Telesnokulturna skupnost Zalec je v maju pripravila vrsto športnih in rekreacijskih prireditev. Lanske izkušnje so namreč pokazale, da se je prav prireditve v maju udeležilo največ občanov vseh starosti, zato se je organizatorjem zdelo upravičeno in potrebno, da jih ponovno pripravijo.

Vrste prireditev so pričeli s tednom odbojke generacij, kjer je sodelovalo 16 ekip, sledil je teden športa in rekreacije v Vrhu, kjer so domači mladinci poskrbeli za dobro izvedbo. Skupno je nastopilo 24 ekip v štirih športnih panogah. Kar 650 občanov občine Zalec je sodelovalo na pohodu »Po poteh tovarštva in spominov« v Ljubljani. Zvrstili se je še teden Savinjske pionirske atletike — sodelovalo je 400 učencev, teden športa v Gotovljah, kjer so otvorili rokometno igrišče, tekmovalni teden na Vranskem, tu so pripravili tudi dve TRIM akciji, Parizan Zalec in Prebold sta pripravila več turnirjev v košarki, rokometu in nogometu. Turnir rokometu je bil tudi v Grižah, v Braslovčah pa trim akcija shodit. Skupno je v akciji shodit sodelovalo prek 2100 občanov.

Zaključek meseca radosti in športa je bil v Petrovčah, kjer so se zadnji dan zvrstila številna tekmovalja in kot zadnja telovadna akademija. Tako so v Petrovčah praznovali 55-letnico društvenega dela na področju telesne kulture. Organizatorji so zadovoljni, kajti njihovo delo je doseglo namen. Udeležba je bila zares množična in kot kaže bo tudi v bodoče mesec maj za občane žalske občine ostal mesec radosti in športa.

TONE TAVČER

ZAHVALA

Javno se zahvaljujem zdravniku Milanu dr. Zunterju in njegovi skupini, za dve težki in uspešni kirurški intervenciji, opravljeni na urološkem oddelku bolnice Celje.

Zahvala tudi strežnem osebju, predvsem pa medicinski sestri Jožici Gaberssek.

Hvaležni pacient

Franc Zeleznik, Zabukovica

PROIZVODNO
GRADBENO
PODJETJE

GRADNJA
ŽALEC

Probleme današnjega časa
ENERGETSKO KRIZO
ONESNAŽEVANJE OKOLJA
VARČEVANJE

REŠUJEJO

Schiedel — YU — dimniki

Schiedel — YU — zračniki

Schiedel — YU — jaški za smeti

Schiedel — YU — odprti kamini

Montažne troprekate greznice

STIBO termoblok

STATIK montažni stropi

NAŠ PROIZVODNI PROGRAM

SCHIEDEL — YU — DIMNIK je troplasten dimnik. Porabi do 40 odstotkov manj goriva, ne onesnažuje ozračja. Ker je okrogel, daje boljši vlek in je enostaven za čiščenje. Njegov samotni vložek je odporen proti kislinam, varen pred zasajevanjem in toplotno obstojen. Schiedel dimnik je montažni dimnik, zato ceneni pri postavitvi.

SCHIEDEL — YU — ZRAČNIKI v elementu z dimnikom ali posebej skrbijo za vedno čist zrak v prostorih bivanja.

SCHIEDEL — YU — JASKI ZA SMETI — enostaven odmet odpadkov v stanovanjskih blokih, šolah in poslovnih poslopih.

SCHIEDEL — YU — ODPRTI KAMINI so novost na našem tržišču. Z njimi si olepšate stanovanje in omogočite prijetno in estetsko gretje.

MONTAŽNE TROPREKATNE GREZNICE so prav tako novost na našem tržišču. Poenostavijo in pocenijo gradnjo, odgovarjajo sanitarnim predpisom in JUS normam glede števila oseb v gospodinjstvu.

STIBO TERMOBLOK je betonski blok s posebnim styropornim vložkom. S tem se doseže optimalna toplotna izolacija. Ustvarite si stalno varčevanje energije, zato gradite tudi vi s STIBO blokom.

STATIK MONTAŽNI STROP opečne ali betonske izdelave zmanjša stroške, poenostavi montažo.

PROIZVAJAMO, PRODAJAMO, MONTIRAMO

Proizvodno gradbeno podjetje »GRADNJA«, Zalec, Aškerčeva 4, tel. št. (063) 710-740, 710-783, 710-782.

Enota: Proizvodnja in prodaja gradbenih materialov, Latkova vas pri Preboldu, tel. št. (063) 722-027

Naše proizvode lahko kupite v vseh prodajalnah gradbenega materiala.

OPEKARNE
LJUBEČNA

LJUBEČNA PRI CELJU

SPOŠTOVANI KUPCI —
GRADITELJI,
PRIZADETI
OB POTRESU
NA KOZJANSKEM!

Opekarne Ljubečna vam nudijo od 1. junija dalje izredno možnost cenene nakupa opečnih izdelkov.

Pri nas kupljene izdelke vam brezplačno dostavimo in razložimo na gradbišču.

Informacije v OPEKARNI Ljubečna ali po telefonu 25-800.

ANKETA TEHNO-MERCATORJA IN NOVEGA TEDNIKA

Vabimo vas, da tudi vi sodelujete pri anketi, ki jo je za vas pripravil T v sodelovanju z nami. S to anketo bi Tehno-mercator rad ocenil medsebojni odnos — potrošnikov oz. kupcev v prodajalnah T in prijaznost ter ustrežljivost prodajalcev; kakšne so tu kvalitetne storitve, to je založenost, odnos do ekskluzivnega blaga in nasveti pri nakupu, pa tudi vaša opredelitev, zakaj kupujete prav v tej trgovini.

Vsa pisma ali odgovore pošljite na naslov: **EXPORT-IMPORT TEHNO-MERCATOR — TOZD MALOPRODAJA, Gubčeva 2, 63001 CELJE**, mi pa jih bomo objavili v obeh regionalnih medijih, to je v Novem tedniku in Radiu Celje.

Vaše sodelovanje pa seveda ne bo zastonj. 10 % anketirancev bo namreč izžrebanih in le tem bomo pošiljali Novi tednik eno leto zastonj, če pa ste že naročnik Novega tednika, lahko namesto tega tudi dobite po želji knjižno nagrado v enaki vrednosti.

Ta anketa bo v veliko pomoč Tehno-mercatorju, TOZD Maloprodaja, ki želi v prvi vrsti zadovoljiti svoje potrošnike in odpraviti ali popraviti eventualne pomanjkljivosti. Sedaj pa k sami anketi.

Prosimo, da odgovorite na naslednja vprašanja?

1. Zakaj nakupujete v prodajalnah T?

2. Kakšna je po vašem mnenju založenost in izbira v prodajalnah T?

3. Ali so prodajalci dovolj ustrežljivi in prijazni?

4. Ali ste zadovoljni z nasveti pri nakupu tehničnega blaga?

5. Ali ste zadovoljni z nasveti pri nakupu ostalega blaga?

6. Ali odpiralni čas ustreza?

7. Vaše splošne pripombe

8. Naslov

8. Naslov

M

OGLASI

PRODAM

NSU 1300, letnik 1970 prodam delno tudi na dek. Rožman, Oria vas 4, Braslovče.

KOSILNICO »Pigaros« z obračalnikom maratoni, rabljeno prodam. Krajnc, Lahomšek 7, Laško.

ZASTAVO 750, letnik 1969 prodam. Marcolo Kamenšek, Bukovčak 57.

KOLESA za teško tračno žago 900 mm širine 80 mm, tovarniške izdelave prodam. Anton Kelhar, Ločica 69, Polzela.

FIAT 750, letnik 1970, registriran do avgusta prodam. Cena 10000 ND. Nunčič, Kersnikova 82, Celje.

TRIDELNA otna z roletami, kuhinjsko in sobno pohištvo ugodno prodam. Stane Godicelj, Laška vas 2 b, Store.

TOMOS T-15 prodam za 3.500. Bojan Lendnik, Groharjeva 9/a, Celje, telefon 25-771.

MANJSE posestvo, hiša in gospodarsko poslopje, 4 km iz Šmarja — sončna lega, prodam po ugodni ceni. Karl Vračun, Delavska 12, Celje.

NSU 1300 prodam po delih. Marko Jordan, Gotovlje 93, Zalec.

TRAKTOR fiat, 28 KS s hidravliko in jermenico po ugodni ceni prodam. Franc Tržan, Lahomno 10, Pot na Lahomšek, Laško.

MOTORNO kolo znamke BMW, letnik 86, karamboliran ugodno prodam. Ogleđ vsak dan od 15. do 20. ure. Jernje Deželnik, Rožnik 14, Laško.

300 KOSOV salonit plošče visoko valne, 200 kv. m heraklit plošče, 5 cm prodam ugodno. Vojko Romih, Zagorje 53, 63261 Lesično.

BARAKO, velikosti 4 x 3,80 m, 50 vreč apna in 4 kose špirovec, dolžine 8 m prodam. Ivan Volavšek, Besenškova ulica (nasproti krojača Kudra) Celje.

AVTORADIO »brecker evropas« — (L, M, K, U, U) prodam po ugodni ceni. Drago Dobrotinšek, Globočič 3a, 63212 Vojnik.

SKODO, letnik 1972 ugodno prodam. Franc Vengust, Vodruž 4, Šentjur.

TRIDELNO in dve dvodelni novi okni z roletto prodam. Mlakar, Anton Pečovnik 59, Celje.

AKVARIJ, 50 l, z ribami in rastlinami prodam. Ogleđ popoldne. Darjo Vodišek, Rečica 5, Laško.

KOSILNICO »salpinas«, skoraj novo prodam. Karl Regoršek, Začet 57.

TRAKTOR dats, 20 KS, plug, koso in jermenico, kombi moris, letnik 1970, motor puch, motor MZ, motorno žago stihl, vse uporabno — brezhibno prodam po ugodni ceni. Jože Javornik, Bobovo 14, Ponikva.

OTROSKI voziček »tribunas«, globok, še z redno garancijo pro-

darn ugodno. Informacije po telefonu 24-916.

WARTBURG karavan, letnik 69 do 70 prodam za 15.500 ND. Rožič, Drešinja vas 7, Petrovče.

GARAZNA vrata prodam. Jože Kovač, Dobrova 18, Celje.

50, 120 in 150-litrsko grozdno-sadno stiskalnico na vzmet, rulo s pramačem — vse hrastovo, nov paviljon za 10 oseb, primeren za na vrh, vikend, gostišče in podobno, prodam. Jakob Piliš, Trnovlje 203, Celje.

PEC küppersbusch, peč za kopalnico, kopalno kad, tridelno furnirno omaro, dva kavča, dva fotelja in misio, vse lepo ohranjeno prodam. Ogleđ od 15. ure dalje. Lešnik, Popovičeva 91, Celje, blizu trafopostaje Selce.

AMI 8 break, l. 1971 prodam po zelo ugodni ceni. Peter Razboršek, Tevče 14, Laško.

PUHALNIK za seno prodam. Vprašajte: Aročin 40, Skofja vas.

PRIKOLICO za osebni avto, novo prodam. Ogleđ vsak dan. Tel. 22-830.

VINAS plošče, kopalno kad, podelit za večjo predsoho prodam. Jože Kolar, Celje, Ljubljanska c. 10/III.

HISO z vrtno, na lepem — čistem zraku v Celju prodam ali zamenjam za kjerkoli. Skale, Zagrad 103, Celje.

PONY »expres« avtomatik prodam. Jože Pisan, Lopata 47, Celje.

ZEMLJIŠČE v izmeri 1435 kv. m v Hrastovu, p. Vejenje prodam. Albin Leber, Alpos, Šentjur pri Celju.

DVE stanovanjski hiši z malo zemlje v bližini tovarne nogavic Polzela prodam. Cena po dogovoru. Jože Strukelj, Brog 78, Polzela.

DVOSOBNO stanovanje v Šentjurju prodam. Ponudbe pod oznako »15. junija«.

OTROSKI voziček z oknom prodam. Informacije dobite po telefonu 23-474 do 14. ure.

SIVALNI stroj — novejši tip prodam. Milan Jakop, Vojnik 234.

KROMPIR 100—200 kg, »igora« prodam. Potvedbe: Mihelečič, Globočič 19, Šentjur.

BABCO in klepec za koso, novo, nož za pločevino, dve novi lopati, novo ribiško mrežo, novo orodje za izdelovanje sodov prodam. Anton Ovič, Zidanškova 21, Celje.

FIAT 750, letnik 1965, registriran prodam. Vinko Vipotnik, Zalec, Savinjska c. 64. Ogleđ vsako popoldne.

230 KOSOV monte opete 12 prodam. Naratč, PTT, Zalec.

PERUTNINARIJI Mlade kokoši nesnice za nadaljnjo vajejo ter peteline, stare 10 mesecev, težke za zakol, dobite v Zgornjih Rožah 23, Šempeter.

PARCELO za vikend, na lep razgledni točki v mirnem kraju v širši relaciji Store—Šentjur (voda in elektrika na parceli) prodam. Ponudbe pošljite pod oznako »Vikende«.

KUPIM

SREDNJE velik harmonij, star, na mehe kupim. Greta Hrabjan, Celje, Mariborska 53.

KAROSERIJ za Skodo 100 ali 110 kupim. Branko Jelen, Lešje 7, Skofja vas.

ENOSTANOVANJSKO starejšo hišo, v Celju ali okolici kupim. Ponudbe pod »15. M«.

AVTO prikolico do 500 kg kupim. Tomažin, Celje. Tomšičev trg 17.

STANOVANJA

MIRNO delce isče prazno sobo, po možnosti v Celju ali bližnji okolici. Sporočite pod oznako »Nujno«.

DVE DIJAKINJI isčeta sobo v Celju. Ponudbe pod oznako »1.

septembra.

SOSTANOVALCA sprejem. Celje, Dobrova 8.

INTELEKTNEGA moškega vzajem na stanovanje za sostanovalca, proti šestmesečnemu predplačilu (soporaba kopalnice). Ponudbe pod oznako »Slovenec«.

MLAD miren izobražen par isče v Celju sobo z možnostjo kuhanja. Ponudbe pod »Junija«.

ZAMENJAM stanovanje, 62 kv. m, v centru, s telefonom 21-392, teraso in vrtičkom, za dvojnopolobno v bloku. Ponudbe pod oznako »Zaželena centralna«.

STROJEM vse vrste krsna (prezven kož). Cene Praprotnik, Vrnsko 78.

DVA kv pleščarja — samostojna in dva važenca sprejem. Stikopleskarstvo Franc Filipič, Tomšičev trg 17, Celje.

KV KUCHARJO ali kuharja sprej-

mem takoj v dobro vpeljana gostilno. Hrana in stanovanje v hiši, plača 5.000,00 din. Poskusna doba en mesec. Ponudbe pod »Kuhinja«.

POLAGANJE tapet in beljenje opravljam kvalitetno, hitro in poceni. Ponudbe pod »Vestena«.

FRIZERSKO pomočnico zaposlim — moška in ženska stroka. Jana Rop, Savina 7, Ljubno ob Savinji.

ZA 4-URNO delo v pralnici zaposlim takoj žensko, ki ima veselje do likanja. Anica Završnik, Ulica Ključarja Kobuha 6, Hudinja, Celje.

ISCEM proste kapacitete na hidravlični stiskalnici od 20 do 50 t. Ponudbe pod »Stiskalnica«.

SPORTNIK, 23, z belo limuzino, želi spoznati deklice s hišo ali stanovanjem. Oznaka »Frizers«.

KOSNJO oddarno v najem. Kramer, Medlog 59, Celje.

POLZELA

tovarna nogavic Polzela

JELKA — nova industrijska prodajalna na Polzeli!

- samopostrežni način nakupa
- za poletne dni hlačne nogavice LI, GALA, TOP GIRL, PEGGY, ENN
- najnovejši proizvod — hlačne nogavice »JANA« s posebnim pletenjem v hlačnem delu.

Za nakup se priporočata prodajalni JELKA na Polzeli in POLONCA v Celju!

Občinska izobraževalna skupnost Šmarje pri Jelšah

razpisuje za šolsko leto 1976-77 kadrovske štipendije za naslednji študij na pedagoški akademiji:

- 4 razredni pouk
- 2 matematika-fizika
- 1 telesna vzgoja
- 1 glasbeni pouk
- 2 tehnični pouk-fizika

Prošnji za štipendijo (obrazec DZS 1,65) kolkovanim z 2 din je treba priložiti:

- overovljen prepis ali fotokopijo zadnjega šolskega spričevala oz. potrdilo o opravljenih izpitihi
- potrdilo skupščine občine o premoženjskem stanju in številu družinskih članov
- mnenje šole ali organizacije ZSMS

Prošnja z vsemi zahtevanimi prilogami je potrebno vložiti do 20. junija 1976.

SVET

Šolskega centra za tekstilno in obutveno stroko Kranj

razpisuje

za šolsko leto 1976-77 sprejem učencev v:

a) Tehniško tekstilno šolo

in sicer v:	
— predilski odsek	30 učencev
— tkalski odsek	30 učencev
— pletilski odsek	30 učencev
— tekstilnokemijski odsek	30 učencev
— konfekcijski odsek	30 učencev

b) Tehniško čevljarsko šolo

30 učencev

c) Šolo za tekstilne delavce

in sicer za poklice:	
— konfekcijski šivalec	30 učencev
— konfekcijski krojilec	30 učencev
— konfekcijski likalec	30 učencev

č) Šolo za čevljarske delavce

in sicer za poklice:	
— šivalec zg. delov	60 učencev
— prirojevalec zg. delov	30 učencev
— navlačevalec zg. delov	30 učencev

V šoli pod c) in č) vpisujemo le na osnovi sklenjenih učnih pogodb z delovnimi organizacijami. Vpišejo se lahko tudi učenci, ki so končali najmanj 6 razr. osn. šole in imajo izpolnjeno šolsko obveznost.

Prijave za vpis za šoli pod a) in b) sprejemamo (osebno ali po pošti) do 21. junija 1976. Naš naslov je: Šolski center za tekstilno in obutveno stroko, 64000 Kranj, Cesta Staneta Zagarja 33.

Poleg prijave (kolkovano z 2 din) je treba poslati: — spričevalo o končani osemletki (original) — izpisek iz rojstne matične knjige — zdravniško potrdilo o sposobnosti za poklic (dostaviti najkasneje do 1. sept.)

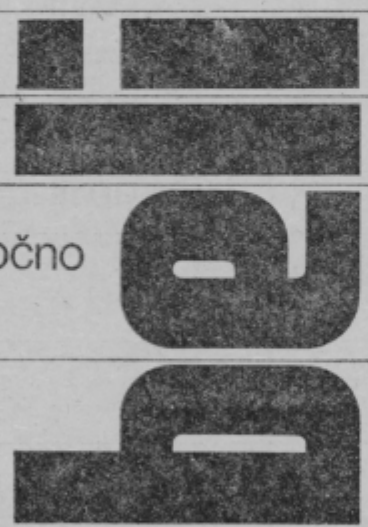
Seznam sprejetih in odklonjenih kandidatov bo objavljen 26. junija. Če bo prijav več, kot je razpisanih mest, bodo sprejeti kandidati z boljšim učnim uspehom.

Učenci, ki nameravajo med šolanjem bivati v Dijaškem domu v Kranju, Kidričeva 2, se morajo prijaviti na ta naslov.

Do 15. avgusta sprejemamo tudi prijave v oddelku za odrasle na Tehniški tekstilni šoli.

belilo za strojno in ročno pranje

perborat special

belinka
tovarna kemičnih izdelkov

merx kava

izbrana za vas

zлата

KRONIKA

KINO

UNION: do 6. junija italijanski barvni film »Avantura belega očnjaka« od 7. do 8. junija francoski barvni film »Policaja«

do 9. junija dalje francoski barvni film »Klofutas«

METROPOL: 3. junija danski barvni film »Zobozdravnik v postelji«

od 4. do 7. junija ameriški barvni film »Poročilo o umoru«

od 8. junija dalje ameriški barvni film »Zgodba z zahodne strani«

DOM: do 6. junija španski barvni film »Tarzan in črni panter«

od 7. do 9. junija italijansko-francoski barvni film »Diabolik«

SLG

Četrtek, 3. junija ob 19.30 Fran Skofič: »Gospod s Preseka«. Gostovanje v Zagorju; ob istem času Milan Grgič: Jimmy odhaja — gostovanje Drame SNG iz Maribora za abonma Delavska mladina in izven

Petek, 4. junija ob 19.30 »Jimmy odhaja« za premierski abonma in izven.

Sobota, 5. junija ob 19. uri prireditelj Bodite lepo pozdravljeni dragi prijatelji — Izvajala Kulturna skupina iz Cuprije v okviru vlaka bratstva in enotnosti; ob 20. uri F. S. Finžgar: Razvalina življenja — Gostovanje na Vranskem.

Torek, 8. junija ob 19.30 Fran Skofič: Gospod s Preseka — za torčev abonma in izven.

Sreda, 9. junija ob 17. uri Gospod s Preseka za abonma za upokojeince in izven; ob 19.30 isto delo za IV. mladinski abonma in izven.

ROJSTVA

CELJE

26 dečkov in 27 deklic

SLOVENSKE KONJICE

1 deklica

SMARJE PRI JELSAH

1 deček

SMRTI

CELJE

ALOJZ KVAS, 47, Nova vas; **LEO-POLD LESIAK, 76,** Vodruž; **ANTON STEBLE, 58,** Landek; **VINCENC MIRNIK, 81,** Medlog; **MILAN ROME, 40,** Hrastnik; **JANEZ SMODEJ, 53,** Vojnik; **MARTIN STOŽIR, 77,** Celje; **KAROL ŠKRUBEL, 68,** Trnovlje; **MARIJA PEŠIČ, 69,** Celje in **ANTON CERIN-SEK, 48,** Celje.

GORNJI GRAD

IVANA TREPL, roj. Suhoveršnik, 79, druž. upokojenka, Dol pri Gornjem gradu.

SLOVENSKE KONJICE

JOŽEF BRUMEC, 63, Konjice in **VIKTOR GORENAK, 84,** Preloge.

RECICA OB SAVINJI

MARIJA KOMAR, 75, upokojenka, Sp. Rečica; **IVAN KRANČIČ, 67,** kmet, Trnovec.

SMARJE PRI JELSAH

ANTONIJA ZUPAN, 83, Osrednek; **ROK CAHARLIJAS, 71,** Babna gora; **MARIJA VERBOVSEK, 77,** Bobovo in **ANDREJ ZIDAR, 78,** Kamenik.

TV SPORED

NEDELJA, 6. VI.

8.45 Poročila
8.50 Republiška revija mladinskih pevskih zborov v Zagorju — II. del
9.20 625
10.00 Bitka za ranjence — barvna nadaljevanje, TV Zagreb
10.45 Otroška matineja: Mihec iz Lönneberga, Zgodbe o Poluhcu, barvni oddaji
11.25 Mosaik
11.30 Ljudje in zemlja
12.30 Poročila (do 12.35)
NEDELJSKO POPOLDNE
Atletski pokal Jugoslavije (za JRT)
Pisani svet
Igre brez meja, barvna evrovizijska oddaja
Otrogi svet
Moda za vas, barvna oddaja

Onesnaženje voda, barvni film
Poročila
17.30 Svojega telesa gospodar, celovečerni film
19.15 Risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.50 Tedenski gospodarski komentar
19.55 Propagandna oddaja
20.00 A. Diklić: Salaš v Malem Ritu, barvna nadaljevanje, TV Beograd
20.55 Barvna propagandna oddaja
21.00 Slovenski impresionisti: Matija Jama, barvna oddaja
21.35 Sportni pregled (Bgd)
22.10 TV dnevnik
PONEDELJEK, 7. VI.
17.05 Zgodbe o Poluhcu, barvna oddaja
17.25 Zasebna življenja: Sivi tjučenj, barvna oddaja
17.50 Obzorik
18.05 Smučanje na vodi — barvna oddaja
18.30 Mosaik
18.35 Odločamo
18.45 Mladi za mlade, barvna oddaja (za JRT)
19.15 Risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 I. Hergold: Suha leta, TV drama
20.35 Oddaja o slepih
21.45 Kulturne diagonale
22.15 TV dnevnik

TOREK, 8. VI.

16.25 Kmetijska oddaja TV Zagreb — posnetek
17.10 Zapojte z nami: Förster, Parma, Savin
17.25 Uganka Silvercronskega gradu, barvna serija
18.00 Obzorik
18.15 Ne prezrite
18.40 Mosaik
18.45 Narodna glasba
19.15 Risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 Pogovor o...
20.50 Barvna propagandna oddaja
20.55 Siskov: Mračna reka — TV nadaljevanje
22.05 TV dnevnik
SREDA, 9. VI.
17.10 M. Golar: Zgodbe o Veržencih — II. del
17.25 Pionirji fotografije (— barvna serija)
17.55 Obzorik
18.10 Po sledih napredka
18.40 Mosaik
18.45 Od vsakega jutra raste dan: Slovenske Konjice (za JRT)
19.15 Risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 Film tedna: Konje ubijajo, mar ne? Barvni film
22.00 Majhne skrivnosti velikih kuharskih mojstrov
22.05 Miniature: Trio Tartini
22.30 TV dnevnik

ČETRTEK, 10. VI.

16.25 Nogomet Rijeka: Dinamo — prenos v odmoru propagandna oddaja
18.30 Obzorik
18.30 Osvetlične pravilnice, barvna oddaja
18.45 Neven, barvna oddaja TV Beograd
19.15 Risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 D. Guardamagna: Puocini — barvna nadaljevanje
21.15 Kam in kako na oddih
21.25 Četrtekovi razgledi
21.55 TV dnevnik
22.10 Glasbeni magazin
PETEK, 11. VI.
17.10 Križem krašem
17.20 Morda vas zanima: Esperanto
17.55 Obzorik
18.10 Slovenski rock: Salamander, barvna oddaja
18.40 Mosaik
18.45 Začetek odkrivanja, sončni sateliti, barvna filma s festivala znanstvenih in tehničnih filmov
19.15 Risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 Tedenski notranjepolitični komentar
20.00 Propagandna oddaja
20.05 Koncert akademskega pevskega zbora »Tone Tomšič«
21.05 Propagandna oddaja
21.10 Človek brez meja, barvna serija
21.40 Barvna propagandna oddaja
21.45 TV dnevnik
22.00 Helena, sodobna ženska — serijski barvni film

SOBOTA, 12. VI.

17.35 Raziskave možgan, barvna oddaja
18.05 Obzorik
18.20 Mosaik
18.25 Veliki raziskovalci — barvna serija
19.15 Risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.50 Tedenski zunanjepolitični komentar
19.55 Propagandna oddaja
20.00 Sanson po naše
20.30 Letujte z nami, barvna oddaja
20.40 Večera, danes in jutri, barvni film
22.35 TV dnevnik
22.50 Propagandna oddaja
22.55 625

PROMETNE NESREČE

SEST POŠKODOVANIH

V Skopcih je voznik osebnega avtomobila **ALBERT MACH HANNES, 19,** iz Münchna vozil s precejšnjo hitrostjo in nenadoma zapeljal na levo stran cestišča. Tu je trčil v osebni avtomobil, s katerim je iz nasprotne smeri pripeljal Hrastničan **KAREL TERŠEK, 42.** Avtomobil nemške registracije je odbilo na njivo, vozilo Terška pa se je prevrnilo na bok in tako drselo še 40 metrov. Pri nesreči sta se telesno poškodovala oba voznika ter trije sopotniki v Terškovem avtomobilu, sopotnica iz Münchna pa ima težje poškodbe. Škode je za 80.000 dinarjev.

PRETESNO PREHITEVANJE

Iz Stor proti Sentjurju je vozila z osebnim avtomobilom **Gabriela Ježovnik** iz Sentvida. V Prožinski vasi je prehitevala mopedista **KARLA STRITARJA, 48,** iz Stor. Ker pa je takoj po prehitevanju prehitro zapeljala nazaj v desno, je zadela v moped. Mopedist in njegova sopotnica **ANA STRITAR** sta se pri padcu lažje ranila.

NEPREVIDNOST?

ANICA PUSNIK, 26, iz Klanca nad Dobrno je vozila z osebnim avtomobilom skozi Arčlin, ko jo je na ravnem delu ceste začelo nenadoma zanašati. Zapeljala je na sredino cestišča, tu o je obrnilo pravokotno čez vozišče in tako je drsela proti levi banki in zdrsnila po pobočju, se prevrnila preko desnega boka, obstala pa na kolesih na travniku. Na avtomobilu je škoda za 8.000 dinarjev, voznica in sopotnik pa sta se lažje ranila.

SPET VARNOSTNA RAZDALJA

Zadnji v koloni je vozil voznik tovornjaka **IVAN SIMEK, 30,** iz Zeline. Ko je kolona ustavila v Stranica — zaradi zavijanja voznika v levo — se je Simek zaletel v osebni avtomobil, s katerim je pred njim vozil **STJEPAN DRVENSEK, iz Maribora.** Letega je odbilo še v avto pred seboj, tako da so ocenili škodo na dveh poškodovanih osebnih avtomobilih na okoli 10.000 dinarjev škode.

KLJUB CELADI

ZDRAVKO ZUPANČIČ, 26, iz Bočne se je peljal s kolesom na pomožni motor po klanecu navzdol, in sicer iz smeri Črničva proti Gornjemu gradu. Nenadoma ga je iz neznanega vzroka zaneslo in je padel. Z glavo je tako močno udaril po vozišču, da si je zlomil lobanjsko dno in se zaradi krvavitve v ustih zadušil in na kraju nesreče umrl.

VZVRATNO NA CESTO

VLADO ŽEVART, 24, iz Velenja je z dvorišča na Jenkovi ulici v Velenju vzvratno nameraval zapeljati na cesto. Pri tem pa je spregledal, da je pripeljal mimo kandidata za voznika osebnega avtomobila **DRAGO OSTRICKI, 27,** iz Velenja (inštruktor Franc Primon) Prišlo je do trčenja, pri čemer telesnih poškodb ni bilo, škode na avtomobilih pa je za okoli 7.000 dinarjev.

NEPRIMERNA HITROST

Iz Zg. Zreč proti Zečam je vozil z osebnim avtomobilom **PETER KLANSEK, 21,** iz Celja. V rahlem levem ovinku ga je zaradi prehitre vožnje zaneslo, ga obrnilo na cesti, avtomobil pa je vrglo v jarek na levi strani ceste, kjer je obstal na boku. Pri nesreči se je poškodovala sopotnica **MARIJA RECNIK, 20,** iz Konjic, škode pa je za okoli 10.000 dinarjev.

IZSILJEVAL JE PREDNOST

Voznik kombija **BRANKO VDOVIC, iz Kumrovc** je v Mestinju nameraval zaviti v levo. Vključil je levi smerokaz in že zapeljal preko sredinske črte, ko je iz nasprotne smeri pripeljal s tovornjakom **SLOBODAN STANKOVIČ, 34,** iz Irja pri Rog. Slatini. Prišlo je

do trčenja, pri čemer sta se težje ranila voznik **Vdovič** in njegov sopotnik **MIRKO OČIČ, iz Zagreba,** škode pa je za okoli 20.000 dinarjev.

PESEC V KRIZISCU

V križiču v Petrovčah je neprevidno prečkala cesto 80-letna **ANTONIJA PRAPROTNIK, iz Velenja.** Mimo je pripeljal s tovornjakom **PAVEL JAKSA, 26,** iz Metlike, ki se pešakinja ni uspel izogniti in jo je zadel. Praprotnikova je bila na kraju nesreče mrtva.

Tovarna izolacijskega materiala LAŠKO TOZD Elektrostrojni obrati in transport

razpisuje po sklepu 3. seje delavskega sveta z dne 20. 5. 1976

javno licitacijo za prodajo:

buldožer TG—50, v voznem stanju

Javna licitacija bo dne 8. 6. 1976 od 8.—10. ure za družbeni sektor in isti dan od 10.—12. ure za zasebni sektor in sicer v Rečici, Laško (garaža).

Pred pričetkom licitacije morajo udeleženci položiti 10 odst. pologa izključne cene.

Vse potrebne informacije v zvezi z licitacijo lahko zainteresirani dobijo v gospodarsko-finančnem sektorju podjetja.

Tovarna kovinskih izdelkov in livarna VITANJE

razpisuje oz. objavlja

javno licitacijo

v petek, 11. junija ob 8. uri

za kombi furgon zastava 1300 l, letnik 1973, v nevoznom stanju. Informacije po telefonu 775-000.

Odbor za medsebojna razmerja

SLOVIN TOZD VITAL CELJE

objavlja prosto delovno mesto:

VODJE finančnega knjigovodstva

Pogoji za zasedbo:

— srednješolska izobrazba ekonomske smeri (ekonomski tehnik)

— dve leti delovnih izkušenj

— 2 meseca poskusne dobe

Lastnost delavca si pridobi kandidat pod pogoji določenimi v samoupravnem sporazumu o združenem delu.

Osební dohodek je določen s samoupravnim sporazumom o oblikovanju in delitvi sredstev za osebne dohodeke.

Rok za prijavo je 15 dni od dneva objave.

Tekstilna tovarna in konfekcija Celje

razpisuje

LICITACIJO

za prodajo sledečih rabljenih osnovnih sredstev:

30 kom. šivalnih strojev

z owerlok šivom, znamke Union Special

Licitacija bo v ponedeljek, dne 7. 6. 1976 ob 10. uri v tovarni »Metka« Celje.

Prednost pri licitaciji imajo pravne osebe.

Ogled strojev je možen do dneva licitacije.

PIVO, A NE VEDNO!

Zapiski iz popotne beležke Vojka Rizmala in Milana Seničarja

Nedeljsko dopoldne v Temišvaru je bilo izredno živahno, ulice polne sprehajalcev, restavracije zasledene, tu in tam pa odprta kakšna trgovina, predvsem s sladkarijami. Zelo veliko je kioskov na pločnikih, nekakšnih slaščičarn in pred temi se ustavljajo vsi — otroci in starejši. Bomboni, čokolada, nikjer pa žvečilnega gumija. Ta je poleg jugoslovanskih cigaret najboljši »tržni predmet« naših turistov. V mestecu Jimbolia naju je takoj zaustavil fantič desetih let in poprosil za »žvakača«.

Natakarju sva v vrtni restavraciji pomolila svinčnik in beležko, da bi zapisal ceno za steklenico piva. 88 je zapisal tako mimogrede. Ko pa sva debelo pogledala, kako bi lahko pivo stalo 88 lejev, je premeteno med obe številki vstavil še vejico. Pač ni šlo.

Po kratkem iskanju sva našla Banatski muzej, ki ga lahko mirno toplo priporočamo vsem, ki bodo kdaj obiskali Temišvar. Izredno velika zgradba v obliki ogromnega kvadrata z eksponati v pritiščju in dveh nadstropjih. Eks-

ponatov imajo resnično veliko, najbolj pa naju je presenetila še druga poučna vloga tega muzeja. V posebnem oddelku ima izredno lepo urejene velike »izložbe« živali, ki žive v Romuniji. Z odličnim aranžiranjem drevja, grmičevja, trave in podobnega ter z živo pisano slikarjo ozadja, so živali — nagačene seveda — postavljene v zelo naravno okolje. Drugi oddelek pa obravnava naše osončje, nastanek planetov in sploh življenja na zemlji. Izredno domiselno in plastično, tako, da učitelju pri pouku ni potrebno drugega, kot popeljati otroke v muzej in razlagati pred vitrinami, shemami, slikami, kipci itd. Muzej je bil vsaj tisto nedeljsko dopoldne izredno obiskan — starejši, skupine vojakov in otrok. Cena izredno nizka.

Restavracijo Cina, kamor sva zavila na kosilo, bi lahko označila kot našo srednjo restavracijo. Glede na ureditev Toda, glede na postrežbo pa se močno razlikuje od naših lokalov. Natakarica je bila pri nama, še preden sva sedla. Dve minuti po

naročilu se je pred nama že kadila resnično vroča juha. Prti in cvetje na mizah — vse brezhibno. Na vsaki mizi velik krožnik s svežim paradižnikom, papriko in feferoni. Velikimi, zelenimi. Ob mizah pa veliki vrči na stojalu in v njih sredi ogromnih kock ledu — štiri steklenice piva in kislava voda. Domiselno in okusno. Hrana je približno takšna kot pri nas, le da je bila teletina bolj govedina. Cena — le malo manj kot sto lejev. Glede na uradno menjavo zelo veliko!

Privoščila sva si še kratek sprehod po mestu, nato pa nazaj proti meji. Na ravni cesti sva že od daleč videla vojaka, ki nama je mahal s palico. Zaustavila sva. »Pasos kontrola.« je dejal prijazno. Se danes ne vem, kako je že od daleč vedel, da sva iz tujine. Takšno kontrolo sva doživela še enkrat deset kilometrov pred mejo. Vendar so bili vsi zelo prijazni. Skupno smo pokadili jugoslovanske cigarete in že sva bila znova na poti.

Lejev sva še imela, čez mejo pa jih nisva hotela

nositi. Zato sva se zaustavila v obmejnem mestu Jimbolia. Na vrtu pred železniško postajo sva videla ljudi, ki pijejo pivo iz velikih vrčev. Ker je vse kazalo, da tu velja princip samopostrežbe, sva stopila v restavracijo in tudi takoj odšla. Nam-

reč, na pivo je s kozarci v rokah v dolgi vrsti čakalo najmanj trideset ljudi. V vrtni restavraciji hotela pa piva nisva dobila, ker pač — ta dan niso bili na vrsti za točneje piva, oziroma ga lahko točijo le ob določeni uri. Romunski gostje pa so pili vino iz dvolitrskih steklenic in konjak iz decilitrskih kozarcev. Hotelska restavracija je bila rezervirana, ker je mlad par slavil poroko. Zaradi zvokov orkestra, ki je igral mladoporočencema, je Vojko zahteval takojšen odhod, ker pač njegovo »glasbeno uho« ni preneslo raztrganih zvokov.

Na poti sva srečala tudi Rome. Na velikih in črnih

vozeih, v katera so bili preženi suhi konjički, so veselo »mahali« v beli svet. Cele družine. Pomahala sva jim, vendar se niso zmenili za naju.

Se dober kilometer in zopet sva bila na meji. Vojak s »toki-vokijema« povpraša drugega, če lahko spusti naprej Jugoslovana. Zopet odpiranje prtljažnika, vendar brez kakšnih posebnih pripetljajev, ker so verjetno pač vedeli, da v nedeljo res ni mogoče v Romuniji kaj prida kupovati.

Na naši strani sva si nekoliko odahnila, se prijavilo pogovorila z milicionikom in zavila v prvo restavracijo na — pivo.

(Konec)

KAR „DAJ-PUNCA“ NOČE DATI

Avstrijska hit-pevka Gilla je zbirka samih nasprotij, v njej sami in okoli nje. Slavna je postala s svojimi »sexi songs«, ki jih moralisti seveda označujejo za »popolžke«. Navidezna divja mačka nastopa na odrih in pred kamerami, poje na primer pesem v kateri vabi ljubega daj stori to, vem da boš storil dobro in pri tem zna spraviti svoje telo od pasu navzdol v takšno gibanje in valovanje, da, tako pravijo že malce osiveli dedci, bi spravila mrtveca iz krste. Kompozitor Farian je zanj napisal »hit za čipek«. Bolj ko so besedila pesmi ki jih poje nedvoumni, bolj vroči so škandali okoli te pevke in bolj gredo njene plošče v denar.

In nasprotja?

Tolikšna so, da se namera va Gilla umakniti iz »showbusinessa«. Zakaj? Zato ker niti malo ni takšna, kot jo javnost ocenjuje. Ze leta je zvesta svojemu kitaristu v bandi, bolj sramežljiva in plaha, kot bi si lahko mislili. In zakaj beg. Zato, ker ji je dovolj škandalov, ki jih pripravljajo drugi in od tega kasirajo največ, ker se v javnosti ne sme več prikazati, da bi se jih kak »srednjedombnik« ne približal z nesramnimi ponudbami, kajti njene izzivalne hite so

resničnost in če poje »Pojdi, oaby, spat za menoja«, ni malo tistih, ki bi to kar pri priči storili in tega niti ne skrivajo.

Ko so lani v letu žensk hoteli iz nje narediti žensko leta, je izbruhnil upor med povprečnimi Evami. Gilla je tega dovolj, najbrž tudi denarja tolikšen kup, da bo mirno lahko rekla »adijo«!

Če optimist vidi luč tam, kjer je pravzaprav ni, zakaj jo mora kak pesimist takoj ugasniti?

Najboljše darilo človeku, ki že ima vse, je naše globoko sočutje.

Starši naj spravljajo otroke tako dolgo v posteljo, dokler imajo za to dovolj moči.

POŠTARJI IN POSLANCI

Naši poštarji se verjetno niti ne zavedajo, kako so srečni v primerjavi z angleškimi kolegi. Kot poročajo iz Londona, raste sovraštvo proti poštarjem iz leta v leto. Namreč — samo lani je moralo v Veliki Britaniji iskati zdravniško pomoč 3.183 poštarjev in to zaradi ugrizov psov čuvajev. To je v spodnjem domu povedal namestnik britanskega poštnega ministra Joe Slater. Nikakor pa ni mogel pojasniti zakaj je bilo še pred desetimi leti obgrizenih samo 2.042 poštarjev. No, če imajo poštarji v Veliki Britaniji tako težko življenje, pa ga imajo zato poslanci mnogo lažjega. Namreč, v neki anketi britanskega časopisa za preventivo medicine piše, da je doba ljudskih poslancev daljša za 27 odstotkov od povprečne življenjske dobe ljudi v drugih poklicih. Zato morda niti ni čudno, če so borbe za poslanske stolčke tako ostre.

KAMION, KI HODI

Že od nekdaj so mišice ljudi imele glavno vlogo pri prenašanju tovora. Res je mehanizacija strahovito napredovala v zadnjem stoletju, vendar še vedno ostajajo predel brez cest, poti in stez, predvsem hriboviti planinski predeli, kjer človeku znova preostane le to, da si oprta tovor na hrbet in ga ponese.

V zadnjih letih pa so inženirji-biologi posvetili posebno pozornost proučevanju bioloških sistemov, in sicer noga tovornih živali. Prišli so do zanimivega zaključka, da bi lahko v konstrukciji tovornega avtomobila za težke terene kopirali dvojni sistem vzvodov, takšnega, kot je ustvarjen v nogah živih transporterjev.

Narejeni so tudi že prvi prototipi in to v Združenih državah Amerike. Seveda so pri tem znanstveniki naleteli na ogromno težav, med drugim je bila največja ta, kako upravljati s tako zapletenim strojem. Po najrazličnejših preizkusih v laboratorijih ni z doslednim opazovanjem premikanja živali in samega človeka so strokovnjaki uspeli konstruirati zelo perspektiven model tega posebnega vozila. Sestavili so ga v neki ameriški tovarni in mu dali ime kamion, ki hodi. Kamion ima kabino, karoserijo in prostor za tovor. Premika se s po-

močjo štirih nog, od katerih je vsaka dolga dva metra in ima po tri kovinske sklepe. Noge tega stroja se upogibajo v kolku, kolenu in v stopalu. Narejene so tako, da lahko tovornjak, če je potrebno, pri natovarjanju tudi poklekne, kar je podobno kameli. Sofer upravlja z vzvodi tako, da prenaša ukaze noga avtomobila, te ukaze pa nekajkrat poveča moč motorja in je tako upravljanje vozilom mnogo lažje.

Kamion ki hodi je visok tri metre, dolg tri metre, lahko prepelje tovor 250 kg s hitrostjo 10 kilometrov na uro in to po strmini 45 stopinj, kar do sedaj ni uspelo nobenemu vozilu, od vseh, kar jih je človek konstruiral. Za vožnjo po ravninah služi avtomatsko upravljanje z nogami, čeprav to vozilo ni narejeno za ravne ceste, temveč za terene, kjer ni poti, ampak so strmi vzponi in skale. Veliki uspehi, ki so jih znanstveniki dosegli s tem vozilom, je povprečilo tudi to, da so začeli razmišljati o tako imenovanem hibridnem vozilu, ki se bo lahko s pomočjo nog premikalo po džungli, tajgi, savanah, močvirjih in drugih nevarnih terenih, vendar, ko pa bo na ravnih asfaltnih cestah, bo mogoče z njim voziti s kolesi. Strokovnjaki so na koncu nog montirali kolesa.